o[illegible] a[illegible] o[illegible] ron[illegible] a
q al alma llaman con fuerza
a [illegible] a en ley se precio
que era mora su belleza.

2 Jesus y ra[illegible] ude viendo
como fuerte, y fino amante
y en sus ombros u[illegible] var lleño
lleva por [illegible] mui constante.

3 [illegible] ira, o viendo, ya ygegara
que lus non[illegible] [illegible] estimados
[illegible] sangre por [illegible]
[illegible] de lo mal tratador.

4 Por la falta de vigor
esta caydo en el suelo
y anq [illegible] chos le miraban
lo viãn [illegible] ando ciegos.

5 Mira q dulce regalo
le dan para refrigerio
a [illegible] punta pies, y a palmãsos
le le bantan con desvelo.

Valgate Dios hombre humano
[illegible] cor su semblante
mira q[illegible] [illegible] mi hombre
al [illegible] menguante
[illegible] en aquel[illegible] [illegible]
[illegible] facción q bien formó
[illegible] por q a puta golpes
[illegible] con [illegible] esta [illegible]
[illegible] de [illegible]
[illegible] de morir
[illegible] aque le digas
[illegible] gloria [illegible]

6 Aquellos bendi[illegible]
mas bellos q los mil [illegible]
y mas lucidos q el sol.
en lagrimas se dejaban

7 Ya ban sin luz los luceros
q le daban luz al alba
y sin poder caminar
prosigue el bien de mi alma

8 [illegible] Viendo q de su aliento
mui pocas señales daban
a un hombre alli le pusieron
con intension mui malvada

9 No fue por q tenga aliento
mas fue por q asi llegara
a lugar donde despanó
toda su [illegible] a emplearan.

10 llegaron pues, y olvejando
con gran soberbia le arra
por q estaba ya embutido
en el [illegible] de su grana

11 Despues para q descanse
le tienden sobre la cruz
y los ganchos le penetran
las espaldas a Jesus

12 [illegible] le clavaron
donde estubo las [illegible] horas
que la malicia do[illegible]
[illegible] su ponzoña [illegible]
Murio enfin, y mui gustoso
[illegible] [illegible] mora do
[illegible] la vida [illegible] en poco
para perder [illegible] su [illegible]

Deuotissime B. Bonauenture cardinalis Meditationes.

Incipit tabula hui⁹ operis.

Finis

¶ Incipiunt meditatões ð
notissime totius vite domini
nr̄i Jesu xp̄i ƀm sanctū Bo-
nauētura3 cardinalē ordinis
minoꝝ.incipiendo qño ange
li supplicarūt altissimo. deo
ꝓ salute humani generis vſ
q3 ad missionē spiritussāctí.

Pater alia virtu-
tū ⁊ laudū preco
nia de sacratissi
ma virgie cecilia
legitur ꝙ euāge
liū xp̄i abscōditū semꝑ porta
bat in pectore Quod sic intel
ligi debere videtur qð ipsa ð
vita Jesu de euangelio tradi
ta quandam deuotione sibi ꝑ̄
elegerat i quibus meditaba-
tur die ac nocte:corde puro ⁊
integro attentione precipua
⁊ feruēti cōpleta circulatiōe
reincipiens iteꝝ:⁊ dulci hac
suaui gustu ruminās ea in ar
cano pectoris sui prudēti cō
silio collocabat .Silr̄ etiam
faciēdo suadebat suꝑ omnia
namq3 sp̄ūal' exercitꝫ studia
magis necc̄ariū magisq3 ꝓfi-
cuum hoc credo quod ad exce
lentiorē gradū ꝑducer̄ possit
Nūquam.n.inuenies vbi sic
doceri possis ꝯ varia blādi-
menta ⁊ caduca:ꝯ tribulatio
nes ⁊ aduersa ꝯ hostium tē-
tamenta ⁊ vicia sicut in vita
domini Jesu q̄ fuit absq3 de
fectu Ex frequenti ⁊ assueta
meditatione vite ipius ðdu
citur anima ad quandam fa
miliaritatē ⁊ ꝯfidētia3 ⁊ ha
morem ipsius ita qð omnia
alia vilipendit ⁊ cōtemnit ui
super fortificatur ⁊ istruitur
qd facere ⁊ quid fuger̄ ðbeat
Dico p'io ꝙ magis medita-
tio vite domini iesu roborat
⁊ stabilitat mentē contra va
na ⁊ caduca ut p3 i predicta
beata cecilia que ita cor suū
repleuerat de vita christi ꝙ
in ipsa vicia intrare non po
terant Unde ⁊ in pompa nu
ptiarum exiens vbi tot vana
geruntur cantantibus orga
nis ipsa stabili corde soli deo
decantabat Dicens fiat do
mine cor meum .Et corpus
meum immaculatum vt non
confundar Secōdo fortificat
ꝯtra tribulatōs ⁊ aduersa ut
p3 i martirib⁹ ƀ3 ꝙ diem bt̄s
Ber.c.lxi. suꝑ can.tollerātia
in martiribus prouenit inde

ꝙ in xp̄i uulneribus tota de uotio uersetur ⁊ iugi medita tiõe demoretur in illis Stat martir tripudians ⁊ trium phās: totus l3 laceratus cor pore ferro. Ubi tunc omnia mirare ⁊ respice i vulnerib9 Jesu vulnerib9 nimium patē tibus ad ituendū. Si in suis esset uisceribus ferrū profe cto sētiret dolorē si ferret suc cūberet ⁊ negaret. Ber. inde ē ēt qđ nō solū martyres sed ⁊ ꝯfessores intribulatiõib9 ⁊ in ifirmitatib9 suis tātā pati entiā hūerūt ⁊ quotidie hn̄t. Si legas đ beato frācischo ⁊ bt̄a uirgie clara potis ineni re quō i multis tribulatõib9 penuriis ⁊ ifirmitatib9 tātā3 patiētiā hūerūt ꝙ nō solū pa tiētes s3 sup oē3 estimatōem existebāt. itē quottidie videri potes in agentib9 scām vita3 hoc iđ q2 ipsoꝝ aie nō erant nec sūt i eoꝝ corpibus. s3 xp̄i ex deuota meditatõe vite ip sius Tertio docet ꝯ gerēda ut nec vicia nec hostes irrue re uł fallere possint. Hoc iđ q2 ꝑfectio virtutū repit ibidē. Leius caritatis excelse pau ꝑtatis eximie humilitatis ꝑ funde sapie orationis man suetudinis obediētie patien tie ceteraꝝ q3 virtutū de hoc breuiter Ber. sup cāt. xxij. se cōde ait i cassū ꝑinde qs la borat i acqsitōe virtutū si ali unde eas sperādas putat ꝙ̄ a dn̄o uirtutu3: cuius doctri na sciarium prudentie cuius Misericordie opus iustitie: cui9 vita speculū tēpantie. c9 mors insigne fortitudis. ide3 Ber. qui eū seqtur errare nō pōt nec falli Ad cui9 virtu tes imitādas ⁊ adipiscēdas ex freqūēti meditatōe cor ac cēdit ⁊ aiatur deide diuina il luminare virtute. ita ꝙ virtu tem induit ⁊ a veris falsa di scernit adeo vt plures fuerūt illiterati ⁊ simplices q ma gna ⁊ ꝓfūda dei perscrutati sūt. Propterea vn̄ credis ꝙ bt̄s francisc9 ad tātā virtutū co piā ⁊ ad tā luculētā itelligēti a3 ⁊ noticiā fallatiarū hostis ⁊ vicioꝝ puenerit nisi ex fami liari cōuersatõe dn̄i Jesu Et propterea sic afficiebatur ad ipm̄ vt quasi sua pictura fue rit Nā in cūctis virtutibus

quātū pfecti⁹ poterat immi-tabatur enim.⁊ tādē ipso con plente atq₃ pficiēte Jesu per ipressionē sacroꝝ stigmatum fuit i eū totaliter trāsforma-tus. Uides igit̄ ad quē excel sū₃ gradū meditatio vite xp̄i pducit. S₃ tāquā fūdamētū efficat ad maioris ↄtēplatio nis sublimat gradū.q₂ ibi in uenitur vnctio que paulati₃ purificās ⁊ eleuās animā do cet de omnibus de quib⁹ nō est sermo ad presens.

Excitatio ad sequentia am-plectenda.

Nunc te ipsius vite xp̄i meditatione aliqualit̄ introducere cogitauit S₃ uel lē ꝙ hoc a magis expto ma gisq₃ docto accipes: q₂ in ta libus maxime īsufficiēs sum: Uerū meditās aliq̄ vtrūque dicā melius eē existimās quā penitus tacere expiētiā meā ⁊ familiariter tecū loquar ru di ⁊ impolito sermone vt me lius possis q̄ dicūtur capere ⁊ vt potius studeam mentes reficere Non eni₃ in ornatis sermonibus sed in dn̄i Jesu meditationibus insistēdo in hyeremie doctrina inducimur dicētis Sermo rudis usque ad cor penetrat politus āt pa scit aures Spero autem ꝙ ruditati tue conferet aliquid mea modicitas. Sed in hoc magis spero ꝙ si te i iis exer-citare sedulla meditatiōe uo lueris ip̄s habebis. nō āt cre das ꝙ oīa q̄ ipse dixit ⁊ fecit meditari possim⁹ Ego vero ad maiorē impressionē ea sic si ita fuissent narrabo.put cō tigerit aut contigisse pie cre-do possent p₃ quasdā imagi-natorias representatiōes di uersimode pticipi Nā circa diuinā scripturā meditari ⁊ expōer et itelligeī multifarie put expedire credo possū dū mō nō sit ↄ ueritatē vite iusti cie vel doctrine.i.nō sit ↄ fidē vel bonos mores Cum ergo me narrantem inuenies ita dixit vel fecit dn̄s Jesus vel alii qui introducuntur si per scripturā probari non pos-sit nō aliter accipias ꝙ de-uota meditatio exigit Tu au tē si de his fructum summere cupis ita te p̄ntē exhibeas is q̄ per dn̄m. Jesum dicta aut

facta narrāt ac si tuis aurib⁹ audires ꝛ oculis videres to to mentis affectu diligenter delectabilit ꝛ morose omni/bus aliis curis ꝛ solicitudi/nibus omissis. Quare te de/precor dilecte fili vt hunc la borem meum quem ad lau/dem domini Iesu ꝛ tuu₃ pro fectum ꝛ meam vtilitatem as sumpsi letanter suscipias ꝛ letantius deuotius ꝛ solici/us te exerceas in eodem Ini cium igitur ab incarnatione incho andum est. Sed quedā ipsū precessisse meditari pos/sumus tam in celis circa deū et angelos: q₃: in terris circa virginē gloriosam q̄ mihi vi dentur primitus explicanda.

De meditationibus eorum que precedunt dominum Ie sum christum ꝛ primo quali ter angeli pro nobis interces serunt apud deum patrem.

Cum per longissima tē/pora vltra spacium qn q₃ milium annorum misera biliter iaceret genus huma/num ꝛ nullus propter pecca tum primi hominis ascende re posset ad patriam beatissi mi spiritus angelici compati entes tāte ruine ac de sua re stauratione soliciti l₃ pluries primo tamen adueniente ple nitudine temporis istantius ꝛ deuoti⁹ taliter domino sup plicauerunt procidētes in fa cies suas ante tronū eius om nes simul cōgregati dixerūt Domine placuit Maiestati vestre rationalē creatura₃. s. hominē ꝑpter vestrā solā fa cere volūtatē ꝛ bonitate vt ipse solū eēt hic nobiscū ꝛ no bis cōtingeret vtilitas ex no strarum restauracione ruina rum Sed ecce dn̄e perēūt om nes ꝛ nemo saluat: quoniam tot annoru₃ curriculis nemi nē vidimus De omnibus ho stes nostri triumphāt: ꝛ de ip sis ñ nostre ruine s₃ tartaree spelunce replentur Ut quid ergo dn̄e nascuntur: Quare traduntur bestiis anime con fitētes tibi: Et si secundu₃ iu stitiam uestrā hoc fiat tamen nūc est tempus misericordie. Et si primi parētes mādatū vestrū transgressi sunt subue niat miseratio vestra memē tote q₃ ad uestrā imaginē ꝛ similitudinē creastis eos do mine. Aperite domine mise-

ricorditer manum vestras et implete eos bñdictiõe. oculi omnium spectāt ad vos sicut oculi servorũ ad manus do minorum suorũ donec mise reamini ꝛ subveniatis reme dio. Salutari. Intellexit hoc rex ꝛ ait. Penitet me fecisse hominem hoc est penitētiam me agere oportet pro homi ne quem creaui.

quomodo precepit dominus angelo Gabrieli facere am basciatam suam.

Et vocans archangelũ gabrielem dixit Uade ad dulcissimā filiam nostrā mariā desponsatam Joseph super omnes creaturas no bis charissimā ꝛ dic ei quod filius meus concupiuit speci em suam ꝛ eam subelegit in matrem ꝛ roga eā ut ipsum letanter suscipiat quia p eas salutes humani generis ope rari decreui: ꝛ obliuisci volo iniurie mihi facte. Attende hic ꝛ recordare q̄ tibi in prin cipio supra dixi ut scilicet di scas omnibus que fiunt te ex hibere presentem Hic imagi neris ꝛ aspicias deũ ꝛ putes ꝗ incorpore⁹ ē Sed aspicias eũ tanquam magnum domi num sedentem in solio excel su vultu benigno pio ꝛ pater no quasi reconciliari volen tem sine reconciliatum ꝛ hec verba dicentem. Et respice Gabrielem facie hylari ꝛ io cunda flexis genibus ꝛ incli nato vultu amoroso ꝛ reuerē ti ambasciatam domini sui sponte suscipientem.

qũo angelus venit ad ma riā desponsatas Joseph seni.

Surgens igitur gabriel iocandus ꝛ gaudens vo litans in alto ꝛ in humana specie in momento fuit corā virgine in thalamo domun cule sue manēte ꝫ nec ficcito volauit quin preueniretur a domino. ꝛ sanctā ibi trinita tem inuenit que preuenit nũ ciuꝫ suum Scire nāq; debes quod excelsuꝫ incarnationis opus totius trinitatis fuit lꝫ sola psona filij fuerit incar nata queadmodum si alicui tunicam induenti duo ex late ribus stātes adiuuarēt ꝛ tu nice manicas tenerēt nunc er go hñ hic aspice ꝛ tanq̄ ipsi scō pñs existēs itellige oīa q̄ dicuntur ꝛ fiunt O qualis ē

illa domūcula ubi tales sunt ⁊ alia exercentur. Nā lʒ ubi qʒ sit sancta trinitas tñ ibi nunc aliquo singulari modo eē mediteris. i. singulares op ationes. Ingressus ergo Gabriel paranymphus fidelis ad dñāʒ dixit Aue gratia plena dñs tecū Ipsa uero turbata nihil respondit non fuit turbata turbatiōe culpabili nec de visione angeli: qꝛ sepe videre eos solita erat. Sed iu xta verba euangelij turbata est in sermone eius cogitans de nouitate talis salutatiōis Nō. n. eam sic cōsueuerat salutare In qua salutatiōe cū videret se de tribus ꝯmēdari nō poterat humilis dña nō turbari. Commendabatur. n. qȏ erat gratia plena ꝙ dñs erat secum ⁊ qȏ erat benedicta super oēs mulieres. At humilis non poterat sui con mendationem sine rubore ⁊ turbatione audire. Turbata ergo fuit ex uerecōdia honesta ⁊ uirtuosa. Cepit ēt timere an hoc esset verum non ꝙ nō crederet āgeluʒ dei vera loqui. sed ex eo ꝙ ꝓpriū ē humilibus ꝗ estimant vt sic semper ꝓficere possint reputando magnam uirtuteʒ paruā ⁊ paruū defectū magnuʒ Tāquā ergo prudēs ⁊ cauta nihil rñdit. naʒ his prius audiuit antequā semel respōderet. Abbominabile est enim virginem eē loquacē Angelus autem cāʒ sue dubitationis cognoscēs ait. ne timeas maria ne verecūderis de laudibus quas dixi tibi quia sic est veritas nec solum es gr̄a plena: sʒ ēt toto humanu generi salutem recupasti ⁊ reinuenisti a deo. nam ecce ꝯcipies ⁊ paries altissimi filiū ꝗ te elegit i suā matrē ⁊ saluabit oēs in eū sperātes Tūc illa respondit nō ꝯfitendo nec negando cōmēdatōes presatas sed in alio certificari volens ō quo multo plus timebat. s. ne perderet virginitatē suam. Querit ab angelo De modo huius cōceptionis dicēs. quomō fiet istud quoniā virginitatē meam firmissimi dño deo meo deuoui: nec im perpetuum hoīem cognoscā Et angelus fiet ꝑ opatiōeʒ

spūssancti q te singulari mō
replebit ⁊ eius virtute cōcipi
es salua tibi virginitate tua:
⁊ ideo filius tuus vocabitur
filius dei. Nihil.n. ei est im
possibile Nā ⁊ helisabeth co
gnata tua cum esset senex ⁊
sterilis iam sunt sex menses
q filiū uirtute dei ɔcepit In
tuere.n. in hīs pro deo ⁊ me
ditare qualiter tota trinitas
ē in expectando respōsionē ⁊
ɔsensum filie sue singularis
amātes ⁊ delectabiliter aspi
ciētes verecūdiā3 eius ⁊ mo
res ⁊ uerba Et qualiter āge-
lus diligēter ⁊ sapiēter indu
cit eam ⁊ ordinat uerba sua
stās inclinat⁹ reuerēter corā
domīa sua uultu placito ⁊ se
reno fideliť exequēs ābasiatā
suā Et ecce qualiter domina
stat timorosa ac humiliter fa
cie pudorosa nō extollitur ne
q3 reputat se dignam ⁊ tñ au
dit magnalia de se qualia nū
q̄ alicui dicta fuerunt Tan
dem prudentissima virgo au
ditis verbis angeli consensit
⁊ cum profunda dilectiōe ge
nuflexa ⁊ iūctis manibus di
xit Ecce ancilla dñi fiat mihi
secundum verbum tuū Tūc
filius dei statim totus ⁊ sine
mora intrauit in vterū uirgi
nis ⁊ ex ea carnem assumpsit
⁊ totus remāsit i sinu patris
Potes āt hic cogitare qua
liter ipse filius dei obedīētiā
⁊ laboriosā legatō3 suscipiēs
patri se iclinauit ⁊ recōmen-
dauit: Et i eodē istāti aīa cre
ata ⁊ ifusa fuit pfect⁹ homo
s3 oia corporis lineamenta
s3 paruulus valde qr i vtero
postea crescebat vt alij s3 nō
fuit dilatata ifusio anime uel
membrorum distinctio vt in
alijs Erat ēt perfectus deus
⁊ ita sapiēs ⁊ potens Ut est
modo gabriel autē cū domi
na simul genuflexit ⁊ pax cū
ea surgēs se iterum inclinās
vsq3 in terra3 disparuit ⁊ ad
patriam rediens hec narra-
uit: ⁊ ibi fuit nouū gaudium
⁊ nouu3 festū ⁊ exultatio ma
gna Dña vero tota i flāma-
ta ⁊ in amorem dei magis so
lito succensam sentiens se cō
cepisse genib⁹ flexis gratias
egit dño humiliter ⁊ deuote
supplicans eidem ut eam di
gnaretur istruere ita q in is

que circa filium suū occurre rent fienda faceret sine defe ctu. Considerare debes hic quanta ē hodie solennitas & iubila in corde tuo & age dies leticie Inaudita est.n. usque mō a seculis nec unq̄ fuerat talis Hodie nāq3 ē solēnitas dei patris qui fecit nuptias filio suo in desponsatione hu mane nature ꝙ hodie sibi fi lius vniuit insepabiliter ho die ē.n.solēnitas nuptiarum filij & dies natalis eius i vte ro sed postea ex vtero. Hodie est solennitas spūssancti pp opus mirificum & singulare ipsius incarnationis qđ eidē attribuitur. Et hodie incipit ostendere benignitatē singu larem humano generi. Ho die ē solēnitas gloriose domi ne dñe misericordie que ha patre in filiā a filio in matrē a spūssancto in domum & tē plum est recognita & assum pta Hodie est solēnitas to tius curie celestis qꝛ incboat eorum repatio. Hodie mul to magis ē solēnitas huma ne nature qꝛ eius salus icipit & redēptio & totius mūdi re cōcilatio. & sublimata ē atq3 deificata Hodie nouam obe dientiā accepit dei filius a pře ð nostra pagenda salute Hodie de sūmo celo egrediēs exultauit vt gigas ad currēt dā uiā & se ɔclusit in hortulo virginali Hodie factus ē vn⁹ ex nobis & frař noster & cepit peregrinari nobiscum. Ho die de celo lux vera descen dit ad pellendas & fugādas nostras tenebras. Hodie pa nis viuus q dat vitā mundo ɔfricatus ē i virginali vtero s3 in cruce quasi iclinabo de coctus. Hodie verbum caro factū ē & habitauit in nobis Hodie clamores & desideria ppbetaꝝ & přiarchaꝝ exau dita sunt & impleta Clama bāt.n.ɔ̄siderio & inenarrabili & dicebant Emitte agnū &c. & iterum. Rorate celi &c. Et iterum Utinā dirūperes ce los & descēderes. Et iteꝝ dñe iclina celos tuos &c. Et iteꝝ domine ostēde faciē tuā &c. Et alia multa qb⁹ tota scri ptura ē plena nam hodiernū diē vehementissime expecta bant. Hodie est pncipium

⁊ fundamentum omnium so lénitatum ⁊ inicium omnis boni Maȝ usq₃ nunc indigna tus erat dominus contra ge nus humanum pp trāſgreſſi onem primorum parentum. Sed amodo videns filiu₃ ei⁹ hominem factum nō ulteri⁹ iraſcetur Hodie dr̄ eſſe tpis plenitudo Uides quā admi rabile opus ⁊ ſolemniſſimu₃ feſtu₃ ſit iſtud totū ē delecta bile totū eſt iocundum totu₃ deſiderabile cum omni deuo tione ſuſcipiendum iubilatio ne leticia ⁊ exultatione ducē dum ⁊ omni veneratione di gniſſimum In his ergo me ditare delectare ⁊ iocūdare ⁊ forte oſtēdit tibi dn̄s ăpliora qualiter domina iuit ad heli ſabeth: vt eam viſitaret

Poſt hec recogitans do mina verba angeli quí dixit de conſobrina heliſabet ea viſitare propoſuit ad con gratulandū ei Iuit ergo vna cū Joſeph ſpōſo ſuo a naȝa reth ad Domum ipſius que diſtat a hieruſalem per qua tuor uel qnq₃ miliaria Hye ruſalē aūt diſtat a naȝareth p ſeptuaginta quatuor milia ria vel circa non.n. recorda batur aſperitate vel longin quitate vie: ſed cū feſtinatiōe iuit qꝛ nolebat i publico diu videri. Et ſic non erat ex cō ceptu filij aggrauata vt alijs mulieribus cōiter contingit Non.n. fuit dn̄s Jeſus one roſus matri. Conſpice igitur hic qūo vadit ſola cū ſponſo ſuo regina celi ⁊ ĩre nō equo ſed pedibus ſuis. Non ducit frequētiam militum vel ba ronum non camerariaꝝ vel damiſelarum comitiua₃ Ua dunt autem cum ea pauper tas humilitas ⁊ verecundia omniumque virtutum hone ſtas ⁊ etiam dominus ſecum Magnā ⁊ honorabilē comi tiuam habet ſed nō huius ſe culi uanam ⁊ pompoſam cū autem intrauit domum ſalu tauit heliſabeth: illa vero ex ultās ⁊ tota exhilarata ⁊ ac cēſa ſpū ſcō ſurgit ⁊ ample xat eā tenerrime ⁊ exclamāſ p̄ gaudio dixit bn̄dicta tu ĩ mu lieres ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui ⁊ unō hoc mihi vt ueniat mater domini mei ad me. qm̄

vero virgo salutabit belysa/
beth repletus Joānes i vte
ro spirituſancto repleta est ⁊
mř nec pri⁹ repletur mř q̄ fi
li⁹: licȝ filio repleto repleret
⁊ mater. non quidem in aīa
matris aliquid efficiendo: sȝ
p spiritūſanctū aliquid i ea
filium prenominando eo q̄ i
ipso spūſancti gratia afflue
tiozrefulgebat ⁊ prior gratiā
sensit: q2 sicut illa mariam sic
iste aduentum domini sensit
Et iō exultauit ⁊ illa pphe
tice locuta est Uide q̄ta vir
tus sit in verbis domīe quia
ad eorū pnūciationē confer
tur spirituſſanctus. Sic enīȝ
babetur q̄ ipsa erat plena ex
quo ipse sanctus spiritus ei⁹
meritis alios replebat Rñ•
dit āt maria magnificat aīa
mea dñm totum ꝯplens can
ticum iocunditatis ⁊ laudis
Deinde ad sedendūȝ iuerunt
⁊ dña bumilima in inferiori
loco. se posuit ad pedes bely
sabetb Sȝ illa in cōtinēti sur
gēs erexit eā ⁊ sederūt pari
ter querit aūt dña de mō sue
ꝯceptiōis ⁊ belysabetb d̄ mō
sue: ⁊ bec sibi inuicē narrant
letanter ⁊ laudāt deū d̄ utra
que cōceptione ⁊ i gratiaruȝ
actione consistunt ⁊ agūt diē
letitie Et stetit ibidē dña q̄si
mensibus tribus ministrans
ei ⁊ seruiens i omnibus q̄ po
terat bumiliter reuerēter et
deuote quasi oblita se matrē
dei esse totius mūdi reginaȝ
O qualis locus qualis came
ra qualis domus in qua ⁊ in
quo morantur tales matres
talibus filijs fecūdate maria
⁊ belisabetb Jesus et Joan
nes. Sunt etiam Magnifici
senes ȝacbarias et Josepb.

De natiuitate beati ioannis
Baptiste.

Aduenīente ergo tēpoř
suo peperit belisabetb
filium suū Domina leuauit
d̄ terra ⁊ diligēt abluit vt ex
pediens erat puerullus aūt
ipsam quasi intelligens aspi
ciebat ⁊ cum eum matri por
rigere vellet caput ad eā uer
tebat ⁊ in eam solum delecta
batur iocunde. Cōsidera bic
magnificentiā ioannis Nul
lus unq̄ talem bailā babuit

Et de solo beneficio hui⁹ tā magne plis p nobis recluse, nunq̄ ei possumus digne satisfacere. Saltez hoc corde cognoscamus 7 grās eidem toto corde agamus q̄ nos ex alijs assumere dignatus ē vt reclusi sim⁹ ad seruitiū suuz Ipsuz quippe bñficiuz ē hodie ad nostruz meritu 7 permaximū multūqz acceptabile ac venerabile. Conemur: ergo toto posse mēte reclusa 7, abstracta ab oib⁹ caducis eidē cordis puritate vacare: q2 corporalis reclusio nihil aut paruz sine mētali pdessz Eidē ēt dño Jesu i hoc cōpatere q̄ ē in magna afflictiōe 7 fuit ab instāti sue ɔceptionis vsqz ad morte .s. et compassiōe quā habebat ad aīas ad imaginem suam creatas quas videbat sic miserabiliē 7 viliē dānari: 7 hec erat sibi maior pēa q̄ fuit passio corpal'. Nā pp hāc tollēdā sustinuit illā. Uides quō hic pulchra fercula tibi pparata sūt Si vis. eoruz sentire dulcedinem eam rumina diligēter et sepe.

De natiuitate domini Jesu.

Adueniente nouē mēsiū termino exijt edictū ab iperatore vt describeretur vniuersus orbis scilicet quilibet in ciuitate sua Cumqz iosepb ire vellet i ciuitatem bethleem suam 7 sciret instāt partum sue coniugis duxit eam secum. Uadit ergo dña hoc longo itenere. Nam bethlee3 ēt ppe bierusalem q sex miliaria Ducunt autē secum bouē 7 asinum 7 vadūt sicut papes Cum autem fuerunt betelem q2 paupes erāt 7 multi ɔuenerāt eadē cā hospitiuz inuenire nō potuerūt Comparere hic domine nostre 7 conspice ipsam delicatam iuuenem quindecim etiam annorum et longo itinere fatigatā 7 cū uerecūdia inter gentes conuersante querentē vbi quiescat 7 non inuenientē. oēs licentiam eas Et deinde sic cogūtur diuertere ad quādā viam copertā vbi boies tpe pluuie diuertebāt Et ibidem Joseph qui erat. magister lignorum forte aliq̄lit se clausit nūc aūt diligētis

fime conspice oia maxime qꝫ referre itendo que ab ipsa do mina reuelata fuerūt ⁊ ostē sa ꝑut a quodam fratre sctō nostri ordinis habui cōputo eniꝫ ei reuelata fuisse. Cū er go venisset hora ptus.s.i me dia nocte dñice diei surgens virgo appodiauit se ad vnā colūnā que ibi erat. Joseph vero sedebat mistꝰ ex eo for te qꝛ nō poterat que libebat parare. Surgēs ergo ⁊ acci piēs de feno ꝑsepꝭ ꝓiecit ad pedes dñe ⁊ vertit se ad aliā ptē. Tūc filiꝰ dei eterni exiēs de matris vtero sine aliqua molestia ⁊ lesiōe in momēto sicut erat in vtero sic fuit ex tra vteruꝫ sup fenū ad pedes virginis matris. Et mater in cōtinēti se iclinās recolligēs euꝫ ⁊ dulciter amplectēs po suit i suo gremio: ⁊ vbere de celo pleno a spiritusācto edo cta lactauit: ⁊ liniuit ipm to tuꝫ cū lacte sancto suo. Quo sancto inuoluit eū in velo ca pitis sui ⁊ posuit euꝫ i ꝑsepio Tunc bos ⁊ asinus flexis ge nibus posuerunt ora sua su per presepiuꝫ flantes per na res: ⁊ quasi ratione vtentes cognoscerent ꝙ puer sic ꝑau perrime contectus calefacti one tanti: frigoris tempore indigebat. Mater vero fle xis genibus adorauit eundē et gratias agens deo dixit. Gratias tibi ago dñe sancte pater qui filiū mihi dedisti ⁊ adoro te deꝰ eterne ⁊ te filiū dei viuit. Joseph etiā simili ter adorauit: ⁊ accipiens sel lam asini ⁊ extrahens de ea cusinuꝫ de lana siue de borra posuit iuxta presepe vt dña super ipsuꝫ sederet. Jpsa ve ro se ibi posuit ad sedenduꝫ: ⁊ sellaꝫ posuit subtus cubitū ⁊ sic stabat dña mundi tenēs vultū versus presepe ex toto affectu sup dilectū filiū suuꝫ

Qualiter multitudo angelo rum nūciauit xp̄i natiuitateꝫ pastoribus.

Nato dño angeloꝝ mul titudo ibi existens na tum dominum adorauerunt ⁊ confestim ad pastores iue runt: qui erant ibi forte per miliare nunciantes eis ipsā natiuitatem ⁊ etiam locum.

Exinde ascenderunt in celu3 cũ canticis ⁊ iubilis ⁊ cõciui bus ea3 similiter nunciantes totaq3 superna curia ex illa hora magno fctõ festo laudi bus ⁊ gratiaꝝ actionibꝰ deo patri exhibitis venerũt oēs ciues curie celestis qui erāt i celo successiue ƀ3 ordīes suos vider faciē dñi dei sui: ⁊ ado rantes cum omni reuerentia ⁊ etiā mater eius laudes per sonabant. Quis.n. eoꝝ au/ditis nouis remāsisset in ce/lo quin visitasset dñ3 suũ cõ stitutũ i terra? In nullo hec superbia cadere potuiss3. Et ideo dicit apostolus. Et cu3 introduceret primo genitu3 in orbē dic. Et adorēt eũ oēs āgeli dei. Hic de angelis me ditari iocũdu3 puto qualiter cũq3 se habuerit veritas Ve nerũt etiam pastores ⁊ ado/rauerunt eu3 referentes que audierũt ab angelis. Mater vero prudentissima omnia q̃ de ipso dicebantur conserua bat in corde suo. Illi autem gaudentes habierunt.

De circuncisione dñi Jesu.

Octauo aũt die venerũt vt circuncīderent.pue ⁊ rum: Duo magna hodie fa cta sunt vnum qđ manifestu3 est nomen salutis ⁊ quod ab eterno impositũ erat ab āge lo nunciatum priusq3 cõcipe retur Hodie fuit declaratu3 ⁊ nũciatu3 ⁊ uocatu3 nomen eiꝰ Jesus Jesus āt dr salua tor hoc ē nomē sup oē nomē Nunc enim vt aplʃs Petrꝰ non ē aliud nomē sub celo in quo oporteat nos saluos fie ri ƀ3 ꝙ hodie factũ fuit q2 in cepit dñs Jesus suu3 sacratis simũ sanguinē hodie ꝑ noƀ effundere. Tempestiue.n.ice pit pro nobis pati qui pecca tũ nõ fecit ꝑ nobis hodie do lores portare incipit. Cõpa/tere igitur ei ⁊ plora cu3 illo q2 fortiẽ plorauit. Ma3 in so lēnitatibus istis multum de bemus gaudere propter no/stram salutem: sed multum compati ⁊ dolere ꝑpter suas angustias ⁊ doloris. Audi/sti in natiuitate quantam an gustiam ⁊ afflictionem Ha/buit audis quia hodie san/guinem suu3 fudit. furit eni

caro ipsius cũ3 cultello lapideo incisa nonne ergo compatiēdũ est ei Et etiã mater plorauit ergo puer Jesus plorauit pp dolore3 quem sensit in carne sua Nã3 vera3 carnem ⁊ possibile3 habuit sicut ceteri homines S3 eo plorãte credis ꝙ mater potuerit se a lachrymis contineri: Plorauit ergo ⁊ ipsa qua3 plorãtē filius stans in gremio eius aspiciens paruulam manu3 suam ad hos ⁊ vultum eius ponebat quasi nutu vel signo rogãs eandem ne ploraret: quam enim tenerrime dilige bat aploratu cessare volebat Similiter ⁊ mater cuius visceera totaliter commouebãtur in dolore ⁊ lachrymis filii ⁊ nutu ⁊ uerbis consolabatur eu3 Intelligebat eni3 tã quã prudentissima volũtatē eius quãuis nondũ loqueretur Et dicebat fili si uis me aploratu cessar cessa ⁊ tu.nõ .n.possum te uidere plorantē non plorare. Et tunc compassione matris filius cum Singultibus dessistebat Mater vero ipsius ⁊ suos absterge bat oculos.uultum q3 uultui applicabat. Lactabat eum ⁊ omnibus quibus poterat modis consolabatur: ⁊ sic faciebat quotiēs plorabat. Quod forte sepe puerorum more faciebat ad ostendendum miseriam nature humane quam assumpserat verissime: ⁊ ad occultandum sene a diabolo cognosceretur. Cantat nãq3 ecclia d ipo. Vagit isans.⁊c.

De epiphania siue manifestatione domini. Jesu.

Die aute3.xij.puer iesus manifestauit segentib⁹ ⁊ magis ⁊ regibus illis qui gentiles erant Venerunt ergo isti tres reges cum multitudine magna ⁊ honorabili comittiua ad illud tegumen tũ i quo natus ē puer Jesus Domina sensit stripitum vel tumultum ⁊ accepit puerum Intrant illi regis domunculam.genua flectunt ⁊ adorãt puerum. Jesum reuerenter: Vide quam magna fuit eorũ fides. Quid enim erat credē quod ille puerullus sic vi

littere indutus cum pauper cula matre inuentus ⁊ in loco sic abiecto sine societate sine familia sine omni ornatu esset rex ⁊ dominus ver⁹:⁊ tamen utrūq₃ credūt tales duces ⁊ talia primitiua oportebat nos habere Stant igitur genuflexi corā eo ⁊ collo/quūtur cum domina per interpositam personam uel p/seipsos quia sapientes erant ⁊ forte linguam hebraicam sciebant Querūt ab eadem domina de cōditōibus istius pueri. Domina narrat ⁊ illi omnia credunt. Cōspice bene eos q̄. reuerēter ⁊ curialiter stant ⁊ loquūtur ⁊ audiunt Aspice etiā dominam qui cum rubore est in verbis ⁊ colloquutionibus istis ⁊ stat occulis ad terram demissis. ⁊ Uerecundia loquitur. Non enim delectabatur loqui vel videri: Dominus dedit ei vigorem in hoc magno opere quia illi Reputabant sanctam ecclesiam futuram ex gentibus: Respice etiam puerum Jesum nondum loquitur sed stat cum maturitate ⁊ grauitate tāquā intelligens ⁊ benigne respicit ⁊ illi multū delectātur in eo tam visu mentali tāquā edocti ⁊ illuminati ab eo q̄ corporali quia speciosus forma pre filijs hominum. Tandem con solatione magna recepta offerunt aurum thus ⁊ myrrhā Aperientes etiam thesauros suos ⁊ ponentes aliquē pannum uel tapetū ante pedes domini Jesu obtulerunt sc₃ in persona quilibet eorū illa tria in maxima quantitate precipue de auro: alias autem pro pua oblatione non oportuisset apparire thesauros ⁊ tunc reuerenter et deuote deosculati sunt pedes eius Tunc puer sapientissimus vt eos magis consolaretur ⁊ in amore suo roboraret porrexit deosculandam eius manum ⁊ signauit etiam eos ⁊ benedixit. Jlli ergo se inclinantes cum magno gaudio recesserunt ⁊ per aliam uiam reuersi sunt in regionem suā Quid autem de isto auro factum. Putas quod erant sic magni valoris. Nun/

quid domina reseruauit sibi aut depositū fecit Vel nūquid emit domū ⁊ agros vel uineam :absit Nō curat de talib⁹ paupertatis amatrix. zelans igitur dña pauptaté fortiter ⁊ itelligās filij volūtate itus docētis q̄ foris signa ostendētis.q: multū forte aduertebat ⁊ vilipendebat totū infra paucos dies paupib⁹erroga uit. Graue.n. erat ei tenere vel differre:vñ ⁊ totaliter expediuit ita q̄ qñ intrauit tēplū nō hēbat vñ agnū emēt quez offerret pro filio ſ3 emit vel turturos uel columbos.

De mora dñe apud presepe.

Expedit igitur magis ⁊ uersus patriaz suā regressis.⁊ tota oblatiōe eorū paupib⁹erzogato adhuc stat dña mūdi cuz puero Jesus ⁊ nutritio sancto Joseph sene apud p̄sepe i illo loco patienter ⁊ humiliter usq3 ad quadragesima diē Stabat igitur dña more aliaꝝ mulierum dictā diē expectās igressura tēplū.Stabat vigilans ⁊ attēta sup custodia dilecti filij sui O deus cū quāta diligētia ⁊ solicitudine ipz gubernabat vt non eēt illi defectus Cum quāta reuerētia ⁊ pio timore etiaz ipsuz tractabat quē sciebat esse dñz suū flexis genibus accipiebat euz ⁊ reponebat euz i cunis.cū quāta etiā iocūditate confidentia ⁊ cura materna ipz āplexabatur ⁊ osculabatur.Stringebat etiā dulcis ⁊ dlectabatur i eo quē credebat esse filiū suū .Quaz sepe ⁊ q̄ curiose intuebatur i eū in vultū ⁊ i singula ptes ei⁹ sacratissimi corporis quā prudēter ꝯponebat membra ipsius Sicut.n.fuit humillima sic fuit Prudentissima. O quā libēter eum lactabat. Stante dña ad p̄sepe sta ⁊ tu cū ea ⁊ dilectare frequēter cū puero Jesus q: virtus d̄ illo erit.Quelibet aia fidelis maxime religiosa deberet a die natiuitatis dñi usq3 ad purificationē saltē semel idie apd dictū presepe dñaz visitare ⁊ orare puerū Jesuz.

De purificatione virginis.

Marie.

Aduueniente autem quadragesima die .put in lege statutum erat exit extra dña puero suo et iuerunt hab betheleem i ierusalem vt sim legē sisterent cum dño. Uade et tu cū eis et adiuua portare puerū Jesum et ɔspice attēte singula que dicuntur et fiunt q2 deuotissima sunt. Ueniūt ergo ad téplum dñi. Cūq3. in trassent emerunt duas turtu res aut duos pullos colūba rū vt offerēt p eo sicut p pau pib9 fiebat et q2 erāt paupri mi credēdū magis ē d pullis columbarū q2 p minori pcio solent inueniri. Et idio in le ge ponuntur vltimo loco. Et euāgelista tacet de agno q2 erat oblaton diuitū. Et ecce Simeon inspiratus itus ba spū sācto venit ad tēplū vt si cut respōsu3 accepat videret rp3 domini. Cu3 autē festina ret veniēs et vidisset cū stati3 cognouit ppbetico spiritu et accedens genuflexit. Puer aūt erat itra brachia matris et bñdixit eū. et aspiciens ma tre3 inclinauit se ostendēs se velle ad eū ire. Quod mater intelligēs q̄nis admirās por rexit cum Symeon. Ille aūt gaudēter et reuerēter i ulnis suis eū suscipiēs surrexit be nedicens eū et dicēs Nunc di mittis seruu3 tuum &c. Et p pbetauit d passiōe ipsius su puenit et Anna ppbetissa et adorās similiter d illo loque batur. Mater uero sup bis admirās oia conseruabat in corde suo. Deinde puer Je sus extēdens brachia uersus matre3 ad eā redijt Postea vadūt ad altare pfessionē fa ciētesque represētatur p uni uersum mūdum. Procedūt alacrit illi duo venerabiles senes Joseph et Symeon te nentes se per manus et cum exultatione magna iubilen tes et psalentes dicebant: Cō fitemini domino quonia3 bo nus &c. Quoniam bic est de9 deus noster &c Sequitur uir go mater portās regnum Je sum et Anna sociat eam Ua de exlatere cum reuerentia iubilans cum gaudeo et lau dans deum Ab istis ergo fit processio paucis quidem sed

valde magnis ꝛ representan tibus quasi de omni genere hominum Cum autem per/ ueniunt ad altare mater cuʒ reuerentia genuflerit ꝛ obtu lit dilectissimum filium suuʒ deo patri suo dicens Accipi te pater excellentissime uni/ genitum uestrum queʒ secon dum mandatum uestre legis offero. vobis quia primo ge/ nitus meus est. Sed rogo pater ut eum mihi reddatis. Et surgens dimisit. super al tare. O deus qualis oblatio est ista nunꝗ a seculo talis fa cta fuit nec erit. Respice be/ ne singula. Stat puer Jesus sedens super altare sicut qui libet alius puerulus ꝛ facie matrem respicit. ꝛ alios hu/ militer ꝛ patienter expectat quid deinceps fieri debeat. Aduocantur sacerdotes ꝛ re dimitur deus taꝗ seruus qn qꝫ siclis more alioruʒ Siclis erat genus monete. quibꝰ ba Joseph sacerdoti solutis ma ter letantur recipit filium. Accepit etiam de manu Jo/ seph dictas aues vt eas offer ret et genuflectens ꝛ tenens eas manu sua eleuata occu/ lis que in celuʒ porrectis eas obtulit dicẽs Accipite clemẽ tissime pater hãc oblationeʒ ꝛ hoc munusculũ ꝛ primũ do nũ qđ paruulus puer vester vobis hodie de sua paupta/ te pñtat Sʒ puer Jesus ma/ nus suas ad aues porrigens oculos ad celũ leuauit. ꝛ nec dum loquens gestibus. vna cũ mr̃e offerebat. ꝛ posuerũt eas super altare. Vidisti qua les oblatores sunt isti mr̃ ꝛ fi lius Nũqd potuit talis ꝙ/ uis pua oblatio repudiari. Absit Sʒ potius p manus ãgelorum fuit i supna curia pñtata ꝛ valde accepta. ita ꝙ tota iubilãs exultauit. po stea virgo beata discessit đ ie rusalẽ ꝛ visitauit Helysabet volens videre Joãnẽ ãteꝗ đ ptibꝰ illis discederet. Vade tu semp cũ ea ꝗqꝫ ierit coraʒ dño si forte bñdixerit tibi Ali qbꝰ aũt diebꝰ ibi mora ꝯtra cta discedũt volẽtes redire nazaret Si aũt in pdictis vis iformari đ hũilitate ꝛ paup tate cõsidera oblatiõeʒ redẽ ptorꝭ ꝛ legꝭ obseruatione ꝛ đ

facili poteris aduertere.

De fuga dñi in egyptum.

Um p̃zerēt versus na ʒaret nescientes adhuc sup hoc ꝯsiliū dñi ⁊ herodes pareret se ad neceʒ pueri Je su: angelus dñi apparuit i sō nis Joseph dicens ei vt cum puero ⁊ matre fugeret in egy ptū q̄ Herodes volebat ani maʒ pueri p̃dere Joseph ve ro euigilans ⁊ excitās matrē dixit ei Jpa uero incontinēti surgēs nulla mora contracta voluit iter arripere. Cōcussa sūt.n. ad hanc vocem oīa vi scera eius ⁊ etiā circa salutē filij sui nolebat negligēs īue niri. Jgitur icōtinēti ceperūt ire versus partes egypti. Cō spice ⁊ meditare predicta ⁊ quomodo dormientē puerūʒ Jesuʒ aleuāt ⁊ cōpatere eis Et attēde hic diligēter quia multa bona ꝯsiderare potes in p̄nti negocio. Prio cōside ra quēadmodū dñs i sua p̄so na suscipit cūcta prospera ⁊ aduersa ⁊ cū simile tibi conti gerit nō sis ipatiēs Nā iuxta mortē inuenies valere. Ecce eiʒ natiuitate sua xp̄s magni ficatus fuit a pastoribus tan q̄ deus ⁊ paruʒ post circūci sus fuit tāq̄ peccator. Dein de venerunt magi ip̄m pluri mū adorātes ⁊ ip̄e nihilomi nus Jn stabulo permanens stat inter bestias ⁊ plorat vt alicuiꝰ hominis filius Po stea p̄ntatus fuit i tēplo quē multum extulerunt Anna ⁊ Symeon. Cum ergo consola tioneʒ babueris tribulatio neʒ expecta ⁊ ecōuerso. Un de in eis nec extolli nec fran gi debemus. Dat ergo deus consolationeʒ ad spem suble uandam ne deficiamus ⁊ tri bulationem ad humilitatem conseruandam ut cognoscen tes miseriam nostram sem per i suo stemus timore. Ad nostrā igitur instructionē ip sum hoc fecisse meditemur. Consideratio q̄uo dñs p̄mit tit suos tribulationibus ⁊ p̄ secutionibus vexari. Nonne erat magna tribulatio matri ⁊ Joseph cū viderent puerū ad occisiōeʒ q̄ri: Quid ergo grauiꝰ audire potuerūt ergo eiʒ in eis hec tribulatio, quia

licet sciret ipm dei filiũ esse: tñ poterat sensualitas eorũ turbari ⁊ dicebãt. Dñe de⁹ omiptẽs quid oportet q͛ iste filius tuus fugiat? nõne potes hic eũ defendere? Et in hoc erat eis tribulatio q͛ in terrã lõginq̃ oportebat eos ire quã ignorabant ⁊ p vias asperas: dña ꝓpter iuuẽtutẽ Joseph ꝓpter senectutẽ. Ipse .n. puer quẽ portare habebãt vix erat duorũ mẽsium: ⁊ pegrinari habebãt i terrã alienam pauꝑes ⁊ nihil habente. Respice q͛ oĩa ista sũt afflictionis mr̃ne. fugiebat ergo dñs a facie serui diaboli: portabat eũ mater tenera ⁊ iuuenis valde. Et fact⁹ Joseph senex in egiptũ p viaꝫ siluestrem ⁊ obscuraꝫ nemorosaꝫ asperã ⁊ ihabitatã per viam etiã valde longaꝫ. Sed q̃ñ faciebat de victu? vbi et vel q̃ñ de nocte quiescebãt ⁊ hospitabãtur? Raro .n. domos in illo deserto inueniebant. Compatere ergo eis ⁊ adiuua puerũ Jesũ portare: ⁊ seruias in omnibus quibus potes.

Qualiter vicit dña cũ puero Jesu i egypto morans ibi

Ierũt ergo ad quãdaꝫ ciuitatẽ ⁊ ibidẽ aliquaꝫ domũculã inuenerũt ⁊ habitauerunt ibi p septem ãnos taq̃ peregrini ⁊ aduene paupes ⁊ egeni. Legitur aũt de dña q͛ colo ⁊ acu q̃rebat sibi ⁊ filio necessaria dña mũdi paupratis amore. Multũ sup oẽs modũ isti paupratẽ dilexerũt: ⁊ eideꝫ pfecte vsq ad morteꝫ fideꝫ seruauerunt Cõspice bene dñam mũdi in laborib⁹ suis suẽdo filãdo et terendo q̃ñ facit ea diligenter hũiliter atq sollicite: habẽdo nihilominus diligẽtissimã curam super filio suo et sup gubernatiõe dom⁹: nec nõ vigilijs ⁊ orõnibus iuxta posse semper fuit intẽta. To to igitur affectu eidẽ ꝯpatere ⁊ cõsidera q͛ nõ habuit gratis regnũ domia regni. Sꝫ aliquotiens forte ꝯtingebat q͛ alique bone matrone videntes eius paupertatem ⁊ sanctã ⁊ honestam eius conuersationeꝫ aliqua trãsmit-

tebant eidem que humiliter ⁊ cū gratiarum actione recipiebat. Sȝ ⁊ sanct⁹ Joseph senex aliquid operabatur in arte lignaminis. Undiqȝ cōpassiones occurrunt Maria cuȝ lachrymis ⁊ compassione magna valefaciens eis q̄ sine aliqua causa remanent ad peregrinandum: ibi dem per septemqȝ ānos in sudore vultus sui vixerunt.

Hic incipias meditari die Martis.

De reditu dn̄i de egypto.

Completis septeȝ ānis quibus dn̄s peregrinatus ē in egyptuȝ angelus domini apparuit in sōnis. Joseph dicens Tolle puerum ⁊ matrem eius ⁊ vade in terram isrl̄. Defuncti sūt.n. qui querebant aiam pueri. Qui accepit pueruȝ ⁊ matrē eius ⁊ redijt in terram isrl̄. Et cū fuit ibi audiēs ꝙ Archelau⁹ fili⁹ Herodis regnaret ibi timuit illo ire. Et ideo monitus ab āgelo iuit in galileaȝ ciuitatē nazareth. fuit autē reditus eius circa festū. Epyphanie. f. scda die fȝ ꝙ i martylogio legitur. Mō diligēter atēde q̄ pia meditatio ē valde. Redeas igitur in egyptum eū visitādi puerū: ipse videns te statiȝ occurret tibi quia benignus affabilis ⁊ curialis est. Tu vero genuflectens deosculare pedes eius ⁊ tunc dicet tibi. Data ē nobis licentia redeundi ad terram nostram ⁊ cras hinc recedere debemus: bona hora venisti et redibis nobiscum: cui alacriter respōdeas. Ex hoc multum gaudere: ⁊ ꝙ eum optas sequi quocunqȝ ierit. Meditari ista forsitan alicui puerile videbitur ⁊ aliquis forte arridebit de hoc: tamen existimo ꝙ multuȝ valent ⁊ ad maiora transimit tunt. Postea dominus. Jesus adducet te ad matrem: tu vero genuflectēs fac ei reuerentiam ⁊ sancto seni. Joseph et requiescas cum eis. Mane sequenti videbis aliquas bōas matronas de cōtrata ⁊ etiam homines venientes ad sociādū eos vsqȝ extra portā ciuitatis pp placi

bilē ꝛ sanctā ꝯuersatiōeȝ ipo
ruȝ ꝑ dixerat.n. discessuȝ
suū p viciniā per plures di/
es qꝛ nō erat ꝯueniēs ꝙ subi
to q̄si furtiȝ recederet. ꝛ In,
cipiūt igitur recederit: ꝛ. Jo
seph cū hōib⁹ ꝑcedit ꝛ dn̄a se
qtur a lōge cū matrōis. Tu
vero accipiēs puerū p manū
vade i medio āte matrē. Cū
autē sūt extra portā Joseph
nō patitur plus sociari. Ve/
re hic eis ꝯpati potes cū ille
cuius ē terra ꝛ plenitudo ei⁹
ꝑ se ꝛ matre: ꝛ nutricio suo
sic pauptatē artā elegerit ꝛ i
tāta penuria vixerit. Multū
eniȝ relucet pauptas sanctis
sima i eis vt eā nobis amabi
lē ꝛ imitabilem ōnderēt. Tā
dem gratias eis agētes rede
unt. Sed quomō redijt puer
Jesus adhuc ifātulus tener
rim⁹? Difficilior mihi vide/
tur regressus ꝙ access⁹. Nāȝ
quando venit i egyptum ita
paruulus erat ꝙ portari po/
terat: nūc auteȝ sic magnus
ꝙ portari nō potest: ꝛ sic par
tius ꝙ per se ire non pōt. O
puer egregie ꝛ dlicate rex ce
li ꝛ terre quātum laborastis
ꝑ nobis: ꝛ ꝙ cito incipistis
Unde pphera in psona ve/
stra predixit: pauper suȝ ego
ꝛ in laborib⁹ a iuuētute mea
pēurias magnas labores ar
duos ꝛ afflicionem constan
tissime accepistis: habuistis
vosipsuȝ odio pro amore no
stro. accepe igitur puerū Je
sū ꝛ pone sup asellū ꝛ fidelr̄
ducas eū: ꝛ cū descēdere vo/
lucrit letāter euȝ in brachijs
suscipias. Uadūt igitur p de
sertum per quod venerunt ꝛ
in ipso itinere poteris com/
pati eis: ꝛ respice eos fatiga
tos ꝛ labore diuictos tam de
die ꝙ de nocte parum qetis
habentes.

Quomodo puer. Jesus re
diēs de egypto obuiauit Jo
anni baptiste in deserto.

Cum autē fuerunt pro
pe fineȝ deserti inuene
rūt Joāneȝ baptistā qui iaȝ
ibi penitētiaȝ agere cepit cū
tamen nullum haberet pec/
catuȝ. Meditare quomodo
suscepit eos alacriē ꝛ ibi ali
quātulum subsistentes come
derunt cuȝ eo illa cruda ciba
ria. Tandem imensa recrea

tione spiritus habita valescerunt ei. Tu autē in aduētu ꝛ in discessu genuflecte Joāni deosculās pedes bn̄dictionē petēs: ꝛ ei te recōmēdans

De trāsitu dn̄i. Jesu reuertētis d̄ egypto p̄ domū zacharie.

Postea trāseūtes ꝛ eun tes applicuerūt ad domū helysabeth vbi magnum ꝛ iocūdū festum factū ē iter eos. Et ibidē audiēs ꝙ. Ar chela⁹ fili⁹ Herodes regnaret i iudea timuit: ꝛ admonitus ab angelo i sōnis postea iuerūt i galileā ciuitatē na zareth cum maria ꝛ Joseph

Quomodo applicuit. Jesus nazareth.

Ecce reduxim⁹ puerum Jesum de egypto: ꝛ occurrerunt sorores domine ꝛ alij consanguinei ꝛ amici ad visitandum eos. postea in nazareth remanēt ꝛ pauperē vitā ducūt. Exinde vsq3 ad duodecimū pueri Jesu etatis annū aliqd nō legitur de ipso. faciebat enim seruitia matri. Humiles dn̄a nō habebat alium seruientem.

Quomō puer Jesus remāsit in hierusalem.

Cum autē esset. Jesus ānorū duodecī ascēdit in hierusalē s̄m cōsuetudinē diei festi ꝛ p̄ceptū: durabat p̄ dies octo. laborauit et nūc puer Jesus in itinerib⁹ longis: ꝛ modo vadit vt honoret patrē suū celestē in festis suis. Etenī amor summus est iter patrē ꝛ filiū. Stabat ergo dn̄s legis obseruās legē ꝛ iter alios cōseruās humilitatē q̄si qdā ali⁹ pauperculus Cōsūmatis aūt dieb⁹ festi recedētib⁹ p̄ētib⁹ ipse i hierusalē remāsit. Cū ergo mater ꝛ Joseph p̄ diuersas vias incedētes venissēt sero ad locū vbi dicta ɔplebatur ꝛ vbi hospiciū d̄bebāt hēre: vidēs dn̄a Joseph sine puero quē cū ipo redire spabat: q̄rit ab eo vbi ē puer? Et ille: nescio q2 ñ redijt mecū: tecū. n. redire putabā. Tūc illa dolor̄ vehemēti ɔcussa cū lachrymis dixit ñ redijt mecū: video ꝙ ñ bn̄ fitiū meū custodiui. Et

velociter icipiẽs ire p domos quātū ӡcēter potuit illo sero circuibat querens de ipſo et dicens Vidiſtis vos filiū me um Et uir p̄ ardore ⁊ dolore deſiderij ſe ſentiebat Joſeph vero ſenex ſequebatur eadeӡ: quo nō inuento qualē qetem habere poterāt: Quid enim erat perdere Jeſuӡ Conſpice bene ipſaӡ ⁊ vehementer con patere:qꝛ i anguſtia ē poſita aīa ei⁹. Non ergo turbemur quando videmus ꝙ Jeſus p mittit tribulari n ſolū ſeruos ſuos ſӡ etiam matrē ſuā ⁊ tri bulatiōes ſue ſigna ſūt ſue di lectionis ⁊ nobis expedit an te eas habere. Tandē dn̄a in ſe reducēs ad oratione ⁊ plā ctū ſe vertit dicēs. O deus ⁊ pater eterne clemētiſſime vo bis placuit dare mihi filiū ve ſtrū ⁊ ecce pdidi eū ⁊ neſcio vbi ſit: reddite eum mihi. O pater tollite mihi iſtā amari tudinē ⁊ oſtendite mihi filiuӡ meū. reſpicite ad afflictioneӡ meam ⁊ nō ad meā negligen tiam. incaute me habui ſed ignorans feci ⁊ pp bonitatē veſtraӡ reddite cū mihi quia ſine ipſo uiuere nō poſſū O fili dilectiſſime ubi es Quid ē de te. Apud quē hoſpitat⁹ es Nūqd ad patreӡ tuū re dijſti i celuӡ Scio ꝙ deus es ⁊ dei filius ſӡ qūo mihi non dixiſti. Sӡ nūquid ab aliquo es queſitus inſidioſe: Scio eniӡ ꝙ homo verus es ex me natus: ⁊ alias te ab herode queſitū i egyptū portaui pa ter tu⁹ ad oī malo te cuſtodi at fili mi pp quam ergo cāӡ receſſiſti ba me. O fili mi ne tardes venire ad me. Nūqӡ ex quo natus es vſqӡ modo ſine te fui. modo auteӡ ſine te ſū: ⁊ neſcio qd de te factuӡ ſit Tu ſcis qꝛ tu es ſpes mea vi ta mea ⁊ oē bonū meū ⁊ ſine te eſſe non poſſuӡ. Jndica mi bi vbi es ⁊ quomō te ualeaӡ inuenire. Talibus ⁊ ſilib⁹ di ctis per totā nocteӡ āguſtia batur ſuper dilecto filio ſuo. Mane uero ſequēti tempeſti ue domum exeūtes querebāt euӡ p circūſtātia loca Naӡ p plures vias patebat reditus Die uero ſequendi circuendo bibāt p alias . vias querētes euӡ inter cognatos ⁊ notos.

Quo etiā tunc nō inēto mater quasi sine spe anxiabatur nec poterat cōsolari. Tertia vero die redeuntes in ierusalem inuenerunt eū in tēplo sedētē in medio doctor℞. Tūc gloriosa uirgo maria uidens eū exhilarata reuiuiscēs gemuisset et cū lachrymis deo gratias egit. Puer antē Jesus vidēs matrē venit ad cā quē ipsa iter brachia suscepit et osculās dulciter posuit vultum ad vltū et ponēs eū in gremio suo aliquātulū cū eo requieuit: neqꝫ eni tūc loqui p̄ teneritudine potuisset postea respiciens in facie eius dixit ei. Fili quid fecisti nobis sic. Pater tuus et ego dolētes querebamus te et ille. Quid ē qꝫ me querebatis. Nesciebatis qꝛ i his q̄ patris mei sūt oportet me esse. Quod verbum illi. Non intellexerunt dixit ergo illi mater. Fili uolo Quod redeam? domum nō ne uis redire nobiscum. Et ille. Ego faciam quod placuerit uobis. et rediit cum illis nazaret cōsidera i p̄dictis tria mirabilia ualde primū qꝫ qvult dño adherere non debet inter ꝯsanguineos cōseruari sꝫ ab eis discedere. Nā puer Jesus dimisit diligētissimā matrē cū opibus patris sui intēdere voluit: et etiā qsitus inter cognatos et notos nō fuit inuētus secūdū quod q spiritualiter viuit nō miretur si aliquando mēte tepidus remanet et sibi uideatur derelictum se esse a deo qđ et matri hoc contigit non ergo ut mater tabescat sꝫ diligēter eū q̄rat p cōtinuū exercitiū spiritus in sacris meditationibus et bonis operibus persistēdo et inueniet eum. Tertiū qđ nō debet quis esse ꝓpriꝫ sensus uel proprie uoluntatis.

Quid fecerit domin? Jesus a duodecimo sue etatis anno vsqꝫ ad principiū trigesimi.

Reuersus igitur dñs Jesus ō hierusalē cum parentibus suis i ciuitate nazareth erat subditus illis et abitabat ibidē cū eis ab īde usqꝫ ad principiū trigesimi āni nec inscripturis reperitur qđ

in toto isto tpe. Aliquid fe cerit: quod mirabile videtur valde. Quid ergo meditabimur ip̄s fecisse: Stetit ne dominus ociosus tanto tēpore vt nihil faceret Si enim fecisset cur non fuisset scriptum sicut reliqua facta sua: Sed attende hic bene patenter videre poteris ꝙ nihil faciēdo fecit magnifica. Subtrahebat ergo se a cōsortio ꝛ ꝯuersatione hōi Ibat ad sinagogam ꝛ stabat ibi multū in oratiōe in loco viliori se ponens ꝛ redibat. domū stabat cum matre. ꝛ aliquādo nutriciū suuȝ adiuuabat. Per trā sibat eūdo ꝛ redeūdo inter homines acsi nō videret homines. Mirabantur cūcti cernētes iuuenē tā speciosuȝq nihil operabatur laude dignū: Expectabāt enīȝ ꝙ magnifica faceret ꝛ opa pbi viri, Cū eīm puer erat pficiebat etate ꝛ sapientia coraȝ deo ꝛ hōibus. Sed ecce crescens et perueniens ad vigesimum annum ꝛ etiā ad vigesimum quintum ꝛ ultra nulla opera facta sunt p̄sentātia vel precedentia spē aliquam pbitatis vel ueritatis Stupebant vehementer dicentes ꝛ deridētes. Ipse q dē inutilis ē ipse est idiota ꝛ homo de nihilo: stultus ꝛ insipiens nec etiā litteras dicit. Uides quid faciebat nil faciendo: reddebat se uilē ꝛ abiectū vt dicit hōibus. Mai⁹ est hoc ꝙ̄ edificare ꝛ vincere ciuitates iuxta sapiētia Salomonis. Melior est patiens viro forti: ꝛ qui dn̄atur animo suo expugnator est vrbiū Usqȝ igitur quo pueniēs ad hūc gradum nihil tibi videatur te fecisse, nā i ueritate oēs sumus iutiles ēt cuȝ bene fecerimus iuxta uerbuȝ dn̄i qꝛ i hoc abiectiōis gradu nōduȝ sumus in ueritate sed in vanitate. fabricabat Igitur dominus gladium humilitatis sic faciendo vt per prophetaȝ fuerat ei predictum. Accingere gladio tuo super femur tuuȝ potentissime. Sener Joseph querebat victum de arte lignaminis. Domina vero colo ꝛ acu precio laborabat. parabat victum sponso suo ꝛ filio, ꝛ alia experientia fa

elebat Non. eniȝ habebat ser uientem Compatere igitur si bi q꞉ sic suis manibus laborare oportet Compatere domino Jesu q꞉ ipse eã adiuuabat fideliter ⁊ laborabat in his q̃ poterat Intuere euȝ humilia obsequia p domum facientẽ ⁊ dominã similiter. Cõspice três ipsi simul comedunt ad vnã mensaȝ p singulos dies non exquisitas sed pauperes epulas sobrie sumentes et simul colloquentes Et intuere dominum Jesuȝ sup unuȝ cubiculuȝ i sero post orationẽ se componere ⁊ per singulas noctes tam longissimi tẽporis sic humiliter vt quicũq; aliꝰ paupculus d̃ populo. Sic eiȝ perseuerat quolibet sero in hoc statu. Debes ẽt cõspicere uirginem in suo cubili similiter in alia parte.

De itinere domini. Jesu ad baptismum d̃ ipo baptismo.

Completis igitur uiginti octo annis sue etatis quibus vt dictum est Sic humiliter vixerat. Et habiecte dixit matri sue. tẽpus ẽ vt vadam ⁊ glorificẽ ⁊ magnificeȝ patrem meuȝ ⁊ osñdã me mũdo ut operãr aiarum salutem p qua huc me misit. Cõfortari igitur. Mater charissima quia cito redibo ad te ⁊ genu flectẽs cuȝ humilitate petijt benedictiõeȝ. Ipsa vero virgo gloriosa similiter genuflectens cuȝ lacbrimis eũ ãplectẽs tenerrime dixit. filij mi bñdicte vade cuȝ bñdictione patris tui ⁊ mea. Esto memor mei citoq; redire meměto. Sic ergo reuerẽter eũ licẽtiat. Uadit ãt solus dominꝰ mundi. Non enim habebat discipulos. Intuere ergo euȝ diligenter quomodo vadit solus nudis pedibus per tam longa itinera Uadit ergo dominus Jesus sic. Humiliter continuatis diebus quousq; puenit ad Jordanem bele mosinam petendo per viam ob paupertatis amorem. nõ enim portabat pecuniã Cuȝ ergo venit ad. Jordanem inuenit ioannẽ baptistã peccatores ⁊ turbã magnã q̃ illuc cõcurrebat ad predicationẽ

ipsi⁹ baptizātē. Habebāt eis eū quasi christū. Dixit ergo ei dominus Jesus Rogo te vt me cū istis baptizes. Joannes vero intuēs eū spiritu ꝓphetico cognoscens timuit ꝛ reuerenter dixit. Ego ba te debeo baptizari. Cui dominus Jesus Sine modo. Sic nos decet implere omnē iusticiam nō dicas hoc modo nec me diuulges q̄ nondum venit tempus meū. s; me baptiza. Nūc ē tēpus humilitatis non maiestatis. ꝛ iō implere volo omne exemplu; humilitatis Post q̄. Joānes vidit domini volūtate; obediuit ꝛ eū baptizauit. Spoliat se dominus maiestatis sicut qlib; alius omūculus ꝛ mergit se in aquis frigidis tēpore frigoris magni pro amore nostro. Operatur nostrā salutē ꝯstituens sacramentū baptismi: et lauans nostra crimina desposat sibi vniuersalē eccl'a; ꝛ singulariter oēs animas fideles. i. a; i fide baptismat; dsposamur dn̄o nostro Jesu christo dicēte ꝓpheta i psona ipsius: Desponsabo te mihi in fide Et ideo cātat ecclesia Hodie celesti sponso ꝛc. Descendit enim ꝛ quieuit spiritus sanctus super eū i specie columbe. ꝛ vxor patris intonuit Hic est filius meus ꝛc.

De ieiunio ꝛ tentationibus passis a domino in deserto.

Postquā dn̄s Jesus fuit baptizatus incontinēti prerit i desertum super quēdā mōtem ubi ꝓprie dicitur carētena. ꝛ ieiunauit q̄dragīta diebus ꝛ quadraginta noctibus. Respice aia christiana quomodo uadit Jesus in solitudine; ieiunat orat uigilat iacet ꝛ dormit i plana terra ꝛ hūiliter cu; bestijs ꝯuersatur. Nā quatuor hic tāgūtur que spiritualis exercitij sunt ꝛ mirabiliter se adiuuāt .s. solitudo ieiuniu; oratio ꝛ afflictō corporis. ꝛ p ista maxime peruenit̄ pōteris ad cordis puritatē que puritas nimiū ē ꝓoptāda eo ꝙ omnes virtutes quodāmō comprehendit. Continet enim charitatem humilitatem patiētiā

et ceteras virtutes ⁊ remoti-
tiõs oĩnꝫ viciorum: quia cuꝫ
vicijs vel defectu virtutis nõ
stat puritas cordis. Est enim
puritas cordis talis ꝙ ꝑ eaꝫ
meretur homo videre deum
sicut dicit dñs in euangelio.
Beati mundo corde qm̃ ipi
deuꝫ videbũt. Ipsum autem
dñꝫ sepe in hac solitudine cõ
sidera cõspiciens qualiter ia
cet de nocte in terra. Queli-
bꝫ eiꝫ aĩa fidelis deberet euꝫ
semel in die ad minus visita
re maxime ab epyphania vſ
qꝫ ad quadraginta dies qb⁹
ibi mãsit. Completis autem
xl. diebus dñs esuriuit. Tũc
tentator accessit volens ꝓba
re eũ vtruꝫ esset fili⁹ dei. Tẽ
tauitqꝫ euꝫ de gula dicẽs Si
fili⁹ dei es die vt lapides isti
panes fiant. Sed nõ potuit
magistrum decipere. Tali-
ter eim rñdit ⁊ sic se habuit
qđ nec scire potuit aduersa
ri⁹ quod volebat. Nõ eiꝫ ne
gauit nec asseruit se esse filiũ
dei sꝫ cũ auctoritate scriptu
re conuicit. Et nota exemplũ
domini ad resistendum gule
Nã ab ipsa abstinẽtia icboã

dum est si vicia volumus su-
perare. Unde dicitur qđ qui
gule succũbit imbecillis ad
alia vicia deuincenda vel de
uitãda reddatur. Sicut eim
dicit glsup. Math. Nisi pri
us gulã refrenet frustra ꝯtra
alia vicia qs laborat. Post
ea dyabolus assumpsit eũ ⁊
portauit in hierusalem. Cun
sidera hic benignitatem ⁊ pa
tiẽtiaꝫ dñi. Permisit eniꝫ se
portare ⁊ pertractari ab illa
cruenta bestia qꝫ suũ sangui
nẽ ⁊ oĩum amicorꝫ suorꝫ si
tiebat: statuẽs eũ supra pina
culum templi tentabat eum
de vanagloria. Vidisti quõ
dñs Jesus fuit contractus ⁊
tentatus: non mireris ergo
si nos tentamur. Deinde du
xit eum super montem excel
sum valde: ⁊ ostendit ei om-
nia regna mundi: ⁊ ibi eum
de auaricia tentauit sed mi
nime superauit.

De admistratiõe facta ꝑ an
gelos dño. Jesu christo.

Victoria auteꝫ facta ve
nerunt angeli ⁊ mini-
strabant ei. Hic autẽ diligen

ter attende ꝛ conspice dominus comedentẽ solũ circũstã tib⁹ ãgelis. In mõte illo nõ erat habitatio hominus nec cibi pati: ſʒ aliũde ãgeli parata cibaria portauerunt: sicut dicitur i libro. Danielis. Venerunt ãgeli i multitudine magna ad dñm Jesũ ꝛ adorantes eũ procidẽrũt i terrã dicẽtes. Salue dñe Jesu deus noster ꝛ dñs nr̃. Et dominꝰ hũiliter ꝛ benigne recepit eos: ꝛ cũ capitis iclinatione dicũt ei ãgeli. Dñe multum ieiunastis quid vultis ꝛ vobis paremus: Et ille. Itẽ ad matrem meam charissimã ꝛ si hʒ aliquid ad manꝰ deferte: qꝛ nullo cibo sic libẽter vescor sicut de suis. Tũc duo de ipsis pergẽtes in momẽto fuerũt cũ ea: ꝛ eã reuerẽter salutãtes modicũ pulmẽtũ qd̃ sibi ꝛ Joseph parauerat ꝛ toaliã cũ alijs oportunis portant ꝛ forte dña aliquos pisciculos procurauit. Reuersi ergo posuerũt i plana terra ꝛ mensẽ benedictionẽ pagũt. Cõspice eũ bene i singulis q̃ agit. Sedet enĩʒ in terra cõposite ac curialit ꝛ sobrie comedũt. Circũstantes angeli ministrabant dño suo: Alius seruit de pane alius de vino: alius parat pisciculos: ꝛ alij cantãt de cãticis syon ꝛ iocũdãtur ꝛ diẽ festũ habent cũ eo: cõsiderantes deuʒ ꝛ dñm suũ. ꝛ totius mundi creatorẽ qui dat escã omni carni. Tandeʒ sumpta refectiõe dixit angelis vt reportarent res quas acceperãt ꝛ dicant matri sue ꝙ cito redibit ad eã: ꝛ dixit angelis. Redite vos ad patriã ꝛ gaudia vestra: me aũt pegrinarĩ opʒ adhuc. Rogo eim vos vt me recommendetis patri meo ꝛ toti curie celesti. Qui procidentes in terram et benedictionem petentes redierunt ad patriam.

Quomodo Joãnes ostendit Jesum digito ꝛ de reuersiõe Christi ad matrem.

Dominꝰ autem. Jesus volens redire ad matreʒ cepit de monte descendere. Conspice nunc autem bene euʒ quomodo solus va

dit pedibus nudis dominus omnium et ei vehementer: compatere. Venit ad Jordanem quem videns Joannes ad se venientem ostendit eũ dicens. Ecce agnus dei &c. Ipse est super quez vidi spiritũsanctuz quiescere quãdo baptizaui eũ. Tunc Andreas ⁊ vnus alius ex discipulis. Joãnis iuerunt post ipm̃ Benignus autem Jesus sciens eorum ⁊ oĩum salutem vt daret eis de se fiduciam ⁊ audaciam vertit se ad eos: ⁊ dixit. Quid queritis? At illi dixerũt. Rabbi vbi habitas Et ipse duxit eos ad domuz suã in qua tunc se reducebat in partibus illis ⁊ steterunt vna die cum eo. Postea duxit andreas fratrem suũ Petrum ad Jesum quez alacriter suscepit Sciebat eiz qd̃ eo facturus esset: et dixit ei. Tu vocaberis cephas. Et sic in aliq̃les notitiã ⁊ familiaritatẽ venit cum eis. Postea volens dominus Jesus redire in galileam ad matrẽ discessit apartibus illis ⁊ cepit reuerti. Quẽ etiã nũc cõ patiendo respice ⁊ vade secum per cuz eo nã solus vadit more solito. Cuz autem domuz deuenit: mater euz videns ⁊ vltraq̃ dici põt exhilarata surgit occurrit ⁊ eũ ãplectens recepit. Cui ipse reuerenter se iclinauit ⁊ nutricio suo Joseph: ⁊ cum eis more solito remansit.

Meditatio i die merchurij. Quomõ dñs. Jesus legit in sinagoga ⁊ quõ cepit paulatim se manifestare.

Postq̃ dominus Jesus rediit a baptismo ꝯuersabatur humilis magis q̃ ante solitus erat: cepit tñ paulati se manifestare aliquib⁹ p̃dicãdo et docendo occulte. Nõ eiz per totuz ãnuz sequẽtẽ p̃dicatiõis officiuz dicitur publice assumpsisse. Quadã igitur die sabbati duz erat i sinagoga. i. in ecclia cuz aliis surrexit ⁊ legit in libro ysaye locũ vbi scriptuz erat. Spũs dñi sup me: pp qõ misit me euãgelizare paupib⁹ Et cuz explicuisset librũ dixit hec scriptura ꝯpleta ẽ hodie i aurib⁹ vris. Cõspice igr̃ eũ quo tũ

liter suscipiens lectoris offi/cium benigno et placito vultu legi inter eos ꝛ exposuit scripturã. Et quomõ humiliter se incipit manifestare dñ dicit. Hodie ipleta ẽ scriptura quasi dicat. Ego sum ille de quo loquitur. Et ora oiuz intenta erant in eum ꝑpter efficaciã uerborũ ꝛ aspectũ humilem ꝛ decorũ. fuit eniz pulcherrimus: fuit etiaz eloquentissimus. Et de vtroqz sicut per prophetam dictum fuerat. Speciosus forma ꝛc̃.

De prima vocatiõe discipulorũ Jo. i. De scda Luce. iiij De tertia. Math. iiij.

Cepit etiam dñs Jesus vocare discipulos et se sollicitum reddere circa nostram salutem semper tamẽ humilitate ſuata: ꝛ vocauit petruz tribus vicibus. Prima de qua dictũ est supra qñ erat circa Jordanem. Ex tũc venerant ad aliqualem eius notitiã. Scda de naui qñ ceperũt pisces vt narrat lucas Tũc eiz secuti sũt euz. Cepe rũt audire doctrinã ei⁹. Tertia õ naui vt narrat Math. cũ dixit. Venite post me faciã vos fieri piscatores hoiz Tunc relictis hoibus sequuti sunt eum. Similiter vocauit Jacobũ ꝛ Joanẽ in ꝑdictis duab⁹ vicibus vltimis Vocauit etiaz Joanẽ de nuptijs vt dicit Hieronimus. Itẽ vocauit Philippuz dicẽs. Sequere me. Similiter ꝛ. Matheũ publicanum De modo vocationis aliorũ non ẽ scriptuz. Cõsidera igitur et cõspice eũ in predictis vocationibus ꝛ conuersatione cũ ipis qũo affectuose vocabat eos reddens se eis affabilem domesticũ benignum ꝛ obsequiosũ. Attrahens eos itus ꝛ extra: ducendo eos etiã ad domũ matris: ꝛ familiariter vadens ad domũ eoruz. Docebat etiã ꝛ instruebat eos ꝛ curã de ipis habebat ꝑcipuã sicut mater õ vnico filio suo Dicitur ꝙ beatus Petrus referebat ꝙ quãdo in aliquo loco dormiebat cũ eis surgebat de nocte ꝛ recooperiebat eos. Sciebat eiz qd de ipsis erat facturus. Et q̃uis esset

hoīes rudis cōdicionis ⁊ hu militiōis tn̄ pricipes mūdi et duces belli spūalis oium fideliu ꝯstituturus erat. Cōsidera hoc ideo a quibus icepit ecclesia Voluit ei domi nus eligere sapiētes ⁊ potētes hui⁹ seculi: ne ipsoꝝ ꝓbitati ascriberētur eoꝝ opera q̄ fieda erāt. Sibi hoc fuauit ⁊ sua bonitate potentia ⁊ sapientia redemit.

Demutatiōe aque in vinuz facta ad nuptias.

Quānis dubiuz sit cui⁹ fuerint nuptie facte in chana galilee sicut magister scholastice historie tāgit nos tamē meditemur fuisse. Joānis euāgeliste: ⁊ sicut in plo go sup Joānē affirmatur ꝙ in eis dn̄a nostra fuit nō tan ꝗ̄ inuitata ⁊ extranea sed qꝛ maioꝛ ⁊ dignioꝛ ⁊ pꝛimogenita īter sorores fuit ibi i domo sororis quasi i domo sua ⁊ tā ꝗ̄ administratrix et dn̄a nuptiarū qd̄ ex tribus colligeṙ possumus. Pꝛimo ex eo qd̄ in euāgelio cōtinetur ꝙ mater Jesu ibi erat: sed ⁊ de discipulis ⁊ Jesu qui fuerūt ⁊ sic de aliis q ibi fuerunt itelligi potest. Cum ergo sororei⁹ Maria. Salome vxoꝛ zebedei iuisset ad dn̄am i nazareth quando volebat facere nuptias filio suo Joāni illa benedicta gloriosa ⁊ regina mundi iuit cuz ea ⁊ ꝑuenit ꝑ aliquot dies ad ꝑparationē nuptiarum: ita ꝙ quādo alij fuerunt inuitati ipsa erat ibi Scdo ex eo ꝙ colligere possumus ꝙ ipsa ꝑpendit de defectu vini. Vnde non erat sicut vna de discūbentibus sꝫ sicut ꝑ vnius manus transibant res: ⁊ vidit sibi deficere vinum. Si enim tunc discubuisset nūquid iuxta filiuz inter homies mater uerecūda Sed si alibi inter mulieres nūquid perpendisset defectū vini plusꝗ̄ alij? Sꝫ si ꝑpēdisset nūquid surrexisset de prādio vt iret ad filiuz? Incōuenientia hec videtur. Et ideo verissime ē credēdū qd̄ nō discubuerit ō ipa nāqꝫ dicit ꝙ erat valde obsequiosa. Tertio colligitur ex eo ꝙ ipa ꝑcepit ministris vt iret ad filiuz

7 facerēt q̄ mādaret. Et sic videtur q̄ nuptie gubnabā tur p eā: 7 io solicita fuit ne defectus ibi ɔtigeret Igitur sꝫ hunc moduꝫ ɔspice Jesuꝫ int̄ alios comedēte sicut vnū quasi de populo 7 sedentem in loco humili nō int̄ maiores: non eniꝫ supborꝫ more volebat primos recubitus: Nā docturus erat imposte / ruꝫ. Cuꝫ inuitatus fueris 7c. Jtē prio cepit facere q̄ doce re. Cōspice etiā dominaꝫ ob sequiosaꝫ alacrē 7 solicitā in cunctis ordiate fiēdis: 7 p̄hē tē ac ostēdētem mistris quid 7 qualiter discumbētibꝰ ōferant. Cūqꝫ ante finē cōuiuij redirēt ad eā mistri dicentes Nō habemꝰ plus ō vino qō apponamꝰ eis. Jpsa gloriosa mater r̄ndit. Ego pcura / bo q̄ habebitis expectate pa rumper. Et iuit ad filiuꝫ qui vt dixi humiliter sedebat iī ne mēse prope hostiuꝫ came re: et dixit ei Fili mi vinum hic deficit: 7 q̄ hec soror nr̄a paup ē nescio qualiter habe re possimus. R̄ndit Jesus mr̄i. Quid mihi 7 tibi est mu lier: Dura videtur r̄nsio: sed ad nr̄aꝫ instructioneꝫ fuit ſm Ber. Sicut dicit i sermone i epyphania quid tibi Ait illi Nōne qō filio 7 mr̄i: Quid ad illā ptineat q̄ris cum sis b̄ndictus fructus ventris sui imaculati: Nōne illa ē q̄ sal uo pudore te cōcepit: 7 sine corruptione te peperit: in cu ius vtero nouē mēsibus moratus es: cuiꝰ virgineis vbe ribus lactatꝰ es: cuꝫ qua duo deciꝫ ānoꝝ factus de hieru / salē descēdisti 7 subditus illi fuisti: Nūc ergo dn̄e qd mo lestꝰ es illi dicēs. Quid mihi 7 tibi ē mulier: De hac r̄nsi / one mr̄ n̄ diffidēs sꝫ ō sua be nignitate p̄sumens rediit ad ministros: 7 dixit. Jte ad fi / liuꝫ meū 7 qcquid dixerit vo bis facite. Deinde dixit dn̄s Jesus mistris. Jmplete hy / drias aq̄. Qui cūtes iplene / runt iuxta dn̄i mādatuꝫ. hy / drias. Quo facto dixit eis: Haurite nunc 7 ferte archi / triclino. Jn hoc autē duo no tātur Primū discretio dn̄i i hoc q̄ prio magis bn̄ norabili viro dedit. Secūdū q̄ ipse

sedebat lōge ab eo cuz dice/ rēt forte illi quasi ab eo remo to. Sed cū ille sederet i loco magis honorabili colligere possumus ꝙ dñs nolens ibi sedere nec iuxta eū elegit sibi locū humiliorē. Ministri vero dederūt: ⁊ crediderūt i eū di scipuli eius.

De vocatiōe Joānis euāge liste de nuptijs.

Finito aūt cōuiuio do minus. Jesus vocauit Joānez seorsū dicēs. Dimit te hanc vxorē tuaz ⁊ sequere me q: ad altiores nuptias te pducā. Qui sequutus ē eum In hoc ergo ꝙ dñs nuptijs interfuit matrimoniuz car/ nale approbauit tanꝗ a deo institutum. Sz in hoc ꝙ vo/ cauit Joannem de nuptijs a perte dedit intelligere ꝙ lon ge dignius est spūale matri/ monium ꝗ̄ carnale.

Quomō iuit dñs Caphar/ naū cū mre ⁊ discipulis suis

Recessit ergo inde dñs. Jesus volēs ad salutē oium hoiuz deiceps publice ⁊ palā itēdere. Pri⁹ aūt vo/ luit reducere mrēz idomū suā Talē eiz matrē talē societa/ tē decebat. Accepit ergo eā ⁊ Joānez ⁊ discipulos alios ⁊ iuerūt capharnaū ppe naza reth. Conspice ergo eos per viā qualr vadūt ⁊ pedestres sz multuz honeste ⁊ pulchre O quales duo sunt illi nūqꝫ alij duo tales i terra visi sūt vel fuerūt: Cōspice etiā disci pulos sequētes ⁊ auscultā/ tes verba dñi. Nō eim erat ipse ociosus.

De sermone domini in mōte

Conuocatis dñs disci/ pulis suis seorsuz ascē/ dit cum eis i mōte thabor vt eos ibueret colloquijs suis. Decebat eim ꝙ eos prius ⁊ sup alios istruent quos sup alios istituturus erat magi stros ⁊ duces. Tunc ergo de multis eos istrurit: ⁊ smo il/ le opulētissim⁹ fuit ⁊ copio/ sus: nec miruz quē os dñi cō pilauit? Cōspice ergo dñz in terra sedētez humilr sup illo monte ⁊ discipulos circa eū Stat inter eos quasi vn⁹ ex eis. Et quomodo affectuose benigne pulchre ⁊ efficaciter loquitur eis inducens eos:

ad debitos actus virtutū: ꝛ semp respice ꝛ cōsidera faciē eius. Respice etiam discipulos quō reuerēter ꝛ tota mētis attētione aspiciūt i vnaꝫ ꝛ auscultant illa verba mirifica ꝛ ea memorie ꝯmendāt: ꝛ iocūditate magna fruūtur tā i verbis ꝙ in aspectu. In hac ꝯsideratiōe iocūderis ꝛ tu aspiciēdo ac si eū videres loquētem: ac primādo eis si forte vocatus immorando: ibidē fueris vt dñs etiam te doceat. Completo vero sermone conspice ipsum dñm Jesum vna cum ipsis discipulis descendentem de monte ꝛ quomodo cum sequuntur discipuli sicut pulli gallinam: cui quilibet vt melius audiat nititur approximare Et etiā quomodo turbe affectuose sibi occurrunt: ꝛ infirmos suos eidē sanādos offerunt. Ipse vero sanabat eos

De seruo centurionis a domino curato.

Capharnaū erat qdā centurio. i. dominus cētū militū. Misit ergo fide plen⁹ ad dñū Jesū vt seruū curaret. Humilis aūt dñs respōdit. Ego veniā ꝛ curabo eū. Quod cū sciuit centurio misit ad eū dicēs. Domine nō sū dignus ꝛc. Jesus aūt fidem illius videns non iuit vlterius ꝛ seruū absenteꝫ sanauit. Cū in ciuitate pdicta esset quidā regulus qui iuit psonaliter ad Jesū rogans eū vt veniret ad domū suā ꝛ sanaret filium suū: dñs Jesus ire noluit filiū tñ sanauit. In his ꝯsidera meritum fidei ppter cēturionē ꝛ hūilitatē dñi volētis ire ad seruū ꝛ refugiētis pōpaꝫ. Reguli. Plus honorauit hic dñs seruū militis ꝙ filium regis Sic nos debem⁹ nō ad aliud seruire nec secundum exigentiaꝫ exterioris pompe sꝫ ſm necessitatem vel bonitatē ei⁹ qui seruitio indiget: ꝛ nō ad cōplacentiam: sed ex caritate seruiamus.

De paralitico misso per tectum ꝛ a domino liberato.

In ciuitate predicta capharnaum. cum dominus Jesus doceret in quadā domo et essent ibi congrega

ti pharisei ꝛ legis doctores
missi ex omni castello iudee
hierusalez ꝛ galilee uenerūt
quidam nolētes igredi domū
cuȝ paralitico quē portabāt
vt a domino sanaretur. cūq3
pp multitudinez nō possent
ascenderunt sup tectū dom⁹
ꝛ inde intromiserunt eū ꝛ po
suerunt ante. Iesus. Dñs ue
ro Iesus uidēs fidez illoruz
dixit paralitico. Dimittūtur
tibi peccata tua. Ipsi autem
pharisei ꝛ legis doctores ob
susabāt eū ex malitia dicebāt
enim itra seipm̄ blasphemaſ
se deū quia solus de⁹ potest
peccata dimitterē ꝛ ipē hec at
tribuebat sibi quem purū ho
minē esse credebant. Ait ergo
benignus ꝛ humilis domin⁹
scrutans corda ꝛ renes homi
num Quid cogitatis mala i
cordibus uestris. Et addi-
dit. Ut sciatis quia filius ho
minis habet potestatem In
terra dimittēdi peccata dixit
paralitico. Surge ꝛ ambula
Ille autem incontinenti libe
ratus surrexit ꝛ omnes stu-
por inuasit. Hic potes consi
derare plura bona ꝛ pulcra

Primum quia ex hoc fuit
conuicta cecitas iudeorum.
Nam manifeste potuerūt co
gnoscere dominū Iesum eē
deum qui dimittebat pecca
ta. Secundum quia propter
peccata ueniūt aduersitates
ꝛ infirmitates: ꝛ ex solutiōe
peccatorum solet frequenter
accidere liberatio ꝛ sanatio
corporum Sicut hētur de cu
rato ad piscinam cui dicitur
a dño ne āplius peccet ne de
terius sibi ꝯtingat. Tertiuȝ
cōsidera q magnum meritū
sit fides. Nā ꝛ alterius fides
alteri ꝓdest. Hoc quottidie
cōpetit pueris q baptizātur
q si āte discritiōis annos mo
riātur in alterius fide susci-
piūt gratiā ꝛ post in merito
christi saluantur.

De socru Symonis libera
ta a domino.

Contigit dominum Ie
sum i ciuitate predicta
capharnaū diuertere i domū
Symonis Petri vbi socrus
petri tenebat magnis febri
bus. Humilis ergo dominus
familiariter tetigit manum
eius ꝛ curauit eam: et incōti

nēti surrexit et ei et discipulis ministrauit Sed qd ministrauit nō ē scriptū. Cogita ergo ꝙ in domo pauperis discipuli comedit paupertatis amator aliqua cibaria grossa que cito parari poterāt Conside ra ergo dñz Jesum iuuantē preparare in domo discipuli sui Talia eniz faciebat humilis magister qui ministrare venerat et nō ministrari. et se familiariter ad sedenduz ponebat i medio mense et comedebat alacrit̄ precipue quia in prandio relucebat paupertas quam sic amabat.

De dormitiōe dñi in nauicula

Intrans dñs. Jesus in nauicula cuz discipulis suis posuit se ad dormiendū tenens caput super ceruicali Ipse enim vigilabat ð nocte in oratione multumqz in die in predicationibus laborabat Cumqz dormiret orta tēpestate discipuli periclitari timebāt sed nō audebāt eū excitar̄ Timore autē coacti excitauerūt eū dicētes. Dñe salua nos: perimus Qui surgens increpauit eos de modica fide et imperauit mari et uentis et cessauit tēpestas. Hic considerare potes quod lz videatur nobis quod dñs circa facta nostra dormiat. q̄si non curās de nobis maxime q̄n do tribulamur ipse tñ diligentissimus est super custodia nostra et id circa debemus esse in fide constantes.

De filio vidue ba domino suscitato.

Cum semel iret Jesus versus ciuitatē Naym obuiauit multitudini hōīnū portātiū quedā Juuenē mortuū filiū vidue ad sepulcrū Pietate cōmotus pius Jesus tetigit pheretrum et portantes steterunt Ipse dominus ait Adolescens tibi dico surge et statim surrexit q fuerat mortuus et reddidit eum matri sue Omnes autem stupuerunt et laudauerunt deuz

De puella suscitata.

Ad petitionem cuiusdā principis bibat domin⁹ ies⁹ cuz eo ad sanāduz q̄n dā puellā cūqz ība magna iret

cuz coritus erat quedā muli er grauiter infirma que dicet fuisse Martha soror Marie magdalene que intra se dicebat Si tetigero tātuz fimbriam vestimenti eius sana ero Et cuz timore appropiās tetigit ⁊ liberata est. Dixit āt dominus iesus. Quis me tetigit rn̄dit Petrꝰ dn̄e turbe ꝯprimunt te ⁊ tu dicis quis me tetigit. Uide hic patiētiā dn̄i Nā cōprimebatur a turbis q̄ volebāt ei approximare iesus āt sciebat quid dicebat: ⁊ iteruz dixit Sēsi virtutem ex me exisse. Tunc martha factuz miraculuz publicauit libēt cā dn̄s curauit cū q̄ pꝰ multā familiaritate habuit ⁊ tūc dixit ei fides tua te saluaz fecit. in hoc ergo miraculo habes fidei cōmendationez habes etiā quoddā notabile ad humilitatis custodiā sicut dicit beatus ber. Qui ꝫlibet dn̄o ꝑfecte seruiens pōt appellari fimbria q̄si ultia pars vestimenti dn̄i ꝑꝑ suaz humilē reputationez Qui ergo ad tātū statuz peruenerit qꝺ sciat se a dn̄o exaudiri in liberādis infirmis vel alijs miraculis nō extollatur propterea quia nō ip̄e sȝ dominus facit. quāuis enim Martha tangeret ad cuius tactū se liberari confidebat ⁊ sic cōtigit nō tamen a fimbria sȝ a domino virtus liberatiōis exiuit Et ꝓpterea ipse dixit sensi uirtutē ex me exysse. tādem dominus iesus iuit ad domum principis ⁊ illiꝰ filiam quam inuenit mortuam suscitauit ⁊ sanauit.

De ꝯuersiōe marie magda.

Curialissimꝰ dominus innitatus quadam die a. Symone leproso iuit ad prādēdum cū eo qꝺ facere solitus erat tū ex sua curialitate: tuz ex sua benignitate ⁊ zelo quē habebat ad sanandas animas ꝓ quibus de celo descēderat. Unde comedēdo cū hōībꝰ ⁊ ꝯuersando cū eis ad amorē suuz attrahebat. nā ipse pauperrimus erat. ⁊ ꝺ mūdi huius substātia ꝓ se ⁊ suis nihil sūpserat hūliē ergo dn̄s ⁊ ꝯgratiaꝝ actōe speculū humilitatis iesus con innitabatur recipiebat Pro loco et

tēpore. Audiens āt Magdalena qđ in domo Symonis ad prandiū recūberet que iā forte ipm p̄dicātem audierat ⁊ ardenter l; hoc nōdū ꝑpa la sset tacta dolor cordis itra se ꝑ pctis suis ⁊ amoris eius igne succēsa ꝯsiderās qđ sine ipo salutē obtinere nō poterat ⁊ āpliꝰ differre nō ual. s prerit. ad locū cōuiuij facie q; inclinata ac oculis in terrā demissis ante cōuiuas trāsiēs nō quieuit donec puenit ad dominum ⁊ ad dilectum suum: Et illico. ad pedes eiꝰ ꝓstrata uiscerose dolore pariter ⁊ rubore repleta de peccatis suis procubens, ⁊ vultu sup ipsius pedes cum confidētia quadā inclinato q: iā sup oīa eum diligebat cepit flectibꝰ ⁊ singultibus abūdāter ⁊ tacita intra se dicere. Domine mi firmiter credo scio atq; cōfiteor vos deū; ac dominum meum eē. In multis autē ⁊ magnis offendi maiestatem uestram ⁊ ꝑeccaui i omnē iustitiā vrām multiplicaui peccata sup numerū arene mari. s; ad uestrā misericordiā cōfugi in qua ego peccatrix doleo ⁊ ꝯpūgor: veniā peto emendare parata ⁊ nūquā a vestra obedietiā discedere itēdo. Nō patiar queso repulsa; a vobis q: alind refugiu; non me habere posse credo nec habere volo. quia vos solum sup oīa diligo nō ergo me repelatis ha vobis. Interim autem lacbrime ꝺ currētes largiter pedes dñi balneauerunt ⁊ lauerūt Uñ hic manifeste uidere potes qđ dñs Jesus ibat discalciatus Tādem a fletu cessans. ⁊ cū ꝑpēdit idignū reputās qđ sue lacbryme pedes dñi contigissent capillis suis absterfit Ideo autē capillis q: secu; aliud p̄ciosus nō hēbat quo eos tergeret ⁊ etiā q: ea qbus ad vanitatē vsa fuerat ad vtilitatē cōuertere intēdebat ⁊ amore crescente oscula batur eos amātissime ⁊ sepe q: ēt ipsius pedes dñi ꝑpter itinera calidi erant vngebat eos p̄cioso vnguēto. Conspice ergo bene ipsa; ⁊ sup his morose mediteris ob deuotionem eius que ita singulari

ter a. dño fuit dilecta. ⁊ etiã
q₂ solēne fuit hoc festū val/
de. Cõspice ⁊ dominū iesū q̄
benigne suscipit ⁊ quã patiē
ter sustinet qcq̄uid facit Ces
sat ⁊ quiescit a comedēdo do
nec negociū compleat cessãt
conuiue ⁊ oẽs super hac no/
uitate mirãtur. Sed nunc ve
hementer indicauit ille: Sy
mon corde suo ꝙ a tali femi
na se permittebat tangi quasi
non esset ꝓpheta nec cogno
sceret eã domin⁹ ãt cogita/
tionibus cordis eius rñdēs
se verum ostendit ꝓphetã ⁊
exēplo duorū debitoꝝ ꝯuicit.
Et volens aperte monstrare
ꝙ oĩa i dilectiõe consumūtur
dixit dimittuntur ei peccata
multa q̄m̄ dilexit me mul
tū Et ad eã dixit Uade i pa
ce o uerbū delectabile ⁊ suaue
quod libenter Magdalena
audiuit: ⁊ q̄ ioconda recessit
pfecte ad deū ꝯuersa deinceps
honeste. ⁊ sancte vixit. Medi
tare ergo hic diligenter ⁊ tã
tã charitatē imitari conaris
que hic marie verbo ⁊ opere
a dño cõmēdat. Hic ei₃ exp̄s
se habes ꝙ charitas iter deū
⁊ hoīes pacē reformat Un̄
beatus Petrus dicit quod
charitas operit multitudinē
peccatoꝝ ita q̄ cū charitate
oẽs virtutes iformat nullaq₃
deo placent sine charitate er
go ad ipsam habendam tota
virtute mitteris que tuo spō
so Jesu te acceptum faciat.

Quomodo Joannes misit.
discipulos suos ad Jesum.

Gloriosus milles ⁊ pre/
curro dñi Jesu. Joan
nes baptista cū essent i vincu
lis in carceratus ab herode
propter iustitie defensionē q₂
redarguebat eū quia tene/
bat vxorem fratris sui viuēt
volēs inducere discipulos su
os vt sequerentur dñs Jesu₃
cogitauit eos adipsum mitte
re vt auditis verbis et visis
operibus eius exardescerēt i
amorem ei⁹ ⁊ sequerētur eū
Juerūt ergo ad eū ⁊ ex parte
Joãnis dixerunt ei. Tu es q
venturus es an aliū expe/
ctamus Domin⁹ Jesus ma
gnã turbã tūc hēbat corã se
ꝯspice hū ip̄₃ q̄uo vultu placi

do recepit nūcijs Joannis:ꝛ quomodo sapienter primo fa ctis ꝛ postea verbis rñdit.in coꝝ igitur presentia sanauit su d. s mutes ꝛ cecos ꝛ alia multa mi acula fecit ꝛ popu lo pdicau t ꝛ postea iter al a dixit illis ite ꝛ renūciate Joā ni que audistis ꝛ uidistis iue runt igitur ꝛ renunciauerunt Joāni qui libentissime audi uit.illi autē discipuli.vt pie possumus meditari post moꝛ tem ioannis christo firmiter adheserunt. Dominus autē Jesus post illorum accessum valde ioannem cōmendauit collaudans eum ð multis di cens quod erat propheta Et plusquam. Propheta. Et quod internatos mulierū eo non surrexit maioꝛ ꝛ de alijs vt in euangelio habes Tu er go cōspice dominū iesuꝫ sem p ꝛ dū pdicta miracula facit.

De obitu Beati ioannis ba ptiste.

Hic potest currere medi tatio de ipsius scti ioā nis baptiste: Et precursoris morte Cū igitur ille herodes nequissimus et adultera illa pessima femina simul sorte. dixissent ipꝫ occidere vt pec cati sui redargutorē nō hērēt cōtigit vt i die ꝯuiuij saltan ti misere filie ipsius herodia dis.daretur caput sancti io ānis ꝛ sic i carcere decollat⁹ est Uides qlis hō ꝛ qua mu liere regnāte ꝛ iperāte nequi cia occubuit. O deus qualiter hoc fieri permisisti Quid est hoc cogitare qd taliter mo riatur ioānes qui tāte pfecti onis erat ꝛ sanctitatis vt pu taretur eē christus Jgitur si vis hoc negociuꝫ hñ rumina re cogita pi io nephariа opa coꝝ ꝛ cogita ioānis magnitu dinem ꝛ excellētiā singularē ꝛ tunc poteris capere. Audi stin superiori tractatu qualī ter fuit a domino cōmenda t⁹ i multis audi nūc qlr ꝯmē dat cū beat⁹ Ger.i qdā smo ne sic dicēs illa mater ꝛ magi stra.oiūꝫ ecclia romana ec clesia ð q dictū ē:ego pte ro gaui petre vt nō deficiat fides tua i honore est Joānis ba ptiste pp saluatoris nomē cō secrata ꝛ ꝯsignata dignū nā

qꝫ fuit singularē amicū spōse ibi pueberet vbi principiū ipa assumpsit. Crucifigit̄ petrus Paul⁹ gladiatur sꝫ tamē dignitas pmanet p̄curso ri Purpuratur Roma multitudine martiruꝫ sublimi⸗tas tota refunditur beato patriarche Joāni ioāne vbi maior In oib⁹ singularis mirabil' sup oēs quis sic gloriosꝰ anctoritate est Quis sic specialiter in utero matris spū sancto legitur fuisse repletus Quē legistis itra matris uterū exultasse quis igitur ita legit sublimit̄ cōuersasse quis penitētiaꝫ ⁊ regnū celorū ostēdit. quis regē glorie baptiꝫauit Cui tale testimoniū ꝑhibuit Jesus christus.quem sic honorauit ecclesia Joannes patriarcha immo patri⸗archarū finis ⁊ caput: Joannes ꝓpheta immo plusq̄ ꝓpheta quis quē veniētē nūciat digito demōstrat Joānes āgelus sꝫ iter angelos elect⁹ saluatore attestāte qui dicit Ecce ego mitto āgelū meum ⁊c. Joannes aplūs sed apo⸗stoloꝝ primus ⁊ princeps qꝛ fuit adeo missus.item euāgelista sꝫ euangeliꝫ primus ostē sor p̄dicās euangeliuꝫ regni. ioannes virgo immo virginitatis insigne pudicitie titul⁹ castitatis exemplū. Joannes martir sꝫ martirū lumē ⁊ for⸗ma. Ipse vox in deserto cla⸗mātis p̄cursor saluatoris p̄⸗co verbi. Nam ad hūc talem mittitur spiculator vt amputet caput acsi esset aliquis vilissimus ac pessimus homi⸗cida. Conspice igitur cuꝫ reuerenter ⁊ cum dolore qualiter ad iussuꝫ vilis ⁊ neq̄ spiculatoris colluꝫ parat humiliter genuflectit:⁊ gr̄as deo agens ponit sacratissimum caput suuꝫ super aliquo trūcbo uel lapide ⁊ patiēter ict⁹ sustinet quousque totalit̄ abscidatur. Ecce quō vadit Joannes amicus intimus dn̄i Jesu consanguineus ⁊ discipulus maximus secretarius: Uere magna est confusio nobis qꝛ patientiam in ullis ad versitatibus non habemus: Joannes innocens talē mortēꝫ sostinuit patienter ⁊ nos plerūqꝫ peccatis aggrauati

⁊ ira dei digni non possum⁹ ⁊ paruas iniurias sustinere nec etiā verba tollerare. Dominus autē Jesus erat tunc ī partibus illis sed nō ī terra illa Cū obitus eius fuisset ei nunciatus fleuit pius Jes⁹ pugilem suū ⁊ cōsobrinum. Fleuerunt ⁊ discipulis eius fleuit ⁊ beata uirgo Maria que ipm natum ∂ terra leuauit ⁊ tenerrime eum dilexit s3 dñs ꝯsolabatur matrē suā ipsa vero dicebat fili q̄r nō defendisti eū ne sic moreret Et dominus ad eā reuerēda mater non expediebat talis ∂fensio Nā ipse ꝑ patrē meo mortuus ē ⁊ ꝑ defensione iustitie. cito āt erit ⁊ eius gloria ipse enim pater nō intendit suos defendere tali modo in hoc mundo: q2 nō sunt hic moraturi: ne ipoꝝ patria hec ē sed in celis. ioānes solut⁹ ē a uinculis corporis nō ē mortuus s3 euasit mortē igitur cōsoleris charissima mater q2 ioāni sēp erit bñ ¶ Postea aliquib⁹ dieb⁹ elapsis discessit domin⁹ iesus de ꝑtibus illis redijt ī galileā Tu āt p̄dictis omnibus te p̄sentē exhibeas ⁊ ea mediteris deuote. quocunque dominus dixerit. eum sequere.

De Locutione domini iesu, cum Samaritana.

Dum domin⁹ iesus a iudea in galeleā reddiret transiuit ꝑ samariā fatigat⁹ exitinere. Cōspice ideo eum hic comodo fatigatus plane incedit. Sepe fatigatus est ⁊ tota uita ipsius laboriosa fuit ¶ Posuit ergo se ad sedēdū sup quedā. puteum ⁊ qescebat Discipuli āt iuerūt ad ciuitatē querēdum cibos. Uenit ergo mulier samaritana pro aqua ad ipsum puteum. Dominus āt cū ea cepit loq ⁊ ∂ magnis factis tractare. ⁊ seipm eidē māifestaꝰ de qb⁹ āt meditare tu qūo cū ea loquebatur hūiliter ⁊ qualiter discipuli redierūt ⁊ q̄liter ad uerbū m̄lieres ciuitas obuiā venit ⁊ qualiter ipse iuit⁹ cū eis. Uideas euangeliū ⁊ bene considera. Exista enim hystoria quedam pulchra ⁊ utilia notantur. ¶ Primo nota

humilitatē.d. Jesu quia cuȝ solus remāsisset hūilis dn̄s discipulis in ciuitatem euntibus cuȝ illa muliercula sola detā magnis factis sic tractabat humiliter ac de pari loq̄bātur adiuicē. Nō eiȝ dedignabatur eā:sȝ talia cū ea dicebat quasi si multis sapientissimis respōdisset. De tali bꝰ etiā magnū fuisset.nō sic. superbi faciūt. Si eiȝ ābitiosa verba fudissent inter paucos ea pdita reputarēt: nec illos iudicarēt dignos suscipere verba sua. Scdo paupertateȝ ip̄ius ⁊ corporis afflictioné ꝯsidera:sed ⁊ hūilitas ē mixta cuȝ eis. Habentur eiȝ in hoc ꝙ discipuli iuerūt i ciuitatē ad querenduȝ cibos ⁊ quesitos portauerūt: ⁊ volebant ꝙ ipsos māducaret Vide igitur qualiter ip̄e fatigatꝰ ⁊ famelicus d̄ficiebat. Unde hic aperte colligere potes ꝙ hūilis dn̄s ac paupertatis amator cū hibat p mundum semp comedebat extra ciuitatē i aliquo riuulo vel fōte ꝗtūcūq̄ȝ fatigatꝰ vel afflictꝰ esset. Non habebat cocta ⁊ exquisita cibaria: nō vasa curiosa:nō delicta vina:sed habebat aquam puram de fonte qui vineas fecūdauit ⁊ fecūdat:⁊ fontes creauit ⁊ omnia que mouētur in aquis:⁊ panem tāq̄ pauper in terra comedebat. Tertio considera quomodo: intentus erat studio spirituali. Nam cum discipuli eum comedere inuitarent:dixit. Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. Meus cibus est vt faciam voluntatem eius qui misit me:nec voluit manducare: sed expectabat eos qui veniebant de ciuitate vt eis prius predicaret. Conspice ergo eum in predictis ⁊ eius virtutes studeas imitari.

Quomodo dn̄s. Jesus fuit ductus vsq̄ȝ ad supercilium montis.

CUm rediret dominus a nazareth ⁊ illi ab eo miracula peterent ⁊ ip̄e eos indignos miraculis ostenderet:furore accensi expulerunt eum extra ciuitatem. Benignus ergo dominus ipsos su

giebat ⁊ ipsi persequebantur eũ. Quid tibi videtur? In tã tũ furoꝛ eorũ exarsit ⁊ creuit ꝙ ipm vsq3 ad supciliũ mõtis durerunt vt eũ ibidẽ pcipitarent. Dñs vero virtute diuina transiens per mediũ illorũ ibat. Et dicit ibi glo. ꝙ cũ dñs Jesus de manibus eoꝝ elapsus de mõte descẽderet ⁊ sub rupe lateret: fatu3 subterfugũt ⁊ locu3 dedit ei. Cõspice illũ ante illos fugiẽtem ⁊ latentẽ sub rupe ⁊ cõpatere afflictionibus suis: ⁊ in humilitate ⁊ patiẽtia ipm imitari coneris.

De cura illius qui habebat manum aridam.

Quada3 die sabbati docebat dñs Jesus in sinagoga ⁊ ibi erat quidã habens manũ aridã. Fecit autẽ Jesus eũ stare in medio ⁊ q̃siuit ab illis sapientibus si licebat in die sabbati benefacere. Ipsi vero tacuerũt. Dixit ergo Jesus habẽti manũ aridã Extende manu3 tuam ⁊ sanatus est. Non enim in die festo a bono est abstinendũ ⁊ maxime de operib⁹ charitatis: sed a peccatis ⁊ ab operibus seruilib⁹. At illi scandali3abantur multum ⁊ conspuebant contra eum ⁊ dicebant. Non est homo a deo q sabbatum nõ custodiat. Dominus autem propterea nõ dimittebat imo studiosius faciebat vt eos erueret ab errore. Considera ergo ipsum in predictis operatiõibus ⁊ ei⁹ exemplo non cesses ab opere bono: nec cessare debes propter scandalum alicuius.

De multiplicatione panis.

De duabus vicibus legitur ꝙ benignus domin⁹ multiplicauit paucos panes ⁊ exinde multa milia hominum satiauit. Tu tamen in vnam redige meditatione3: ⁊ in ea considera verba ⁊ facta ipsius. Dixit eni3 tunc. Misereoꝛ super turba3 quia ia3 triduo sustinent me nec habent quod manducẽt Et si dimisero eos ieiunos deficient in via. Quidam autem ex eis de longe venerunt Et postea panes multiplicauit ita quod omnes comederunt abundanter. Conside-

ra Ergo hic plura bona: et specialiter quõ dominus Jesus erat misericors: ꝛ misericordia traxit eũ ad subueniẽdum eis. Et ideo dixit misereor super turbã. Misericordia enim eius plena ẽ terra Secũdo erat curialis ꝛ gratus ex eã quã assignat quia eccei quit iã triduo sustinent me. Uide curialitatẽ ꝛ gratitudinẽ magnaꝫ ꝛ mirabileꝫ Nã quasi ꝓ beneficio ab eis recepto sic loquitur. Tertio erat disertꝰ ꝛ circũspectus eo ꝙ cõsiderabat eorũ indigentiam ꝛ impotentiam qualiť deficere poterat: ꝛ qualiter eoruꝫ aliqui ď lõge venerãt Uide ergo quã sapida ꝛ ꝗ̃ mellislua verba ista fuerunt Si bene attenderes quanto ꝑfectiores fuerunt apostoli ꝛ sui imitatores ꝛ eo ꝓpiquiores ꝗ̃to humiliores videbis quia nichil sibi attribuũt nisi miserias peccata ꝛ defectꝰ Et ꝗ̃to quis ei magis apꝓpiquat tãto magis ẽ illuminatꝰ: Et ideo dei magnificẽtiam ꝛ eius misericordiam clarius videt: Conspice ergo Jesum ꝗ̃liter illos panes accipiẽs ꝛ pr̃i gratias agẽs dedit discipulis suis vt apponerent turbe ꝛ in manibꝰ eorum ita multiplicauit vt omnes pro suo libito comederent ꝛ multa superauerũt fragmenta. Considera etiaꝫ qualiter aspicit illos comedẽtes ꝛ in iocunditate eorũ letatur. Cõspice etiam illos qualiter super isto miraculo admirantur. Unus ad alterum inde loquitur ꝛ cuꝫ gratiarum actione manducant.

De fuga domini Jesu quando fugit honorem regium:

Postꝗ̃ dominus Jesus satiauit turbas vt i superiori tractatu cõtinetur illi voluerũt eum facere regẽ Considerabãt nãqꝫ ꝙ posset eorũ necessitatibus subueni re. Dominus autem. Jesus cognoscens eorum voluntates fugit ab eis in montem ita ꝙ illi non ꝑpenderũt nec euꝫ tunc inuenire potuerunt Noluit eniꝫ tunc temporaliter bonorari. Nũc vide qũs

vere ꝛ non ficte hūc fugit ho noies. Odisit eniꝫ discipulos ꝑ mare ꝛ ipse solus ascēdit i montem ꝛ ibi stetit in oratiōe vsqꝫ ad decimam vigiliam noctis.i.tres partes noctis recesserant ꝛ quarta resta bat. Conspice ergo eum qua liter orat ꝛ se humiliat coraꝫ patre. Querit solitaria loca ꝛ solus vadit ad ea. Affligit se ꝛ vigilat vigilias longas. Intercedit pastor fidelis pro ciuibus suis. Orat enim non pro se sed pro nobis tāq̄ ad uocatus noster ꝛ meditator apud patrem. Orat etiam vt exemplūꝫ orādi nobis daret frequenter inde discipulos monuit. Dicebat nanqꝫ eis qm̄ oportet semp orare ꝛ nō deficere: ꝛ quomodo impor tunitas orōnis impetrat qđ poscit: ꝑponēs eis exemplū de iudice ꝛ vidua vt habes in. Luca.xviij. Hortabatur etiā ad confidentiam impe trandi petita dicēs Petite ꝛ dabitur vob̄ Et hoc dicebat vt nobis commēdaret virtu tē oratiōis. Est quippe vir tus eius inestimabilis ꝛ effi cax ad omnia proficua impe tranda ꝛ nociua remouenda Si enim vis patienter tolle rare aduersa vaca orōni. Si vis tētationes ꝛ tribulatio nes superare sis homo ora tionis Si vis astucias satha ne cognoscere ꝛ eius fallaci as vitare sis orationis. Si vis letanter viuere in opere dei ꝛ laboris ꝛ afflictiōis ni hil curare et non timere: sis orationis. Si vis iniurijs ob liuisci sis orationis. Si vis vanarum cogitationem mu scas effugare sis orationis. Si vis animam tuam san ctis ꝛ bonis cogitationibus desiderijs feruoribus ꝛ deuo tionibus impinguare sis ora tiōis. Si vis cor tuum virili spiritu ꝛ ꝯstāti ꝑposito i dei beneplacito stabilire sis ora tiōis. Deniqꝫ si vis vicia ex tirpare ꝛ virtutibꝰ imbui sis oratiōis in ea recipitur spūs sancti vnctio que de omni bus mentem docet. Item si vis ad cōtemplationē ascen dere ꝛ frui amplexibꝰ spon sis orōis. Si vis celesteꝫ gu stare dulcedinē ꝛ alia dei ma

gnalia que sentiri possunt s3 dici nequeũt sis orõis Ad eã nãq3 ꝯteplatõ3 ⁊ celestiũ de gustationẽ p orõis exercitiũ3 ꝺuenitur. Uides quã magne potẽtie ⁊ virtutis sit orõ

Qũo iuit dñs Jesus supra mare dũ ei⁹ discipuli piclitabantur in medio maris.

Cu3 ergo dñs eẽt i mõte orãs: discipuli erãt i medio maris afflicti ⁊ anguſtiati vehemẽter q: vẽt⁹ erat ꝯtrarius eis ⁊ varijs pcellis ⁊ fluctibus iactabãtur. Conspice nũc eos ⁊ cõpatere eis q: in magna sũt tribulatiõe. Tẽpestas ei3 inasit eos ⁊ tẽp⁹ nocturnũ erat. ⁊ absq3 domino suo erant. Quarta autem vigilia noctis descẽdit dñs ð mõte ⁊ ãbulãs supra marẽ appropiquauit eis. Cõspice ergo eũ qũo fatigat⁹ ex vigilia lõga ⁊ oratiõe plura: solus descẽdit tpe noctis de mõte laboriosus ⁊ forte penosus nudis pedib⁹. Et quomodo vadit supra mare firmo vestigio sicut supra terrã Cũ aũt apropiquat naui: discipuli timẽtes clamauerũt putãtes eu3 fantasmã Et benign⁹ dñs nolẽs eos ãplius vexari securauit eos dicens Ego su3 nolite timere. Tũc petrus ꝯfisus de potentia diuina ad iussum dñi cepit supra mare ambulare. S3 postea cepit mergi. Dextera tamen domini ne mergeretur erexit. In hoc autẽ loco dicit glo. super Math. Sic supra mare ãbulare facit ne obliuiscatur ifirmitatẽ: ne putet se eẽ eq̃le3 domio ⁊ ne supbiat intrauit autẽ dñs nauẽ ⁊ cessauit q̃ssatio ⁊ oia sunt pecata. Discipuli vero eum reuerenter receperunt: multum q3 gauisi sunt ⁊ inquiete magna remanserunt. Conspice bene ipsum ac discipulos in omnibus predictis: q̃ia pulcra ⁊ deuota sunt valde.

De muliere cananea.

Cum dominus Jesus laborans circuiret predicando accessit ad eum mulier chananea de terra chanaam que erat gentilium ⁊ non iudeorum rogans eum vt liberaret a demonio filia3

eius que ab eo: vexabatur. Erat enim fides in eã ꝙ hoc facere posset: ⁊ dominus non respondẽte nichilominus instabat ⁊ pseuerabat clamãs ⁊ petens ab eo misericordiam in tantum vt pro ea rogauerunt discipuli. Cũqȝ dominus responderet non debere panem filiorum dari canibꝰ ipsa se humilians respondit vt saltem more canis demicis posset habere ⁊ sic meruit exaudiri. Conspice igitur dominum ⁊ discipulos ⁊ etiam ipsam in predictis: nichilominꝰ etiã considera virtutes istius mulieris ⁊ eas ad tuã vtilitatẽ ꝯuerte que maxime fuerũt tres. Prima fuit fides magna vt etiã vsqȝ ad filiaȝ q̃ sanata ẽ se extẽderet Secũda fuit orõis pseuerantia. Tertia fuit humilitas ꝓfunda. Nã nec negauit se canẽ nec dignã se putauit inter filios reputari vl̃ habere panẽ itegrũ:sȝ ꝯtẽta fuit de micis accipeꝛ. Sic ⁊ tu si corde fideli puro ⁊ itegro i orõe ꝑseueraueris ⁊ coraȝ deo tuo te humiliaueris:indignuȝ te reputãs omni bono suo certissime credas quod quicq̃d petieris obtinebis. Et sicut apostoli rogauerunt pro chananea sic ⁊ angelus tuus pro te rogabit ⁊ deferet orõnem tuam ad dominum.

Quomõ aliqui propter verba dñi scandalizati fuerunt.

Non mireris si ex verbis nostris ⁊ factis scandala oriãtur. Cuȝ.n. semel pharisei dñm interrogarent quare discipuli non lauarent manus quando panem mãducabãt:dñs dure rñdit eis increpãs eos q2 interiorẽ mũdiciã nõ exteriorẽ querebat:de qua increpatiõe illi scãdalizati sũt sed dñs nõ curauit. Alia vice cuȝ spũalia verba diceret in sinagoga aliq̃ ex discipulis eiꝰ tanq̃ carnales nõ itelligẽtes recesserũt nec de hoc curauit:sȝ ad duodeciȝ discipulos ait. Nũqd ⁊ vos vultis abire? Et petrus pro se ⁊ alijs respondit. Domine ad quẽ ibimus Verba vite eterne habes. Cõsidera igitur eũ quomõ cum potestate loquebatur: ⁊ quomõ defendebat

veritatem nõ curãs dei scandalo prauoꝝ ⁊ insipientium. Nota ergo primo ꝙ ꝑ alterius scãdaluꝫ nõ debem⁹ recedere a iusticie veritate. Secũdo ꝙ de interiori mũdicia ⁊ etiã exteriori honestate curare debemus. Tertio ꝙ spũaliter vivere debemus ita ꝙ verba domini nõ videantur nobis extranea sicut illis discipulis: q quãdo christus dixit in ioãne. Nisi mãducaueritis carnẽ filii hoĩs ⁊ biberitis eius sanguinẽ: euꝫ nõ potuerunt sustinere.

De retributione relinquentiuꝫ omnia ⁊ exempluꝫ xp̄i ⁊ apostolorum sequentium.

Cum fidelis ⁊ prudens discipulus. Symon petrus quereret a dño Jesu ꝑ se ⁊ socijs de retributione ipsorum: rñdit domin⁹ Jesus inter alia ꝙ omnes qui temporalia relinquentes ipsum sequerẽtur centupluꝫ accipe rent in hoc mundo ⁊ in futurum vitam eternã. Nota bene hãc retributiõeꝫ: ⁊ gaude gaudio magno: ⁊ gratias et laudes domino referas toto affectu ꝙ ad talem negociationẽ te adduxit vt manualiter de vno cẽtuꝫ lucreris ⁊ nihilominus vitã eternã. Vides quomõ veruꝫ ẽ qđ loquitur. Ueritas ñ fallit qñ cẽtupluꝫ reddat in hoc seculo ⁊ ñ tãtuꝫ semel ſꝫ pluries ⁊ sepe ſi aĩe deuote sic afficiãt eũ ꝙ nõ solũ relinquãt oĩa ſꝫ totũ mũdũ arbitrẽtur vt stercora vt ip̄õsuꝫ suũ lucrifacer possint. Ber. Gaude ergo ⁊ letare vt dixi: gratias age quia ad hoc centuplum recipiendum vocatus es: ⁊ in hãc paradisum ingredere sepe: quã ex orationis studio consequi poteris.

Qualiter dominus quesiuit quid diceretur de ipo.

Veniẽs dñs. Jesus ipartes cesaree philippi q̃siuit a discipulis de se. Dixit petrus ꝑ se ⁊ pro alijs Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Et domin⁹ ad eum. Tu es petrus ⁊c. Et dedit ei pro se ⁊ successoribus suis potestatem ligandi atqꝫ soluendi sup terram. Conspice igitur eum ⁊ etiaꝫ

ipsos iuxta generalē formaʒ superius tibi dataʒ. Et nota ꝙ etiaʒ hic habes ꝙ petrum quem hic magnificauit paulo post vocauit sathanaʒ: eo ꝙ ꝓpter amorē carnalē queʒ petrꝰ habebat ad ipʒ dissua sit ei de passiōe sua vt nō fieret. Sic ⁊ tu dn̄i exemplo habeas oēs pro aduersarijs qui ꝓ corporali alleuiatione ab exercitio ⁊ bono spirituali te retrahere vellent.

De trāsfiguratiōe dn̄i Jesu.

Assumens dn̄s. Jesus tres ex discipulis suis ascendit in mōtē thabor ⁊ trāsfiguratus ē ante eos: ondēs se eis gloriosum. Venerunt insuper Moyses ⁊. Helyas loquētes cū eo d̄ passiōe sua futura. Dicebāt aūt. Domine nō sic expedit ꝙ moriaris qn possis aliter: nos redimere quia deus es ⁊ oīa tibi possibilia sunt. Dn̄s aūt dicebat. Pastor bonꝰ aīaʒ suā ponit pro ouibus suis. Sic et me facere oportet. Affuit autem spūssanctus in specie nubis lucide ⁊ vox patris facta est in nube dicens. Hic ē filius meus dilectus ⁊c̄. Discipuli ceciderūt in terram ⁊ postea nō viderunt nisi soluʒ Jesuʒ Cōspice igitur bene ⁊ te presenteʒ exhibeas quia hec magnifica sunt valde.

De eiectiōe ementium ⁊ vēdentium in templo.

Duabus vicibus eiecit dn̄s emētes ⁊ vēdētes de templo: quod iter magna eiꝰ miracula deputatur Nā licet alias vilipenderēt tamē omnes ante ipsum fugerunt Et q̄uis essent multi non se defenderunt sʒ ipse solus cū quibusdaʒ eos eiecit. Et hoc ideo quia terribilē se eis ostēdit in facie. Accensus enim erat vehementer eo ꝙ pater sit, inhonoratus ab illis maxime in loco vbi magnis honorari debebat. Conspice bene ipsum ⁊ compatere quia ipse passiuo dolore plenus est. Nos enim qui in templo domini sumꝰ de speciali gratia ipsius deputati: si secularibus negocijs vt illi faciebant nos implicamus cū ad

laudem dei semper debemus intendere merito eiectionem ab eo. et indignationem eius timere possum⁹ Si vero nō vis illa timere nulla rōne vl cā secularib⁹ curis uel negociationibus te audeas implicare. Opera quecunqz curiosa ne feceris que tēpus quod dei laudibus est debitum occupant et pompis secularib⁹ corrumpūt.

De paralitico sanato ad piscinam.

Erat in hierusalē q̄dā aquarū congregatio in qua lauabantur oues d̄ qb⁹ fiebant sacrificia. in ea dicitur fuisse lignū dñi q̄ quolibet āno semel cōmouebatur ab angelo et sanabatur aliqs infirmus scilz qui prius descendebat i aqua post aque ab āgelo motionē unde mnlti ꝑpter hoc iuxta eā cōtinue morabātur Erat ibi quidaz infirmus ingrabato paraliticus p.xxviij.annos. Hūc ergo iesus quadā die sabbati curauit Cōspice ipsuz hūiliter euntem ad infirmū et loquētē more solito. in hoc facto nota q̄ primum sicut hic domin⁹ .reqsiuit ifirmū si uellet sanari ita nobis sine nostro cousensu salutem nō dabit. Et ideo inexcusabiles sūt peccatores nō consentientes volūtati domi et sua saluti. vñ Aug. Qui creauit te sine te non iustificabit te sine te. Sz multuz cauere debemus ne laboremus ipeccato. qz si sanati a domino reincidamus digne nostra igratitudo acrius punietur. Sicut huic dixit dominus. vade et ampli⁹ noli peccare ne deterius tibi contigat. Tertio .qz sicut maligni in oīb⁹ perdunt. sic boni de oībus lucrātur. Nā q̄do hic liberatus portabat grabatuz dicebatur ei iudeis q̄ hoc nō licebat die sabati Et ipse respondit qui me saluuz fecit ille mihi dixit. tolle grabatū tuuz. At ille dixerūt qs est ille qui te saluum fecit. Et sic querebant quod possent reprehendere non quod possent laudare. Sic carnales homines Sepe in malaz partem iudicant que Vident. et quasi in omnibus perdūt

Quomodo discipuli Iesu eũtes per sata euellebāt spicas et comedebant

Discipuli domini Iesu quadaʒ die sabbati esurientes q² nō habebāt vnde procurarent qd comederent bibant p agros in quibus segetes erant et euelentes spicas fricabant manibus et comedebant pharisei eos reprehendebant dicentes hoc non licere die sabbati Tu autem discipulos intuere et compatere eis in tanta necessitate cōstitutis quamuis ipsi gaudentes hoc facerent ob paupertatis amorem quam ante omnes virtutes et beatitudines commēdauerat eis eorum magister et dominus. qd tamen cogitare. est principes mundi ad tantam pauperta tem redactos vt tali pabulo more animaliuʒ oporteat sustentari. Aspiciebat eos dominus et compatiebatur eis q² tenerrime diligebat eos sʒ nihilominus gaudebat tam pp eos quos ī hoc mūdo mereri sciebat quā propter nos quibus relinquebant exemplu᷑. In hoc exēplo ad multas uirtutes proficere possumus Nam hic pauptas mirabiliter relucet: pompa mūdi cōtemnēda ostēditur sumptuosa et saporosa ciborum p̄paratio discernitur Tu ergo a tanto exemplo totis virib⁹ paupertatem amplectere que sic emicuit in domino et in domina matre sua et in prefatis mundi principibus. et in omnibus qui christum perfecte immitari voluerunt. Sed attende de qua paupertate intelligere debes Scio enim q̄ i ordine pauperes et nihil habere debes de quo gratias age domino deo tuo. Sed altius te ascendere volo. Pone igitur professionem paupertatis in corde tuo. et conscientias ei ex intimis cordis tui.

Die Iouis.

De ministerio Marie et marthe.

Quadam vice cuʒ domin⁹ Iesus iret Betaniā ad domuʒ Marte et Marie ipse toto effectu diligētes eū reuerenter et alacriter receperunt eundē: et Martha qdeʒ

sorori Marie se incotinenti pa rauit ad refectionem honora/bilem ei et discipulis procurandam. Maria ad pedes domini se po/suit. et cum dominus nolens triste re ociosus more solito loqueret verba vite eterne ipsa oculis et auribus intenta in cum iocunda batur in verbis eius vltra quam dici possit: nec aliquid aliud co gitabat. Martha vero hoc moleste tulit et eam compelli a domino ad laborandum secum po stulauit in ministerio sed contrari am sententiam reportauit. et Ma/riam optimam partem elegisse audi uit Maria vero que in ver/bis domini quiescebat ad clamo rem sororis quasi a somno eui/gilans de quiete sua Timuit et facie in terram inclinata siluit sed post domini responsionem securi us sedit Deinde parata refec/tione et domino cessante loqui continuo surgit atque manibus eius pa/rat et deinceps semper domino assi stens fidelissime seruiuit. Con spice bene dominum ingredientem et illas letissime cum suscipientes Scire autem debes quod per istas duas sorores dicuntur sancti du plices vitas intelligi: scilicet actiuam et contemplatiuam

De parabola vinee et culto rum: qui nuncios domini oc ciderunt et de parabola lapi dis angularis et quomodo dominus aliquando blandis et aliquando duris vtebatur sermonibus.

Dominus ac redemptor volens animarum salu tem pro qua venerat omnibus modis ad se trahere et de ini micorum manibus extirpare quandoque vtebatur sermonibus blandis et humilibus quandoque in crepatoriis et duris quando que exemplis et similitudini/bus quandoque signis et vir tutibus .quandoque minis et terroribus et variabat modos et remedia salutis. In hoc autem loco fuit vsus contra princi pes et phariseos verbis duris et exemplo terribili et proposuit parabolam de cultoribus vi nee qui nuncios domini venien/tes Pro fructibus occiderunt et filium eius Querenti au/tem qua pena digne essent puniendi ab illo domino respondе runt Malos male perdet et vi/neam suam locabit aliis agricolis

Et dominus iesus hoc ap.p bans intulit Sic auferetur a vobis regnuz dei.i. ecclesia: ꝛ dabitur gēti facienti fruc/ tum ei⁹.i.gentilibus de qb⁹ nos sumus ꝛ uniuersal' eccle sia.interposuit etiā christus de lapide angulari ꝙ signifi cat ipsum ꝛ debebat iudeos cōfringere.Tunc illi itelligē tes quod de illis essent para bole non correpti s; magis irati sunt quia excecauerat eos malitia eorum Tu au/ tem conspice ipsum inter il/ los humiliter sedentem ꝛ ta men cum auctoritate loquen tem ꝛ cuzpotestate ꝛ vigore De ceco iuxta viā sedentem illuminato a domino fide et importunitate orationis

Benignus dn̄s qui ex di uina caritate d̄ sinu pa tris ꝓ nostra salute descēdit sciens qđ tempus sue passio nis instabat ad eūdum versꝰ hierusalem.se.ꝑ ipsa suscipiē da parauit quam .Discipu/ lis tūc ꝑdixit s; ipsi nō itelle. xerūt Cū ergo appropinqua ret hyerico cecus quidaz iux ta viā sedēs ꝛ mēdicās cū itel ligeret a turbis Jesuz ide trā sire fortiter cepit clamare mi sericordiam:ꝛ lз increpare/ tur a turba qꝛ vocabat Jesuz quasi filiuz dauit.i.regē ꝛ re. gis filiuz:nō tn̄ tacebat dicēs Jesu fili dauid miserere mei ad cuius fidem ꝛ feruorem dn̄s Jesus respiciēs fecit euz ad se adduci ꝛ dixit quid uis vt faciaz tibi:Et cecus ad eū Dn̄e ut uideam quod pius dn̄s cōcessit dicēs respice.Et sic euz illuminauit Conspice re ergo dominū Jesuz ꝛ curi alitatē eius diligēter ꝛ consi dera hic d̄ virtute fidei ꝛ ora tiōis et,qūo iportunitas ora tionis nō displicet deo imo placet.Et ipse docet in hoc capitulo ꝙ oportet semp ora re ꝛ nō deficere Etsic perseue rantibus i oratiōe facit domi nus quicquid iuste ac debite petunt a domino vt dicatur quid visvt faciam tibi ꝛ facit imo plus Igituur ꝓ constan ti habeas quicqud fideliter ꝛ perseueranter ha domino po stulaueris obtinebis:nec ve/ recundare exēplo istius ceci, ꝛ Cananee.

De zacheo et qualiter dominus conuersabatur cum peccatoribus humiliter.

Cum dominus igrederetur hyerico: zacheus princeps publicanorũ hoc audiens et desiderans uehemēter eũ uidere nec valēs ꝓpter multitudinem turbe quia statura pusillus erat ascēdit in arborē sicbomorũ ut eũ videre posset Jesus autez cognoscēs et acceptās fidez et desideriũ eius dixit zachee festinās descende quia hodie oportet me manere in domo tua Tunc ille descendit et eũ cuz magno gaudio et reuerētia suscepit et ei cōuiuiuz preparauit Uide curialitatē dñi iesu plus dedit zacheo q̃ desiderabat dedit ei q̈ ausus petere nō fuisset Hic ergo habes de utilitate orationis Nā desideriũ magna vox et magna oratio Et ideo dicit propheta. Desiderium pauperꝫ exaudiuit dñs Conspice igitur eũ sedentez et comedentem cũ illis peccatoribus Posuit se in ultimo loco cũ zacheo et aliquez ex illis honoratum posuit in capite familiariter et domestice conuersabatur cum eis vt eos ad se attraheret. Conspice igitur discipulos libenter etiaz cuz illis peccatoribus ex pietate conuersantes et collequētes cuz eis et Eos ad bona opera confortātes. Sciebant enim hanc esse voluntatem domini sui.

De ceco a natiuitate illuminato.

Cum iret dñs Jesus ꝑ hyerusalem vidit cecuz a natiuitate et inclinās se dominus Jesus fecit lutum ex puto et liniuit oculos eius mittens eum ad natatoria siloe vt lauaret. iuit ille cecus et visuz et lumen recipit quod miraculum fuit solēniter examinatuz ab ill'maliuol' et cessit in cōfusionē ipsorum. Cōsidera q̃ magna fuit huius ceci gratitudo quia ita cōstāter et viriliter defendit partem domini Jesu contra illos principes et maiores iudeorum: nec in vno verbo pecit eis cum tñ ñ vidisset dominũ Jesuz multũ ē cōmen

dabilis virtus gratitudinis & deo accepta Detestabile e vicium ingratitudinis. De qua materia sic dicit. Ber. super cant. i. Dulce ad singula dona gratias agere Diligenter inquid considera que tibi apponutur vt nulla dei dona debita gratiarum actione frustretur. non grandia non modica sed pusilla.

Qualiter dominus abscodit se & exiuit de templo iudeis illum lapidare volentibus.

Ecce quod incipiunt misteria passionis. domini Jesu dum igitur semel dominus iesus predicaret in templo & diceret inter alia. sigs sermonem meum seruauerit mortem non videbit in eternum Illis respondentibus an es maior patre nro Abraham qui mortuus est Dixit dominus Jesus Ante quam Abraam fuerit ego sum: Ex quo verbo sumentes occasionem quasi impossibile & mendacium loqueretur: tulerunt lapides vt lapidarent eum: Ipse vero se abscondit. & exiuit de templo. nūdū venerat tempus passionis eius. Conspice igitur bene hic eum cū dolore vehementi. quo dominus omnium sic vilipendebatur ab illis nequissimis intuere ipsum & discipulos mestos: & inclinato capite tanquam mestos inbeciles & debiles recedentes.

Quomodo dñs existēs i̇ portecu salomonis recessit transiordanem exiēs de manibus iudeo illū lapidare volētiū

Cum quadam alia vice in festo enceonorum. i. dedicationis templi domini Jesus esset in porticu salomonis circundederūt eū illi lupi rapaces cū furore maximo stridētes dentibus & dicentes Usqꝫ quo animas nostras tollis Si tu es christus dic nobis palam Admitissimus agnus humiliter respōdit eis dicēs Loquor vobis & non creditis mihi opa q ego facio inomine patris mei testioniū phibēt d me cōspice nūc eū bñ & totū negociū ipse quidē eis hūiliter lo

quebatur: Illi vero cum furore ⁊ caninis latratibus ꝑsistebant in eum ex omni parte tamen nō potuerunt occultare venenū cordis sui. Acceperunt ergo lapides vt iacerent in eum sed dominus iesus nihilominus blando sermone locutus est eis dicens Multa bona opera ostendi vobis propter quod horum vultis me lapidare: Et illi inter alia quare cum sis homo facis teipsuȝ deuȝ Uide mirabilē infamiā ipsi volebant scire si esset christ⁹ ⁊ quia verbis ⁊ operibus hec comprobat volebant eum lapidare Tunc exiuit de manibus eorum ⁊ recessit transiordaneȝ in locum vbi Joannes baptizauerat Conspice ergo eum ⁊ discipulos recedētes ⁊ eis compatere toto tuo posse.

De resuscitatione Lazari.

Ad presens valde celebre miraculum multū que solemne cum deuotione meditandum Occurrit si te attentum exhibeas hac si presens fuisses hijs que dicta ⁊ facta fuerunt Et libenter cōuerseris non solū cū domino Jesu ⁊ discipulis ei⁹ ſȝ etiaȝ ipsa benedicta familia ⁊ deo deuota ⁊ a dn̄o dilecta scilȝ lazaro Maria et Martha: Languente ergo Lazaro sorores eius predicte que familiarissime domino erant miserunt ad eum locum ad quē accesserat scȝ transiordaneȝ vt in superiori tractatu ↄtinetur dicētes. Lazarus frater noster quē amas īfirmat Et amplius nō miserūt. vel q2 hoc sufficiebat vt benē intelligēti uł quia timebāt ipȝ ad se vocare cū scirēt ꝙ iudei eū querebant capere. ⁊ ꝙ ipe fugerat Dominus aūt Jesus siluit ꝑ duos dies postea dixit discipulis suis Lazarus amicus noster mortuus est: ⁊ gaudeo propter vos quia non erant ibi Uide mirabilem bonitatem ⁊ dilectioneȝ domini ac solertiam circa discipulos suos. Indigebant maiori robore ⁊ uirtute. Uñ ipse libēter opabaī eoꝝ ꝓfectū redierūt ergo ⁊ venerūt

prope Bethaniā Martha cū sciuit q dñs Jesus veniebat exiuit ei obuiā. Et procidēs ad pedes eius dixit. dñe si fuisses hic ꝛc. Dominus vero respondit q resurgeret ꝛ de resurrectiōe. aliqua tractauerunt adinuicem. Postea misit eam pro Maria Hanc enim dominus diligebat singłarissime. Ipsa vero ut sciuit festina surrexit ꝛ venit ad eū ꝛ pcidēs similia verba marthe dixit. Dñs āt Jesus vidēs dilectam suam sic afflictam ꝛ lacbrimosam ꝛ desolatā d fratre suo non potuit etiā se alacbrymi cōtinere. Uñ ēt lacbrymatus ē dominus. Jesus conspice nunc bene ipsum ꝛ illas ꝛ ēt discipulos. An nō credis qn ꝛ ipsi fuerit lacbrimati post aliquam morulā sic plorantibus illis dixit domin᷒ Jesus Ubi posuistis eū. Ipse tamen hoc sciebat sed more humano hoc locutus est tūc ille dixerūt. veni dñe et vide. ꝛ ducebant eum ad sepulcrū Uadit ergo dñs in medio inter duas sorores cōsolās ꝛ cōfortans eas Ipse vero sorores tantum. d sua pñtia ꝯsolabātur quod quasi ois doloris ꝛ ois rei oblitei eū solū modo intēdebant Cumque incederent omnes tres per viam dicebat Magdalena. Domine qualiter fuit vobis exquo recessistis a nobis dolor vehemens fuit nobis ex vestro recessu: et tamē cū hic eratis d uestra mora timebā Et cum uos redijsse audiui magnū gaudiū habui. sed nihilominus timui et timeo multum. Scitis enim quantam imaginationem aduersus uos pricipes et maiores nostri faciunt ꝫ ꝓpterea nō sumus ause mittere q ueniretis Gaudeo qd uos uenistis ꝫ rogo vos ꝓdeo q caueatis vobis ab eoꝝ īsidijs. dominus aūt rñdit. Noli timere q: pater super hijs ꝓuidebit ꝛ sic colloquēdo venerūt ad monūentum tūc iussit dominus Jesus eleuari lapidē suprapositū Sed cōtradicebat Martha dicēs domine iā fetet. Quadriduan᷒ ē eiꝫ. o deus vide mirab̄ilē amorē

istarum sororũ erga dñm Je sum. Nolebant. n. ꝙ eius fe tor tãgeret eum. Et tũc fecit dñs lapides eleuari. Quo fa cto ipse dñs. Jesus eleuatis oculis in celũ dixit. Gratias tibi ago pater quoniã exau disti me. Ego sciebã ꝙ semp me audis. Sꝫ propter istos dico vt sciãt qꝛ tu me misisti. Aspice nũc bene ipm sic orã tẽ ⁊ considera zelum eius ad animarũ salutẽ. Deinde cla mauit voce magna dicens. Lazare veni foras. Et statiꝫ reuiuiscit ⁊ foras psiliuit: li gatus tamen sicut fuerat se pult⁹. Discipuli vero ad do mini preceptũ soluerũt eum Quo soluto predicte sorores flectẽtes genua gratias ege rũt dño Jesu de tãto benefi cio. Postea duxerũt eum ad domũ suã. Stupuerũt auteꝫ qui ibi fuerũt ⁊ qui hoc vide rũt. Et diuulgatum fuit hoc miraculum in tantuꝫ vt mul titudo magna de hierusaleꝫ ⁊ de alijs partibus venerunt ad videnduꝫ lazaruꝫ. Et pri cipes iudeorum se confusos reputarunt ⁊ de ipso occidẽ do cogitarunt. Quomodo pontifices ⁊ pharisei colle gerunt concilium vt. Jesum morti traderẽt ⁊ qualiť abijt in effraym.

Appropinquante tem pore quo dñs Jesus di sposuerat nostrã redemptio nem proprio sanguine opera ri armauit dyabolus satelli tes suos: ⁊ accendit corda eo rum contra ipsum dominuꝫ vsqꝫ ad occisionem ipsius et ex bonis operibus eius: ma xime aũt propẽ resurrectio nem lazari magis ac magis accẽdebãtur tanꝙ magis in uidia tabescentes. Non volẽ tes igitur amplius suum fu rorem celare collegerunt põ tifices ⁊ pharisei concilium in quo caypha prophetante deliberauerunt ipsum agnũ innocentissimuꝫ occidere. O prauum consilium. O pessi mi duces populi: ⁊ cõsiliarij pessimi ⁊ nequissimi: in ma nib⁹ vestris tradidit de⁹ filiũ suuꝫ: vt per vos occideretur: sed non pro vobis. Ipse qui dem morietur ⁊ resurget, vt

ſaluet populum ſuum ⁊ vos pħibitis. Diuulgatum fuit illud conſilium: ſed ſapiens dominus voluit dare locum ire: ⁊ etiaʒ quia non erāt omnia completa: abijt in regionem que dicitur iuxta deſertum in ciuitatem effraym: ⁊ ſurgit humilis dominus āte faciem nequiſſimoꝝ virorum. Conſpice dominuʒ. Jeſum ⁊ diſcipulos recedentes tāq̄ imbecilles ⁊ pauperes Quid tunc putas magdalenam dixiſſe Sed ⁊ mater domini Jeſu qualiter erat cum ſic euʒ recedere videret. ¶Potes hic meditari dominaʒ ⁊ ſorores eius tunc remanſiſſe cum magdalena: ⁊ dominuʒ Jeſuʒ eas omnes conſolatū fuiſſe de cita ſua reuerſione.

Qualiter iudei mulierem in adulterio deprehenſam adduxerunt ante Jeſum volentes eū ponere in ꝑplexitate.

Vigilabant in malicijs ſuis peſſimi principes ⁊ phariſei contra dominum Jeſum ⁊ ſollicite pertractabant ⁊ procurabant quomodo euʒ ꝑ aſtutias ⁊ fallacias vincerēt ⁊ notabilem populo redderēt: ⁊ retorquebātur in eos ſagitte eoꝝ. Cū igitur quedam mulier in adulterio deprehēſa eſſet ⁊ ſecundū legem deberet mori ſeu lapidari adduxerūt eā ad dominuʒ Jeſuʒ chriſtuʒ in templo: q̄rentes quid de ipſa faciēduʒ eēt: quaſi volentes cuʒ ponere in ꝑplexitatem: vt ſi legeʒ ſeruandam diceret eēt cōtra miſericordiam quaʒ predicabat: ⁊ ſi dixiſſet fore liberandā eēt contra legē. Scrutās corda ⁊ renes domin⁹ cognoſcēs verſutias eoruʒ declinare ſciens: humiliter ſe iclinauit ⁊ digito ſcribebat iterra. Et vt dicit glo. ſcribebat peccata eoꝝ: ⁊ illa ſcriptura tāte erat virtutis ꝙ qlibʒ eorū cognoſcebat peccata ſua Dominus autem ſe erigēs dixit Qui veſtrum ē ſine peccato primus i illaʒ lapidē mittat Et iterū ſe iclinauit. Curuaris dn̄e aduerſarijs tuis q̄ſi diſſimulans vt declinarent a ſtultitia ſua. At illi tacuerūt

omnes. Et subito vnus eri-bat post alium ⁊ euanuerũt eorum astutie. Mulieri autẽ dixit. Ubi sunt qui te accusa bant? Dixit mulier. Domine nemo est. Et dominus. Nec ego te condemnabo. Uade ⁊ noli amplius peccare. Et sic licentiauit eam. Conspice be ne eam in omnibus predictis verbis ⁊ factis.

Quomodo dominus. Jesus cenauit in domo. Symonis vbi Magdalena vnxit caput eius ⁊ pedes.

Sicut in superiorib⁹ ad nostram instructionem domin⁹. Jesus faciẽdo visus est prudentia ostẽdens ꝓ lo-co ⁊ tempore ꝙ furiam perse quẽtiũ caute declinare debe mus. Ita nũc vtitur fortitu-dine qꝛ debito tẽpore iminẽ te sponte redyt vt se offerat patri ⁊ se in manus ꝑsequen tiũ tradat. Redyt igitur do-min⁹. Jesus die sabbati ãte diem palmarum Betbaniã que est prope bierusalem : ⁊ ibi fecerunt ei cenam in do-mo Symonis leprosi. Sed ⁊ ibi fuerunt Lazarus Maria et. Martba. Erat forte con sanguinei vel multum dome stici eiusdeꝫ Symonis. Tũc autem maria fudit super ca put eius libram vnguẽti ꝓ-ciosi : et ex eo vnxit caput et pedes. Et quod alia vice fa cit in eadem domo ex contri tione nũc facit ex deuotione Diligebat enim eum super omnia et de obsequendo ei-dem satiari non poterat. Sꝫ murmurauit de hoc prodi-tor Judas ꝓ qua dominus respondit ⁊ eam more solito descẽdit. Nichilominus ꝓdi tor indignatus remãsit: ⁊ in de proditionis causam assũ psit. Et die mercbury sequẽ ti illuꝫ prodidit ⁊ triginta ar genteis vendidit. Conspice ergo eum ante cenantem cũ illis amicis suis ⁊ conuersã tem cuꝫ ipsis paucis diebus silicet vsqꝫ ad passionẽ suã sed amplius in domo. La-zari. Domus nãqꝫ ipsius ⁊ sororum erat refugiũ ipsi-us tẽporale. Ibi eiꝫ comede bat ⁊ bibebat cuꝫ discipulis suis Ibi ⁊ mater ei⁹ dña nfa

cōuersabatur cum sororibus ꝛ multū eā honorabant omnes ꝛ maxime magdalena eā associādo. Conspice bene ipsam dnā͞ʒ q: stat timore perterrita de dilectissimo filio suo nec se ab eo vllo tpe separabat. Et cū dn̄s ōfenderet mariam magdalenā a murmure pditoris dixit. Mittēs vnguētuʒ hoc in caput meū ad sepeliēduʒ me fecit. Annon credis ꝙ huiusmōi verbi gladius matris animā ptransierit. Quid auteʒ expressius de morte sua poterat dicere. Similiter ꝛ omnes alij stabant perteriti ꝛ anxij cogitationibꝰ pleni colloquētes adinuicē vnus cuʒ altero. Et marime timebāt quādo ibant per hierusaleʒ. Multa. n. ab ista die sabbati vsq; in die cene locutꝰ ē iudeis: ꝛ operatꝰ est palaʒ in hierusaleʒ. De quibus in dicēdo nō referā nisi ō aduētu sup asello ne meditatio passionis ipius impediatur. Unde totum tuum recollige spiritum ne ad alia sit distractus: vt tam ad hec misteria que precedunt ꝙ̄ ad ipsam passionem mente vacua et valde peruigili possis intendere: et iterum conuerseris in. Bethania cum predictis.

De aduentu domini in hierusalem super asello.

Sequebantur misteria: implebantur scripture per dominuʒ Jesum. Appropinquāte tempore quo volebat mundo remediuʒ conferre per passionem proprij corporis: igitur die sequēti summo mane scilicet die dominico parauit se ad eūdū in hierusalem nouo ꝛ insueto modo: sed sicut fuit prophetatum. Cumq; progredi vellet mater pio affectu retrahebat eum dicens. fili mi dulcissime: quo vis ire? Tu scis conspirationem contra te factā: rogo te vt non vadas. Similiter discipulis et alijs videbatur intollerabile quod illuc iret: ꝛ vt poterāt retrahebant eum. Dicebat Magdalena Magister non catis pro deo. Uos scitis ꝙ desiderāt mortem vestram et vos itis

ad manus eorū3. Hodie vos capient & habebunt intentu3 suum. O deus quomodo di ligebant eum: et quomodo erat eis amaru3 quicquid le derat eū Ipē aliter disposue rat qui vniuersorum salute3 sitiebat: & respondit eis. Uo luntas patris mei est ꝙ ego vadam. Surgite ne timeatis q2 pater meus defendet nos: & hoc sero huc redibimus il lesi cepit igitur tre & illa par ua comitiua fidelis secuta ē eum. Cum autem appropin quauit Betfage misit disci pulos suos vt sibi adducerēt asinum & pullum eius alliga tos in loco publico & ad mi nisteria pauperu3 dputatos Quo facto dominus. Jesus primo super asinam & paru3 post super pullum humiliter ascēdit: super quos discipuli sui vestimēta posuerūt: & sic equitabat dominus mundi: Conspice nunc: bene ipsum & vide quomodo in hoc suo honore vituperabant hono rabilem pompā mundi. Nō eni3 fuerunt animalia frenis & sellis deauratis more stul titie mundialis ornata s3 vi libus pannis & duobus funi culis cum esset rex regum & dominus dominorum. Tur be autem cum scirent ꝙ Je sus appropiquabat exierūt obuiam ei. Et vt regem cu3 hymnis & cāticis & vestium suarum & ramorum stratiōe ac leticia magna susceperūt eum. Mas cu3 fuit prope hie rusalem fleuit super eam di cens. Quia si cognouisses et tu: scilicet fleres. Debes sci re ꝙ tribus vicibus legimus dominum nostrum. Jesum Christum fleuisse. Una de morte Lazari scilicet huma nam miseriam. Alia hic sci licet humanā cecitate3. Ter tia vice fleuit i cruce scilicet humanam culpam & malici am q2 videbat qđ passio sua omnibus sufficere poterat.

Qualiter dominus Jesus in trauit in hierusalem.

Conspice igitur nunc ip sum flentem nam et tu deberes flere cum eo. Fleuit enim fortiter & largiter & nō

simulanter quia nos vere di
ligebat. Unde corde amaro
dolebat ꝛ flebat eorum peri
culum eternale. Conspice et
discipulos qui libenter va
dunt ꝛ diligenter semper in
xta ipsum cum tremore ꝛ re
uerentia. Conspice etiã ma
trem cum magdalena et ali
is feminis sequentibus eum
Nec credere debes ꝙ ipso flẽ
te potuerit mater ꝛ alij se a la
chrymis cõtinere. Intrauit
ergo dominus Jesus cũ isto
triumpho et honore turba
rum in ciuitatẽ: de quo tota
ciuitas commota fuit Uenit
autẽ ad templum ꝛ eiecit vẽ
dentes ꝛ ementes ꝛ fuit se
cundo ꝛ tertio. Et stetit do
minus Jesus publice in tem
plo predicans populo et re
spondẽs principibus ꝛ pha
risei vsq; quasi sero. Et li
cet hic honoratus fuisset ab
illis non est tamen inuentus
aliquis qui eum ad comeden
dum ꝛ bibendum inuitasset
Toto ergo die ipse ꝛ sui ieiu
nauerunt: ꝛ sero cum eis be
thaniam redijt. Conspice er
go bene ipsũ quia valde hu
militer vadit cum illis pau
cis qui sic honorifice venerat
mane. Potes considerare
quomodo magdalena ꝛ alij
gaudebãt quando honoraba
tur a turbis: ꝛ multo magis
cum. Bethaniam redierũt
illesi.

Diebus veneris et sabbati.

Qualiter domina ꝛ. Mag
dalena instabãt die mercu
rij in sero vt dominus face
ret pascha cum eis ꝛ qđ non
iret in hierusalem. Et quali
ter dominus eis reuelauit tẽ
pus sue passionis.

Hic potest interponi me
ditatio valde pulchra đ
qua tamen scriptura non lo
quitur. Cenante namq; do
mino. Jesu die mercurij cũ
discipulis suis in domo Ma
rie ꝛ marthe ꝛ matre eius cũ
mulieribus in aliqua parte do
mus magdalẽa ministrabat:
rogauitq; dominum dicens
Magister scitis memor ꝙ fa
ciatis hic pascha nobiscum

rogo: vos vt non denegetis hoc mihi. Qui nullatenus acquieuit sed dixit ei q̄ i hie rusalem faceret pascha Illa recedens cu₃ fletu ⁊ planctu vadit ad dominā ⁊ his enar ratis rogat vt ipsa eum ro get. Cena igitur facta vadit dominus Jesus ad matrem ⁊ sedit cū ea seorsum loquēs cum ea ⁊ copiam ei sue pre sentie exhibens: qua₃ in bre ui tempore subtracturus ab ea erat. Conspice nunc bene ipsos pariter sedētes: ⁊ quo modo reuerenter domina eū suscipit ⁊ cum eo affectuose moratur. Et similiter quo modo dominus: reuerenter se habet ad ipsam. Jesus er go sic colloquentibus mag dalena venit ad eos ⁊ ad pe des eorum sedens dixit. Do mina ego inuitabam domi num magistrum meū vt hic faceret pascha: ipse vero vi detur velle ire in hierusalem ad paschandum vt capiatur ibi: rogo vos vt non permit tatis eum ire. Ad quem ma ter. Fili mi rogo te vt non sic

fiat: sed faciamus hic pascha Scio enim q̄ insidie ad te ca piendum ordinate sunt. Et dominus ad eā. Mater cha rissima: volūtas patris mei est vt faciam ibi pascha quia tempus redemptionis aduc nit. Modo implebūtur que de me dicta sunt: ⁊ facient in me quicquid volent. Et ille cum magno dolore audierūt quia bene intellexerunt q̄ de morte sua dicebat. Mater vero vix valens verba for mata proferre ait. Fili mi to ta concussa sum a voce ista ⁊ cor meum dereliquit me: Prouideat pater quia ne scio. quid dicam: nescio sibi contradicere. Sed si sibi pla cet rogo eum q̄ differat ad presens ⁊ faciamus hic pa scha cu₃ istis amicis nostris Ipse vero si sibi placuerit po terit prouidere alio modo re demptiōis sine tua morte q2 Omnia possibilia sunt ei. O si videres inter hec dominas plorante₃ ⁊ magdalena₃ tā quā ebria₃ de magistro suo largit flēte₃ forte nec tu pos

ses lachrymas cõtinere. Con
sidera in quo statu esse pote
rant quãdo hoc tractabatur
Dixit ergo domin⁹ blãde cõ
solans eas Nolite flere Sci
tis enim ꝙ obedientiam pa
tris mei oportet me implere
Sed pro certo confidite ꝙ ci
to reuertar ad vos : et tertia
die resurgam incolumis. In
monte ergo sicut oportet se/
cundum patris voluntatem
faciã pascha. Dixit aũt mag
dalena. Ex quo non possu/
mus eũ ꝫ tenere hic simus in
domo nostra de hierusalem.
Sed credo ꝙ nunquã habui
pascha sit amaruꝫ: nec acge
uit dominus ꝙ ipse in alia
domo faceret pascha.

Incipiunt mysteria passiõis
domini nostri Jesu christi.

De cena domini facta cum
discipulis.

Aduenĩete igitur ꝛ immi
nente tempore miseri/
cordiaruꝫ domini quo dispo
suerat saluam facere plebeꝫ
suam : et eam redimere non
corruptibilibus auro ꝛ argẽ
to sed precioso sanguine suo
voluit cenam facere cũ disci
pulis suis notabilem anteq̃
discederet ab eis per morteꝫ
in signuꝫ memoriale recorda
tionis: ꝛ etiã vt impleret my
steria que restabant. Fuit au
tem hec cena magnifica val
de: ꝛ magnifica sunt que fe/
cit ibi dominus Jesus atqꝫ
intuenda. Quod si hoc fece/
ris digne ꝛ vigilanter nõ pa
tietur curialis domin⁹ te re/
dire ieiunum. Circa ipãꝫ igi
tur principaliter quatuor q̃
ibi notabiliter facta fuerunt
meditanda occurrunt. Pri/
ma ipsa corporalis cenatio.
Secunda pedum apostolo/
rum p dominũ. Jesum ablu
tio. Tertia sui corporis sa/
cratissimi institutio Quarta
pulcherrimi sermonis p ip/
sum cõpositio. De quib⁹ per
ordinem videamus. Circa
primum attende ꝙ petrus ꝛ
ioãnes iuerunt ad iussuꝫ do
mini. Jesu ad quẽdam ami/
cum suum in montem syon
vbi erat cenaculũ grãde stra
tũ ad preparãdũ pascha. Sꝫ

ꝛ dominus Jesus cū aliis di
scipulis die iouis aduesper/
ascēte iā die ciuitatē.itrauit
ꝛ ad ipsum locū iuit.Aspice
nunc eū stantē in aliq̄ parte
domus ꝛ colloquētē cū disci
pulis suis salubria.ꝛ iterim
cenaculū parabatur ꝑ eis ꝑ
aliquos ex septuaginta duo
bus discipul.Cū autē eēt ce
naculū paratū dilectissim⁹
Joānes p̄dictus qui solicite
ibat et redibat ad videndum
in p̄patione p̄dicta venit ad
dūm Jesuȝ dicēs Domine.
vos potestis cenare qñ pla/
cuerit vobis Et que fiunt vi
serosa sunt valde nec breuiā
da sunt sed dilatanda sicut ꝛ
cetera facta.domi Jesu.Jn
hac eiȝ ē maxima vis oīum
meditationum ꝺ ipso:ſȝ isti
us magis per excessiua amo
ris i signa que i hac cena fue
rūt Sed ꝛ ergo Jesus ꝛ disci
puli eius.cū eo ioannes vero
se eius lateri coniungens ab
eo se deinceps non separat
Nullus enim sic fideliter et
familiariter adhesit eidē ut
ioannes Nam cum captus
fuit secutus fuit eū in atriū
principis sacerdotuȝ nec in
crucifixione nec in morte di
misit eum quousque fuit se/
pultus.i ac autē cena iuxta
eum sedit.licet esset maior
aliorum Deinde lauant ma
nus et circonstantes benedi
cunt mensam .Scire enim
debes ꝙ mensa ipsa erat in
terra more ātiquoꝝ in terra
se derūt ad cenā.benedictiōe
igitur facta ꝑ dexterā dñi se
dent circa mensam Joanne
sedente iuxta dominum ie/
suȝ Tūc eis defertur agnus
paschalis.Delatū igitur ha
gnū paschalē accepit verus
ꝛ imaculatus agnus q erat
i medio eorū tāquā q mini/
strat scidit eū i frusta.ꝛ disci
pulis alacrit̄ porrigit ꝛ eos
ad comedēdū cōfortat. Ipsi
vero.comedebant sed alacri
ter non capiebant semper ti
midi ne nouitas contra dñȝ
fieret.Cenātibus autem eis
patefecit factum apertius ꝛ
iter alia dixit.Desiderio de/
sideraui hoc pascha mandu
care vobiscū antequā patiar
Unus autem vestrū me tra
diturus ē.Hec vox in corde

ipsorum quasi gladius acu tus intrauit ꝛ comedere ces sauerũt inspiciẽtes seipsos ꝛ dicentes. Nũqd ego sum rabbi Aspice nunc bene: et compatere tã domino Iesu quã eis quia in magno dolo re positi sunt Ille autem ꝓ ditor ne uiderentur hec ver ba pertinere ad ipsum come dere non cessauit. Ioannes vero ad instantiaꝫ petri que siuit ꝛ dixit Domine quis est quid tradet te ꝛ dominꝰ. Je sus familiariter ei tãq̃ sin gulari dilecto aperuit Joan nes autẽ stupefactus ꝛ cor dialiter gladiatus nerꝰ euꝫ se inclinauit ꝛ supra pectus eius recubuit. Nũc ergo cõ spice bene domini benigni tatem quomodo suum dile ctũ supra pectus suum reti net O q̃ tenerrime se adin uicẽ diligũt ꝯspice et alios discipulos mestos ad hanc domini uocem non comedẽ tes, sed adinuicem aspicien tes: et super his consilium capere nescientes.

De lotione pedum discipu lorum.

His namqꝫ sic se haben tibus surgit dominus a cena surgũt statim ꝛ disci puli ignorantes quo ire ve lit ipse autem descendit cuꝫ eius in alium locum inferius in eadem domo vt dicunt q locum viderunt ꝛ ibi omnes stare facit ꝛ aquã sibi iubet afferri Deponit vestimenta sua ꝛ litheo se p̃cingit aquã mittit in peluim lapideam vt lauaret ipsorũ pedes con sidera nũc bñ singulos actus ꝛ cũ ad miratione que gerũ tur. inclinauit se sũma ma iestas ꝛ humiliauit se usqꝫ ad piscatorum pedes. Stat ibi curuatus ꝛ genibus fle xis coram ipsis sedentibus: lauat ꝓprijs manibus ꝛ ab stergit ꝛ obsculator omniuꝫ pedes Sed ꝛ hoc super exal tat humilitatem: quia prodi tori eadem obsequia prebet Sed o cor neq̃ ꝛ ipsa duri cia durius: sic ad tantam hu militatem non mitescis: sic dominuꝫ non vereris: sꝫ vbe

tibi o miser. Tu quidem obduratus quod concepisti parturies: non tamen ipse sed tu peribis Hoc autem comple to mysterio redijt ad locu; cene: 7 iterum recubēs eos ad suum exemplum imitandu; confortat Potes autem meditari qđ dominus. Jesus dedit nobis exēplum in isto.

De sacratissimi corporis domini Jesu institutione.

Cum igitur lotis discipulorum pedibus itez recubuisset volens dare finē legalibus sacrificiys. 7 nouū incipere testamētum seipsu; sacrificium fecit. 7 accipiens panem 7 oculos ad patrem eleuans confecit altissimum sacramentum corporis sui 7 dans discipulis dixit Hoc ē corpus meum quod pro uobis tradetur Similiter 7 calicem qui pro vobis effundetur. Aspice nunc bene pro deo quomodo Diligenter fideliter et deuote predicta facit 7 manibus proprijs communicat illa; benedictam et dilectam familiam suam Et tande; inamoris recordationem hoc est memoriale qđ animam facit gratam cum ipsum suscipit comedendo.

De sermone domini que; in die cene fecit discipulis suis

Circa quartum vero facit eis sermonem pulcherrimu; ignitum plenum carbonib⁹ dulcedinis 7 amoris. Postea dixit dominus inde Quod facis fac citius: Ille autem i felix egrediens iuit ad principes sacerdotu; quibus eum die Mercuri vendiderat triginta argenteis 7 ab eis accepit cobortē ad ipsum capiendum. Interim dominus fecit dictū sermonem Ex cuius ornata vtili ac veneranda magnitudine quinque meditāda principaliter assume. Primū quādo predixit eis discessum suum 7 confortabat eos Dicebat namque adhuc modicū

vobiscum sum sed non relin quam vos orfanos: Vado ꝛ venio ad vos. Iterum autē videbo vos ꝛ gaudebit cor vestrum. Hec ꝛ hiis similia que succinte ꝑtrāseo dicebat eis que verba corda ipsoꝝ totaliter penetrabāt Scḋo circa sermonē mediteris qualiter cordialiter ꝛ instāter instruxit ď charitate dicēs pluries hoc ē ꝑceptū meū ꝛc. Et in hoc cognoscēt ꝛc. Tertio circa sermonē mediteris quomodo monet eos ad obseruantiam mādatoꝝ suoꝝ dicēs Si diligetis me mādata mea seruate: ꝛ si ꝑcepta mea seruaueritis manebitis ī dilectione mea. Quarto circa ſmonē mediteris q̄liter dat eis ꝯfidētiā circa tribulationes q̄s ꝑdixit esse venturas ꝛ dixit. In mūdo ꝑssurā habebitis sed cōfidite qꝛ ego vicī mūdū. Et iterū: si mūdus vos odit scitote qꝛ me priorē vobis odio habuit Mūdus gaudebit vos vero cōtristabimini ſ; tristitia vestra vertetur in gaudiū Quinto circa sermonē mediteris qualiter ipse dominus Jesus tā dē aspiciens in celū se vertit ad prēs dicēs. Pater serua istos quos mihi dedisti. cū esse cū eis ego seruabā eos nunc autem ad te uenio pater sancte: ego pro eis rogo non ꝑ mundo. ꝛ non ꝑ ipsis tātū sed pro omnib⁹ q in me credituri sūt per eos Pater quos dedisti mihi volo Ut vbi sum ego ꝛ illi sint mecū vt videant claritatem. Conspice discipulos q̄o stant mesti capitib⁹ inclinati plorātes: ꝛ suspiria dātes pleni sunt omni tristitia vsque ad summum. Inter alios ꝯspice ioānē eidē familiarē cohe rētē q̄liter attēte ꝛ diligēter aspicit hūc dilectū suū inter alia quoque dixit surgite eamus hinc: nihilomin⁹ locut⁹ ē eis Cōspice ergo nūc discipulos eūtes post eū ꝛ q̄libet eoꝝ nititur ad eū magis appropinquare. Ipse vero libēter sustinebat eos. Attende ergo ad singula acsi presens esses ꝛ cerne eum cū a cena exierit. Completo sermone vadit in hortū cum discipul'

suis ⁊ eos ad orationem hor tatur.

De oratione domini i horto ⁊ eius sudore sanguineo.

PRogrediēs humiliter ac reuerēter positis ge nibus orat patrē. Orat nunc dominus Jesus sed hacte⸗ nus legitur orasse pluries ⁊ pro nobis ut ad vocatus noster: nunc pro se orat Cer te orat patrem ut non mo⸗ riatur si ei placet: ⁊ cum pa tre habet hoc expedire nego cium: ⁊ non exaudietur secū dum aliquaȝ volūtateȝ que in eo erat Uult enim pater ꝙ penitus moriatur Et eiȝ vnico ⁊ proprio filio suo nō pepercit sed ꝓ omnib⁹ tra⸗ didit illum Sic enim dilexit mundum vt filium suuȝ uni genitū daret Dominus aūt Jesus hanc obediētiā susce pit: ⁊ sequitē reuerēter Orat dominus Jesus patrem pro lixe dicens Mi pater clemē tissime rogo te ut exaudias orationē meaȝ ⁊ non despe xeris deprecationem meam intende mihi et exaudi me

Pauper sui a iouentute mea faciens voluntatem tuam: ⁊ omnia que mandasti feci: et paratus suȝ cōplere omnia Sūme pater sancte si fieri potest tole a me tantā amari tudinem ꝙ mihi parata ē ab aduersarijs meis. Rogo te pater vt trāsferas calicem istuȝ a me. Si aūt aliter tibi videtur nō mea sed tua vo⸗ luntas fiat Rediēs: ut dixi: ad orationē secundo ⁊ ter⸗ tio eodē sermone orauit: Et addidit paī iuste si sic decre uistis vt penitus crucis pa⸗ tibuluȝ pro humano genere sub eā: fiat voluntas tua Sȝ recōmēdo tibi dilectissimaȝ matrē meam: ⁊ dilectos di⸗ scipulos meos: quos huc vs que seruaui cum essem cum es: pater serua eos ba malo Sed interim sacratissimus sanguis undiqȝ in modum sudoris erumpēs i hac ago nia siue certamine dum pro lixis orat usqȝ ad terrā abū danter decurrit Duȝ aūt sic oraret ⁊ esset anxiatus dñs Jesus ecce angelus dñi prin ceps Michael astitit confor

tans eum ꝛ dixit. Oratio/nem uestram ꝛ sudorem ve/strum sanguinem patri ue/stro obtuli in conspectu toti us curie superne: et omnes procidentes. Supplicaui/mus vt calix iste trāsferretur a nobis: et respondit pater. Nouit dilectissimus filius meus quod humani generis redemptio sine sui sangui/nis effusione decenter fieri non potest. Et ideo si saluté vult corū eum oportet pro ipsis mori. Tūc rn̄dit dn̄s ie sus āgelo saluté aiaꝝ omni/no volo: ꝛ idcirco potius eli go morté vt saluētur aie q̄s ad suā imaginē pater crea/uit fiat igitur volūtas pa/tris mei Humilis dn̄s hūili ter ꝛ reuerēter suscipit hanc ꝯfortationē a sua creatura. Surgit ergo ab orōe totus sanguine madefactus Quē ꝯspice tergētē sibi visū vl' for te i torrēte lauātē totūq; af flictū Unde orabat p̄rēs si fi eri posset cū salute iudeorū ꝙ credat multitudo gētiū si vero iudei excecati sūt vt aliꝗ videāt nō mea s; tua, uolun tas fiat uenit āt ad discipu/los suos post hec ꝛ dixit eis. Dormite iam ꝛ requiescite. Et illi aliquantulū ibi dor mierūt. Bonus autē pastor vigilat super custodia pusil li gregis sui.

Quomodo iudas applicuit cū turba ad Jesum ꝛ ductus est ad pontifices.

Interim videbat a lon ge aduersarios venien tes cū fustibus ꝛ armis nec tamen discipulos excitauit nisi cū ꝓpe quasi iuxta eos fuerūt Tūc autem dixit eis Sufficit: satis dormistis ec/ce qui me tradit appropin/quat Et adhuc illo loquēte venit ille nequam ꝛ pessim9 mercator Judas cū illos ꝛ osculatus est eum Dicit qꝺ domino iesu erat consuetu/do discipulos quos mitte/bat ex osculo recipere redeū tes Et propterea proditor il le osculū dedit i signū: ꝛ p̄ce dens alios cū osculo rediit q̄ si dicat Nō sū ego cū istis armatis sed rediēs more so

lito te osculor: ꝛ dixit. Aue Rabbi onere proditor In tuearis ergo bñ quomodo patienter ꝛ benigne suscepit ipsius infelicis amplexus ꝛ oscula proditoris cuius pau lo ante lauauit pedes ꝛ sum mo cibauerat cibo. Et quõ patitur capi ligari ꝛ furibũ de duci: acsi esset malefactoꝛ ꝛ ipotens ad se defendẽdũ quomodo etiaꝫ patitur di scipulis fugentibus ꝛ erran tibus. Sed ꝛ ipsorum dolo res cernere potes: quomo do dolentes gemitus ꝛ suspi ria dantes velut orfani ꝛ ti moꝛ pterriti recedebãt ꝛ ma gis hac magis eoꝝ augetur dolor eũ videbãt magistruꝫ ꝛ dñm suuꝫ sic viliter tradi: canes illos trahentes ꝛ ad victimam quasi agnũ man suetissimuꝫ sine resistẽtia se qui Unus eniꝫ apprehẽdit alius ligat Alius insurgit ꝛ alius exclamat Alius impel lit: alius blasfemat. Alius ex pellit euꝫ alius vexat Alius circũuoluit alius iterrogat Alius contra eum falsos in quirit testes alius inquiren tes associat: alius contra eũ falsuꝫ testimoniũ dicit alius accusat Alius deludit alius occulos velat. Alius in faciẽ cedit: alius colophiꝫat Ali⁹ eũ ad colũnaꝫ deducit alius expoliat Alius duꝫ ducitur percutit alius exultãter. ad verānduꝫ suscipit Alius euꝫ purpura vestit: alius euꝫ spi nis coronat. Alius arundi nem in manu ei⁹ ponit Ali⁹ furibunde reaccipit vt suum caput percutiat Alius nuga torie genuflectit: alius vt re gem salutat. Hec et multa similia non solũ alius ꝛ ali⁹ sed alij ꝛ plurimi intulerunt Ducitur ꝛ reducitur: spernĩt ꝛ reprobatur: voluitur ꝛ cir cũflectitur huc ꝛ illuc tanq̃ latro ꝛ impijssimus malefa ctoꝛ. Ducitur per mediaꝫ ci uitatem manibus post ter gũ ligatis ꝛ clamide nudat⁹ tunica succinctus non curio se: capite disco optus Occur runt vndiqꝫ ciues ꝛ aduene tam maiores q̃ minores: ꝛ quinqꝫ vilissimi ribaldi non

ad compatiendu3 sed ad deridendum.nemo ē qui eū cognoscat. sed 7 luto in eu3 et immūdicijs impetūt 7 affligūt contra eum loquebātur qui sedebāt i porta Cū aūt presentatur principibus sacerdotū 7 senioribus congregatis in unum illi quasi leo capta preda exultant ipsu3 examināt falsos pcurant testes cōdemnāt :7 expuūt in eius sacratissimā faciē ocu los velant.colaphi3ant:alapis cedūt dicentes Prophetiza qs ē q te pcussit impellitur et anxiatur trabitur et accelleratur et sic fatigaī flagellatur macelatur 7 approbrijs saturatur.

Quomodo domin⁹ iesus dire flagellatur ba ministris: et quomodo Joannes reuertitur ad dominas annūciās que fiunt domino Jesu.

Tandē illi maiores recesserunt mittentes eū in quodam carcere subtus solariū 7 ligauerūt eundem ibi ad quanda3 colūnā lapideam 7 dimiserunt eum eo aliquos armatos ad custodiendum:qui eum per totam noctem verauerunt derisionibus 7 maledictionib⁹ vocantes 7 dicentes Credis tu esse melior 7 sapientior principib⁹ 7 sapientibus nostris Que stultitia erat tua Nō debebas contra eos os tuū aperire Quomodo fuisti ita ausus:Sed nunc apparet sapientia tua Tu stas nūc sicut conuenit peccatis tuis Dignus pculdubio es morte 7 tu babebis eam.Et sic per totam noctem mō vnus modo alius insultant verbis 7 factis contra eū Quāta enim dicūt 7 faciunt huiusmodi bij mercenarij vilissimi :cū Possint indiscrete irreuerenter 7 indecēter Vide dominū tuū verecundum et patienter tacentē ad omnia tamēq̃ inculpa deprebēsū.vultu i terra d̄missō.o domine ad quoꝝ man⁹ venisti quanta est patientia tua et sic stetit rectus ad dictam colunnam ligatus usque.Ad mane. Interim ioannes va

dit ad dominā et reperit eam in domo Magdalene tu qua cenā fecerāt et narrauit ea q̄ domino contigerunt. Tunc idicibilis planctus vlulatus et clamor fact9 est ibi. Tandē domina secedit in partem et in orationem se conuertit dicens. Pater reuerendissime et pater pijssime: pater misericordissime recōmendo vobis filium meū vnigenitum non ei sitis crudelis qui cunctis estis benignus Pater eterne moritur filius meus. Nihil enim mali fecit. Sed pater iuste: si redemptionem vultis generis humani per alium modum obsecro faciatis: q2 omnia possibilia sunt vobis. Rogo pater sanctissime si vobis placet vt non moriatur filius meus. Libera teipsum de manibus peccatorum et reddite eum mihi. Ipse propter reuerentiā et obedientiam non se iuuat Derelinquit seipsum et tan quaz imbecillis et impotens stat inter illos: vnde eū vos iuuate.

Quomodo ducitur: ad pilatum

Mane autem facto tempestiue redierunt principes et maiores populi et fecerūt ligari manus post tergum dicētes. Ueni latro nobiscū: veni ad iudiciuz. Hodie complebuntur maleficia tua: modo apparebit sapientia tua. Ducebāt eum ad pilatuz: et ipse tāquā innocens sequebatur eos: cum esset agnus innocentissimus. Cum autez mater et ioannes et alie mulieres sūmo mane exierūt foras et venerūt ad eum et occurrerunt ei vidētes eum sic vituperabiliter et sic enormiter a tanta multitudine duci q̄nto repleti sunt dolore dici non potest In illo antē mutuo aspectu fuit dolor vtriusq3 Nam ipse dominus affligebatur multum ex compassione quā habebat ad suos: maxime ad matrem. Sciebat enim q̄ p ipso dolebat vsq3 ad euulsionem anime et corporis Ducitur ergo dominus ad pilatum et a lōge sequūtur quia approximare non poterāt. Accusatur ab

illis de multis ipse vero tacebat. Preses autem videns causam in eo non esse mortis misit ad herodem. Herodes vero cupiens videre de suis miraculis gauisus est sꝫ nec: miraculum nec verbuꝫ aliquod habere potuit. Igitur ex hoc reputans eum stultum fecit in derisione eum indui veste alba ꝛ remisit eum pilato Ipse auteꝫ omnia patientissime tollerabat. Et dū ducitur ꝛ reducitur demisso vultu ꝛ verecunde incedentem: ꝛ omnium clamores et subsannationes audienteꝫ: ꝛ forte lapidem percussiones ꝛ matrem ꝛ discipulos bene intuere.

Qualiter dominus reduct⁹ ad pilatum fuit flagellatus: ꝛ vestre rubea indutus: coronatus cum arundine in manu.

REducto autem ad pilatum illi canes cum audacia magna ꝛ cōstantia ꝓsequuntur suas accusatiões Sed pilatus causam: mortis non inueniens in eo nitebatur eum dimittere. Dixit ergo: corripiam eum dimittam. O pilate: pilate: tu dominum castigas: nescis quid agis quia nec morteꝫ nec flagella meretur. Rectius ageres si te ad suum nutum corrigeres. Jussit autem euꝫ flagellari. Spoliatur ergo dominus: ad colunnam ligatur ꝛ durissime flagellatur Stat nudus coram hominibus: iuuenis: verecūdis: speciosus forma pre filijs hominū. Caro enim illa innocētissima ꝛ tenerrima: mūdissima ꝛ pulcherrima. Flos enim carnis ꝛ totius humane nature repletur liuoribus ꝛ fracturis. Fluitur vndiqꝫ viuus sanguis de omnibus partibus corporis. Superadditur: reiteratur ꝛ spissatur liuor super liuorem: fractura sup fracturam: quousqꝫ taꝫ tortoribus q̄ꝫ inspectoribus fatigatis iubetur solui. Tunc impletum est quod ait. Jsayas. Vidi

mus inquit eum ꝛ non erat ibi aspectus: ꝛ reputauimus eum quasi leprosum ꝛ adeo humiliatum. O domine. Je su qui fuit ille tam audax et temerari⁹ qui te expoliauit ꝛ illi audaces qui te ligaue runt ꝛ flagellauerūt: Sed tu sol iusticie: tuos radios sub traxisti: ꝛ ideo illi sunt tene bre ꝛ tenebrarum potestates omnes sunt te potentiores. Soluto domino a columna ducunt eum sic nudus sic fla gellatū per dominū: perscru tādo de pannis suis q̄ quasi per domum proiecti fuerant a flagellatoribus ꝛ expoliato ribus. Jntuere bene sic affli ctum ꝛ trementum propter frigus. Cumque se vellet ve stire incedunt quidaꝫ impijs simi dicentes pilato. Domi ne hic se regem facit: vestia mus eum et coronemus eum more regis. Et tunc accipien tes quandam clamidem seri cam rubeam turpe vestierūt eum et spinis coronauerunt. ¶Purpurā suscipit: caput co rone spine preparat: arun dinem in manu tulit: ꝛ ipsis genuflectentibus et salutāti b⁹ tacet et obmutescit. ¶Per forabant nanqꝫ. caput ei⁹ sa cratissimum acerbissime ille spine ac totum sanguine ma defaciebant. ¶Illudebant nā qꝫ ei tanq̄ꝫ regnare volenti ꝛ nō valēti. Omnia autem su stinet: sed nec illis suffecerat ꝙ ad maiorem illusionem to tam cohortem aggregarunt sed et ipsum coram pilato et toto: populo adducunt: fo ras publice sic illusum et ap portantem spineam coronaꝫ ꝛ purpureum vestimentum Vide quomodo facie demis sa in terra stat ille bn̄dictus coram tanta multitudine vo ciferante et clamāte. Crucifi ge crucifige eum: et semper eum deridentes quasi sapien tiores eo fuissent: et quasi di cerent. Non apparet ꝙ ipse se habuit insipienter contra phariseos ꝛ pricipes q̄ sic eū aptari fecerūt. ¶Petūt igitur toto iudeoꝝ multitudo voci b⁹ magnis vt crucifigeretur ¶Redēt ꝛ deridēt eū q̄ verus

ꝛ eternus deus est. Reducitur aũt dominus itus ꝛ spoliatur purpura ꝛ adhuc nudus est coraꝫ eis: datur ei vestiendi licentia. Aduerte ãte oculos tuos aduenientem: ꝛ eum puram hominem considera ꝛ videbis iuuenẽ elegãtem nobilissimũ ꝛ innocẽtissimum Totũ autem flagellatum ꝛ liuoribus respersum: ꝛ pãnos de terra recolligentem: ꝛ cuꝫ quadam verecundia ꝛ rubore se nudatũ coraꝫ ibi ipsum semper irridentibus. Nam modo recolligit vnam tunicam modo aliam ꝛ sic corã illis se reuestit. Uide de postea diuinitatem ꝛ considera illam imensam eternã ꝛ incomprehensibilem: ꝛ imperatoriam maiestatem icarnataꝫ flectẽtem se acsi eẽt homo vilissimus. Quo reuestito ducunt eũ foras ne mortẽ differãt. Et tunc venerabile lignum crucis longũ ꝛ grossum ꝛ multum graue ponũt super humeros suos: quod agnus mãsuetissimus patiẽter suscipit ꝛ portat: ꝛ tũc ducitur ꝛ acceleratur ꝛ opprobriis saturatur vt supra i principio tractatum est. Ductus autem fuit foras cum suis socijs duobus latronibus: hec est societas sua. Uide quomodo vadit christus curuus subtus crucem et vehementer añxius anhelat. Sed mesta mater propter multitudineꝫ gentiuꝫ ei appropinquare nõ poterat nec eum videre iuit per aliam viaꝫ breuiorem celeriter cum ioanne et sociabus suis vt alios precedens eidem appropinquare valeret. Cuꝫ anteꝫ extra portam ciuitatis in cursum viarum eum habuit obuiuꝫ cernens eum sic onoratuꝫ ligno tam graui quod per primo ñ viderat semimortua facta pͤ angustia: nec ei verbum dicere potuit: nec dominus ei accedere potuit ꝑpter illos qui eum ad crucifigendum ducebant. Ulterius autem dominus procedens parum ꝑ vertit se versus mulieres flẽtes ꝛ dixit eis. Filie hierusalem nolite flere sup me ꝛc. Cuꝫ ergo vlteriꝰ ꝓcessisset ꝛ ita eẽt fatigatus ꝛ cõfractus ꝙ apli

us crucem portare nō posset deposuit eam. Illi autez pessimi deferre nolētes mortem eius: timētes ne pilatus sententiā reuocaret q͞r ostenderat voluntatē dimittēdi euz cogerunt quendam vt crucem portaret. Jesum autē sic onoratuz: ⁊ vt latronem ligatuz duxerunt ad caluarie locum.

Quomodo dominus crucifigitur presente matre.

Dum igitur dn̄s Jesus vituperabilit̄ ducitur: ad montē caluarie fetidū videas oculis mentis alios figere crucez in terra. alios parare clauos ⁊ martellos: alios parare scalam ⁊ alia instrumenta: alios ordinare quicquid facere debebant ⁊ alios spoliare ipsuz. Spoliatur ergo ⁊ nudus: est coram tota multitudine ⁊ nunc tertia vice renouantur fracture propter pānos ad carnem applicatos. Nunc ergo conspicit mater filium suuz sic aptatū ⁊ dolore mortis affligitur tristatur supra modum ⁊ cum rubore q͞d eum videt sic nudum. Nam etiam ⁊ femoralia nō dimiserunt ei. Accelerat igitur mater et appropinquat filio: amplexatur ⁊ texit eum velo. Capitis sui. O in quanta amaritudine est anima eius. Eripitur enim filius d̄ manibus suis furibunde ⁊ ducitur ad pedes crucis ⁊ ponūtur due scale. vna retrorsum: alia ex brachio sinistro. Sup eam malefici ascēdunt cum clauis ⁊ martellis Ponitur ex alia parte anteriori scala attingens vsq͞z ad pedes. Compellitur dominus. Jesus crucem ascendere per hanc scalam paruam. Ipse autez sine rebellione ⁊ contētione facit quicquid volunt. Cum igitur est in superiori gradu illius scale par ue vertit ad crucem renes et apit illa regalia brachia: expandit manus suas pulcherrimas et excelsas porrigens eas crucifixoribus suis Aspicit in celuz ad patrem dicēs Ecce pater hic sum: vsq͞z ad crucem me humiliari voluisti. Accepta igitur ⁊ tu pa

ter deinceps placat⁹ esto mei amore 7 omnem maculã absterge 7 elonga ab eis. Qui autem post crucem ẽ accipit manum eius dextram 7 eam cruci clauo 7 martello fortiter 7 crudelit̃ affigit. Quo facto ille qui in latere sinistro est sinistram accipit manum 7 traxit quãtum potuit 7 extendit ponendo pedem in latere crucis 7 aliuꝫ clauũ percutit imitit 7 configit. ¶Post hec descẽdunt de scalis 7 remouentur omnes scale: pendet dominus 7 grauamẽ corporis solum clauis mãnibus infictis sustentatur. Alius p pedes quantum potest trahit: 7 eo sic existente alius cõfigit ambos pedes durissimo clauo. Sunt enim qui credũt ꝙ nõ hoc modo fuit crucifixus sed cruce extensa in terra eum crucifixerunt: 7 postea sic crucifixũ eleuauerunt. Ecce crucifixus ẽ dominus Jesus 7 in cruce extensus ita ꝙ numerari possunt omnia ossa eius: sicut per prophetam cõqueritur. Dinumerauerũt inquit omnia ossa mea. Fluunt vndiqꝫ sacratissimi riui sanguis ex illis magnis scissuris 7 sic angustiatus est in ligno qꝺ se moueri non potest nisi i capite. Illi tres claui sustinent totius corporis pondus. Dolores acerbissimos tolerat: 7 vltra quã dici vl' excogitari possit affligitur ¶Pendet inter duos latrões vndiqꝫ pena vndiqꝫ opprobria. Aliꝫ blassemant dicentes. Uah qui destruis tẽplũ dei 7 in triduo illud reedificas. Aliꝫ vero dicunt. Alios saluos fecit seipsum saluũ facere non potest. Sed 7 principes sacerdotum exclamabant. Si filius dei es descen de nunc de cruce 7 credimus tibi. Sed 7 milites qui cruci fixerunt diuidunt vestimẽta sua i presentia ipsius. Et hec omnia dicuntur 7 fiunt presente mestissima matre sua. cuius compassio multũ aug mentabat filio passioneꝫ. Et econuerso ipsa cum filio suo pendebat in cruce 7 potius elegisset mori cuꝫ eo quã amplius viuere. Undiqꝫ angustie sunt 7 tormẽta: sentiri po

fuerunt sed narrari non possunt. Stabat iuxta crucē mater ⁊ nō auertebat oculos a filio. Angustiabatur ⁊ ipsa: ⁊ toto corde orabat ꝑ eo ad patrem dicens. Pater ⁊ deus eterne placuit vobis vt filius me⁹ crucifigeretur modo est tempus vt eum auferam. Sed videte in quanta angustia est anima eius Rogo vt mitigetis eius penas Pater recōmendo vobis filium. Et similiter dominus Jesus orabat patrem pro ea ⁊ tacite itra se dicebat. Ego debeo crucifigi non ipsa: qꝛ ipsa mecum est in cruce. Sufficit crucifixio mea quia toti us populi peccata porto Vides eam desolatum tota die merore confectam: recomendo eam tibi vt dolores eius tollerabiles facias. Erāt autem cum domina iuxta crucem ioannes ⁊ magdalena: due sorores dn̄e scilicet maria iacobi et salome: et forte alie. Que omnes ⁊ maxime magdalēa sua dilecta discipula vehementer flebant nec poterat consolari de suo dilecto domino ⁊ magistro: Compatiebantur ⁊ etiaꝫ domine ⁊ sibi ipsis sepe renouabatur dolor: quia semper addebatur dolor: domio suo Dominus auteꝫ in cruce pēdens vsqꝫ ad exitum spiritus non fuit ociosus: sed faciebat dicebat vtilia pro nobis. Unde dixit septem verba que scripta reperiuntur ī euangelijs. Primum fuit in ipso actu crucifixiōis dicens Pater ignosce illis quia nesciunt quid faciunt. Secundum fuit ad matrem cum dixit. Ecce fili⁹ tuus. Et ad ioannē. Ecce mater tua. Non vocauit eam matrem ne pre amoris vehemētis teneritudine amplius doleret. Tertium fuit ad latronem bonū cum dixit. Hodie mecuꝫ eris in paradiso. Quartum fuit cum dixit. Deus deus meus quare dereliquisti me: tā tum dilexisti mundum quod me ꝑ ipso tradidisti. Quintū fuit cū dixit sitio. In qb⁹ verbis fuit magna ꝯpassio mris

7 sociaruꝫ eius et ioannis: et
illis pessimis fuit maxima
leticia. Maꝫ licet exponi pos
sit ꝙ animarū sitiebat salutē
tamē in veritate sitiuit: quia
ꝓpter sanguinis emanatiōꝫ
erat totus: desiccatus intus
et arefactus. Tunc dederunt
ei acetum et fel. Sextum ver
bū fuit cū dixit. Cōsummatū
est quasi dicat ¶ Pater obedi
entiā quam mihi dedisti ꝑfe
cte compleui: 7 adhuc quic/
quid mādare vis faciā. Ego
eniꝫ in flagella paratus suꝫ.
Sed totum quod de me scri/
ptum est: consummatū ē. Si
tibi placet reuoca me. Et pa
ter ad eum. Dilectissime fili
mi: bene omnia fecisti nolo
qđ amplius anxieris. Veni
quia insinu meo et inter bra
chia mea te suscipiaꝫ. Et tūc
cepit oculis languere more
morientium: modo aperiendo
modo claudendo ipsos et ca
put inclinare: modo in partē
vnam modo inꝰ partē aliam
deficientibus membris Tan
dem addidit vnum verbum
cuꝫ clamore valido et lachry
mis dicens. ¶ Pater in manꝰ
tuas cōmendo spiritum me
uꝫ. Et hoc dicto inclinato ca
pite emisit spiritum. Ad hūc
clamorē conuersus fuit cen/
turio qui ibi erat et dixit Ve
re hic filius dei viui erat: au
diens ꝙ clamans expirasset
Nam alij homines cum mo
riuntur clamare nō possunt
Et ideo in eum credidit. Fu/
it autem ita magnus ille cla
mor ꝙ vsqꝫ in infernum fuit
auditꝰ O qualis tūc erat ani
ma matris que taꝫ penose vi
debat euꝫ deficere. languere
lachrymari: clamare 7 mori
Credo ꝙ propter angustia/
rum multitudinem absorta
erat 7 quasi īsensibilis facta
semimortua facta est: tūc ꝗp
pe multo magis ꝗ̄ cū obui/
uꝫ habuit portanteꝫ crucem
Quid tunc ioannes pre om/
nibus ab eo dilectus? Quid
tunc magdalena fidelis 7 di
lecta discipula quid alie due
sorores dn̄e faciebant? Cre/
do ꝙ replete erāt doloribus
7 amaritudine 7 absynthio
inebriate. Ecce igitur pendet
dominus in cruce mortuus:
redit multitudo tota 7 rema

net mestissima mater cum il lis quattuor ponunt se ad se dendum prope crucem. ⁊ cō templantur dilectum suum Expectant a deo consilium ⁊ auxilium quomodo ipsuȝ trahere ⁊ sepelire valeant.

Qualiter longinus latus do mini aperuit ⁊ quomodo do mina timebat: ne frangeren tur eius crura.

Commorātibus igitur ⁊ sedentibus reuerēda domina matre ⁊ Joanne et Magdalena. ⁊ sororibus matris dn̄i ab una parte p̄ pe crucem aspiciētibus qua si sine intermissione dominū Jesum sic pendentem in cru ce inter latrones. sic nudum ⁊ afflictum. sic mortuū et ab omnibus derelictum: ecce ar mati multi veniebāt de ciui tate versus eos q̄ missi erāt vt ipsis crucifixis crura fran gerent ⁊ eos sepelirent ne: i magno die sabbati corpora eorum remanerēt illic. Tūc domina ⁊ omnes surgunt: ⁊ aspiciūt eos ¶ Renouatur ta men dolor ⁊ pauor et timor crescit multum quippe do- mina timet ⁊ nescit quid fa- ciat dicit autem. fili mi dile ctissime qualiter isti redeunt quid amplius facere volunt ¶ Nō ne te occiderunt fili mi ¶ Putabā ipsos esse saciatos de te sed vt video adhuc te mortuum persequuntur. fili nescio quid faciam. Te non possum dēfendere nec a morte potui sed ueniaȝ et stabo iu xta crucem ad pedes tuos fi li mi ¶ Rogo patrē tuū vt ti bi eos placabiles faciat ego autem quod potero faciam: Et tunc omnes quinq̄ȝ ine- runt ⁊ posuerūt se ante cru- cem domini Jesu Appropi quāt āt illi cum furore ⁊ stre pitu magno Et videntes la trones adhuc viuere frāgūt eis crura occidūt ⁊ deponūt in fossam aliquam. Ualde velociter deponunt vel pro piciunt ¶ Redeuntibus ipsis versus dn̄m Jesum timens mater ne simile facerēt filio tacta dolore maximo cordis intrinsecus cogitauit ad ar- ma sua recurrere scilicet hu

militatem sibi innatam ⁊ genibus positis ⁊ manib⁹ cançelatis vultu lachrimabili ⁊ voce rauca sic omnes alloqtur dicēs Viri fratres rogo vos per deū altissimum ne me amplius vexare velitis i dulcissimo filio meo. Ego enim sum mestissima mater eius Et scitis fratres ꝙ nū quā vos offendi nec aliquā iniuriam vobis feci Et si filius meus visus ē vobis cōtrarius ipsum peremistis. Ego remitto vobis omnem in iuriam et omnem offensā ⁊ mortē filij mei Hāc tātū misericordiam mihi facite ne cōfringatis ipsū ⁊ saltē itegrū valeā sepelire non expedit vt eius crura frangatis Videtis enim q͛ iā mortuus est ⁊ magna hora est q̄ decessit Joannes vero mag dalena ⁊ sorores stabant genuflexe cum ea et amarissime omnes flebant Unus ergo longinus nomine tūc impius ⁊ superbus sed post cōuersus ⁊ martir effectus porrigens lanceam de longe il los ploratus ⁊ preces contemnēs latus domini Jesu dextrū aperuit vulnere grādi. et exiuit sanguis ⁊ aqua Tunc mater semimortua cecidit inter brachia magdalene. Joannes autem dolore vrgēte assumpto vigore insurgit contra illos dicēs Viri nequissimi hanc impietatē factis? Nonne videtis ꝙ mortuus est Quare vultis etiam hanc suam matreꝫ occidere? Descedatis quia nos sepeliemus eum Tunc illi sicut domino placuit discesserunt Excitatur autem domina surgit quasi euigilans q̄rit quid sit d̄ filio suo. respōdent non esse factam aliquā nouitateꝫ Suspirat ⁊ anxiatur. Ponunt autem iterum se omnes ad sedendum prope crucem nesciunt quid facere debeant Corpus enim deponere nō possunt: q͛ neqꝫ vires habent sufficientes nec instrumenta sunt quib⁹ deponāt recedere eo sic manente non possunt

Qualiter dominus deposit⁹ fuit de cruce ⁊ qd egit dn̄a

Iterum autem vident plures alios uenientes per viã Erãt enim Joseph et nichodemus ducentes se/ cum instrumẽta quib⁹ depo nant corpus d cruce et quasi centum libras mirrhe et alo es portabant et ueniebant ad sepeliendum dominum: Tunc omnes surgũt cum ti more magno O deus quan ta est istorum afflictio hodie Circũspiciẽs :autẽ Joãnes dixit Ego cognosco ibi Jo seph et Nicodemum Tunc domina viribus sumptis di xit. Benedictus deus noster qui mittit nobis auxiliũ:me mor fuit nostri:et non dere/ linqt nos. fili occurras eis qz ipsi veniunt in auxiliũ no strum Uadit ergo ioannes obuiam eis velociter et attin genter se amplexantur cũ fle tu magno non ualentes loq per magnam horam pre cõ passionis teneritudine et abũ dantiam doloris Et fletus: Postea uenerũt versus cru cem Et querit Joseph qui fuit ibi cum domina et quid est de alijs discipulis. Dixit illi Joannes de illis qui ibi sunt. De discipulis autez re spondit se nescire quia nul/ lus ibi hodie fuit querit etiã de his que circa dominũ fa cta sunt et narrat ei Joãnes per singula. Cum autem fue rũt prope locum genuflectẽ tes et flentes adorabat domi nũ: Appropinquãtes autez recepti fuerũt reuerẽter per dominam et socias eius cum genuflexione et inclinatione vsque ad terrã Similiter et ipsi genuflectentes cum plã ctu magno steterunt per ma gnam horam Tandem do/ mina dixit Bene fecistis qz habuistis memoriam magi stri vestri qui multuz dilexit vos: et fateor vobis qꝫ in ad uentu vestro visum est mihi nouam oriri lucem Nescie bamus enim quid facere de bebamus dominus vobis re tribuat Et illi Dolemus ex toto corde nostro d hys om nibus que circa ipsum facta sunt et pualuerũt ipij ꝯtra in stuz Libenter erripuissemus eum a tanta iniusticia si po tuissem⁹ Saltẽ hoc obsequz

domino et magistro nostro prestabimus. Surgentes āt parauerūt se ad deponendū eum de cruce Ponūt duas scalas a lateribus crucis et opposito Joseph ascēdit su p scalas lateris dextri ⁊ satagit habere clauū ipsius manus Sed difficile ē hoc quia idē clauus grossus ⁊ longus ē ⁊ i ligno valde confixus et sine magna supressione vi/detur auferri nō posse Eunl so illo Joānes ānuit iosebp Clam dictum clauum sibi porrigi ne ipsum domina videat Deide nicbodem⁹ eunl so alio uenit ad clauū pedu₃ Joseph vero sustētat corp⁹ domini felix quidem ipse ioseph qui corpus domini meruit amplexari. Tūc pēdētē dextram reuerenter domina suscipit: ⁊ ponit eam ad vultum suum. Intuetur ⁊ osculatur cum lachrymis ⁊ ualidis suspirijs Eunlso autem clauo pedū paulisper descendit iosepb ⁊ omnes accipiūt corp⁹ domini Jesu ⁊ ponūt in terram Domina aute₃ suscipit caput eū scapulis i gremio suo. Magdalena vero pedes apud quos tāta₃ gratiam meruerat: ⁊ alijs circūstātes planctū magnu₃ faciunt super eu₃. Post aliquā morula₃ rogat iosepb dña₃ vt permittat eum inuolui i lintbeaminibus ⁊ sepeliri ipsa uero cōtēdebat dicēs Nolite mihi tam cito auferre filiū meum uel me secū sepelite: flebat lachrymis irremedialibus. Aspiciebat vulnera manuū pedum ⁊ lateris: modo unum modo aliud Aspiciebat vultu₃ eius ⁊ caput videbat spinarū puncturas ⁊ depilationem barbe: faciē et sputis ⁊ sanguie deturpatam ⁊ deflendo ⁊ aspiciendo non poterat satiari Tarda₃te autem bora dixit Joannes. Domina obediam⁹ ioseph ⁊ nicbodemo ⁊ permittamus aptari sepeliri corpus domini nostri: quia pp nimiam moram possent pati calūnia₃ a iudeis Ad hāc vocem domina tāq₃ grata ⁊ discreta cogitans q ipsi ioāni cōmissa est p filium noluit āplius cōtēdere ⁊ signans

⁊ benedicens eum permisit aptari vt voluerunt Tūc Jo annes ⁊ alij ceperunt inolue re corpus ⁊ aptare cum lintheaminibus vnde sic more erat iudeis dominam.semper tenebat caput eius i gremio suo ⁊ magdalena pedes.Cū ergo veniunt ad crura prope pedes dicit magdalena.Ro go vos vt pmittatis me sibi aptare pedes apud quos sui misericordiam consequnta. Quibus permittentibus ipsa eius pedes tenebat:et uide batur deficere p̄ dolore Aspi cieabat sic vulneratos ⁊ per foratos ac sanguinolentos ⁊ amarissime flebat.Nam vt veritas de ipsa perhibuit di lexit multū:⁊ ideo flevit mul tum marie in hoc vltimo ob sequio domini ⁊ magistri sui sic afflicti ⁊ vulnerati sic fla gellati sic mortui ⁊ sic ad ni hilum redacti Uix cor eius i corpori perstare poterat libē ter expirasset ad pedes domi ni sui:non videbat remediuз doloris sui nec cōsueuerat ei in talibus obsequi.Nonum ⁊ vltimuз est obsequiū quod ei nunc prestat ⁊ in hoc ipso prestādo amaricatur anima sua.q: non potest illud face re vt vellet ⁊ deceret Uellet enim totū corpus lauare vn gere ⁊ bene aptare :sed non est tempus neque locus fa cit ergo quod potest.saltem pedes lacbrymis lauat.Tā dem deuote abstergit ample xatur ⁊ osculatur.⁊ inuoluit ⁊ aptat fideliter vt meli⁹ no uit:Sic ergo aptato reliquo corpore respiciunt dominaз vt ipsa compleat ⁊ oēs plo rare incipiunt Tunc mater generosa videns q differre non potest ponit vultum suū super facieз filij ⁊ domini sui ⁊. dixit fili mi dilectissimi i gremio te mortuum teneo. Jocunda ⁊ dilectabilis inter nos connersatio ⁊ sine que rela ⁊ offensa inter alios sui mus q̄uis tu innocens occi sus sis fili tibi fuiui ⁊ tu mi bi:Sed in hac tua pugna do lorosa nec pater tibi auxilia ri voluit ⁊ tu te ipsum dereli quisti propter amorem gene ris humani quod redimere voluisti:dura et penosa et

cara est tibi ista redemptio ꝯ qua tamen gaudeo propter salutem hominum. Sed intu is vulneribus ꝛ in tua morte vehementer affligor: ꝛ Scio bene qꝺ non peccasti vnquã ꝛ sine culpa occisus es mor te turpissima modo ergo fili mi rupta est nostro societas: ꝛ me separi a te oportet: Se peliam igitur te ego mestissi ma mr: sed postea quo ibo: vbi morabor fili mi. Quomo do sine te uiuere potero Te cum ergo libentius sepelior ꝛ ubique tu esses ego essem si militer tecum Sed ex quo nõ possum corpore tamen sepe liar mente Animã meam in tumulo tuo sepeliam eu꞉ cor pore tuo eã tibi ꝯmẽdo tibi dimitto O fili mi q̃uo sine an xietate ero: Et iterum erabũ dantiam lachrymarum la nat faciem filij sicut Magda lena pedes Abstersit autem ꝛ de osculãs os ꝛ oculos ei⁹ quodam sudario ipsum ca put inoluit ꝛ diligẽter apta uit.

Quomõ dominus sepelitur.

Tandem iterũ benedixit ꝛ signauit eum et tunc omnes adorãtes genibus fle xis ꝛ pedes eius deosculan tes accipiũt ꝛ portant ad mo numẽtũ domina tenebat ca put. Magdalena pedes. re liqui vero stabant in medio ꝛ sepelierunt eum in sepul chro reuerent̃ flexis genibus ꝛ cum fletibus magnis ꝛ su spirijs validis. Quo sepulto mater iterum benedixit ꝛ am pleratur eum ꝛ stat super di lecto filio suo Sed eleuan tes eam posuerunt magnum lapidem ad hostium monu menti. Joseph autẽ volens redire in ciuitatatẽ dicit do mine Dña mea vos depre cor propter deu꞉ et amorem filij vestri ꝛ magistri nostri ut diuertatis in Domũ meam. Scio enim quod domum pro priam non habetis. vtimini mea sicut vestra q: oia mea vestra sunt Similiter ꝛ Ni codem⁹ dicebat O qualis cõ passio. Regina mundi non habet vbi caput suũ reclinet vere vidua derelicta ẽ ꝛ quo diuertat nõ habet Tunc ipsa

inclinans se humiliter ꝛ gratias agens respondit se eē cō missam Joanni quibus ioannes adhuc eū deinde roganti bus respondit qd volebat eā ducere in mōtem syon in do mum in qua magister cenauerat in sero cum discipulis ꝛ ibidem cum ea stare volebat Illi ergo se inclinātes ꝛ adorantes sepulchrū recesserunt et isti vt dicit euangelium remanserunt sedentes contra sepulchrum.

Quō redeūt ad mōtē syon.

Appropinquante autē nocte dicit Joannes: Hic morari nimis vel de nocte redire in ciuitatē nō licet ꝛ ideo si vobis placet recedamus hinc Tunc domina surgens genuflectitur ad sepulchrum āpleratur ꝛ benedixit sepulchrum ꝛ dicit fili mi nō possum amplius stare tecum Ego recommēdo te patri tuo Et subleuatis i celū oculis dicit cum lacbrymis ꝛ affectu magno. pater eterne recōmēdo vobis filium meū ꝛ animā meam quā dimitto cum ipso ꝛ ceperūt recedere. Cū autem fuerunt ad crucem illic genu flectit dña ꝛ adorauit crucem dñi dicens Hic requieuit filius meus: ꝛ hic est sanguis suus preciosus Similiter ꝛ omnes genuflexerunt ꝛ inde recedunt versus ciuitatem ꝛ per vias se sepe vertebant retro aspicientes Cum autem fuerunt in loco ba quo sepulchrum videre amplius non poterant vertit se domina ꝛ inclinauit genuflexit ꝛ adorauit Similiter omnes fecerūt cū lacbrymis Appropinquātes autem ad ciuitatem sorores domine velauerunt eam tanq̄ viduam coperientes quasi totum vultum eius et precedebant Domina autem sic uelata inter magdalenam ꝛ Joannem sequebatur eas Tunc Magdalena volens in ingressu ciuitatis sumere viam que ducit ad domum suam ꝛ illic eos ducere prenō dit sibi ꝛ dixit Domina precor vos ut amore magistri. mei eamus ad domum nostrā ꝛ ibi meli⁹ stabimus. Scitis

quomodo ipse libenter venie
bat ad eam et ipsa uestra est
ꝛ omnia mea vestra sunt: ro
go vt veniatis ꝛ hic plange
re incipiũt Domina uero ta
cente ꝛ annuente versus. Jo
annem adhuc illa rogat. Jo
annem. Ipse vero respondet
Decentius est vt. Eamus ad
montem syon maxime q2 sic
respondimus illis amicis no
stris sed tu potius venias cũ
ea quocunque ierit ꝛ nũq̃ di
mittas eam Intrãtibus aũt
illis in ciuitatem occurrerãt
vndiq3 virgines et matrone
bone associare eam consolan
tes eam per viam ꝛ undique
fit ploratus magnus. Sed et
boni homines apđ quos trã
sibant compatiebantur eidẽ
et mouebantur ad fletum di
centes Certe magna Iniusti
cia facta est ⁋Per principes
nostros hodie contra filium
istius domine: et dominus
pro eo magna signa ostendit
Caueant qui fecerunt: Cum
autem venerunt ad domum
Ipsa uertit se ad Dominas
illas ꝛ iclinauit se gratias ha
gẽs ipse vero iclinantes ꝛ ge
nuflectentes omnes ceperũt
facere plantum. Intrauit er
go domina domũ Magda-
lena ꝛ sorores domine post
eam: Joannes vero ponens
se super hostium rogauit il-
las dominas ut redirent ad
domos suas quia hora erat
tarda ꝛ gratias agẽs eis ho
stium clausit Tunc domina
ꝑ domum circũspiciens dice
bat fili mi dilectissime vbi
es quia hic te non video: O
Joannes vbi est filius meus
O magdalena vbi est magi-
ster tuus qui sic te diligebat
O dilecte sorores vbi est ne-
pos vester: ⁋Recessit a nobis
gaudium nostrum et dulce-
do ꝛ lumen oculorũ nostrorũ
recessit autẽ cũ multa pena ꝛ
vos vidistis Et hoc est qđ mi
hi magis auget dolorem Et
recessit totus afflictus totus
lacerat⁹ totus anxius ꝛ etia3
sitibũdus coactus opp̃ssus ꝛ
violẽtat⁹: nec ei i aliquo sub
uenire potuimus Oẽs dereli
querũt eũ ꝛ ipe ꝛ pr̃ ei⁹ nolu
it eũ adiuuaꝛ ꝛ q̃cito h̃ facta
sũt vos vidistis o fili mi q̃ a
mara ẽ ista tua sepatio i hac

nocte captus fuisti: in manu pfidis traditus. ⁊ in hora tertia condēnatus ⁊ iam mortuus es. O fili quam amara est ista separatio ⁊ mēoria ignominiose tue mortis. Tandem ioannes rogans q̄ desisteret consolatus est eam: ⁊ confortat q̄ parumper comedat: ⁊ alios comedere faciat quia adhuc ieiuni sunt.

Qualiter petrus venit mane sabbati ad dominam humiliter petens veniam de ingratitudie sua ⁊ similiter alij apostoli.

Mane autem facto. s. sabbati stabāt in domo ianuis clausis dn̄a ⁊ alie socie vna cū ioāne afflicto ⁊ doloroso tāquam orfano ⁊ pleno merore: nō loquētes sed memorātes eterne tribulatiōis angustias: sedebāt simul aspicientes se adinuicē ⁊ tādē pulsatū fuit ad hostiū ⁊ timuerūt. Timebāt eīz omnes q: securitas eorū discesserat. Iuit tamen ioānes ad hostium: ⁊ aspiciēs cognouit petrū: ⁊ tūc dixit, ioānes ad dominā. Dn̄a est petrus. Dixit domina aperias Ingreditur petrus verecūde cū singultibus magnis ⁊ fletibus: ⁊ tūc omnes plorare ceperunt nec verbū potuerunt loqui de domino suo. Dixit ergo petrus. Ego verecundor ⁊ cōfundor in meipso nec debere i vestro aspectu vel hominum apparere q: dominū meum q̄ me sic diligebat sic d̄reliqui ⁊ negaui. Similit ⁊ alij cū pcussione palmarum ⁊ manuum lachrymis se redarguebāt q̄ eum dereliquerant. Tunc dixit domina. Magister bon⁹ ⁊ pastor fidelis recessit a nobis: ⁊ nos remansimus velut orfani: sȝ spero q̄ cito nos habebimus eum: et vos scitis q̄ benignus est filius meus. Benedictus sit ipse qui multum vos diligebat: non dubitetis quia bene reconciliabitur vobis: et libenter remittet omnem offensam sine culpa. Tātus fuit permissione patris impetus cōtra eū: et ita preualuit malorum audacia q̄ non possetis eum vlatenus adiuuare etiam etistentes cum eo: ⁊ ideo nolite

turbari. Respondit petrus. Vere est ita vt dictis. Nam ꝛ ego qui tantum confidebã tãto fui terrore percussus in atrio cayphe ꝙ vix credebã posse euadere: ꝛ ideo eum negaui: nec memor fui verborum que hic predixerat mihi. Tunc magdalena querit qd ei predixerat: ꝛ respondit de negatione sua ꝛ narrauit totum. Et addidit ꝙ etiã alia plura predixerat. Dicit magdalena. Vellẽ audire de his que dicta ꝛ facta fuerũt in cena per eum. Et petrus annuit ioanni vt ipse referat. Joãnes autem incepit ꝛ narrauit omnia. Similiter ꝛ petrus querit ꝺ passione domini: ꝛ ioannes narrat totum: Et sic tam de his ꝙ̃ de aliis que fecerat dominus. Jesus narrant adinuicẽ: modo vnus modo alius: ꝛ sic totam diẽ de ipso sermocinando pcurrũt. O ꝙ̃ astẽte auscultabat magdalena sed attentius domina. O quotiens sic ipsa dicebat. Benedictus sit filius meus Jesus. Quid enim est videre ꝙ domina mundi et princeps ecclesiarum ꝛ omnium populorum ꝛ duces totius diuini exercitus sit timorosi ꝛ afflictu stant reclusi in quadam domũcula nescientes quid facere deberent: nisi ꝙ se confortant ꝛ conferunt de verbis domini sui. Domina tamen stabat mente tranquilla ꝛ pacificata: quia certissimam spem habebat de filii sui resurrectione: ꝛ i ipã remansit fides in ipsa die sabbati. Et propterea dies sabbati attribuitur ei. Non tamẽ ipsa domina poterat gaudere propter memoriã mortis filii sui.

Quomodo Magdalena ꝛ altera maria iuerunt vt vngerent Jesum: ꝛ quomodo descẽdit dominus Jesus ad inferos: ꝛ quid ibi egit.

Sero autem facto: post solis occasum: cum ipsa die nõ liceret opari magdaléa ꝛ altera maria iuerũt emare aromata pro fiendis vnguentis. Sero etiam precedenti cum redirẽt de sepulchro ceperũt parare vsq̃ ad

folis occasuz. Nunc ergo vadunt emere aromata incedētes mestis vultibus more viduarum & orfanorum. Uide quomodo diligenter fideliter & deuote laborant pro domino suo cum lachrymis et suspirijs. Uide etiam hic et considera quomodo & quid ipse dominus ipsa die fecerit. Nam statim cum mortuus fuit descendit ad inferos ad sanctos patres: & stabat cuz eis: & tūc fuerūt in gloria Jubilauerunt autem sancti patres in suo aduētu: & repleti sunt iocūditate immensa: omni displicentia & miseria ꝓcul pulsa & stant in laudibus & căticis coraz eo. Anteq̄ꝫ veniret ad eos occurrerūt ei gaudēter seipsos exortantes atqꝫ dicētes. Leuate capita vestra quia ecce venit redemptio nostra. Consurge consurge hyerusalem solue vincula colli tui. Ecce saluator venit soluere te a vinculis. Tollite portas principes vestras &c. Adoramus te christe &c. Et procidentes adorauerūt eū. Deinde surgētes ꝯtinuauerūt laudes suas dicētes. Bñdictus qui venit i nomie dñi deus dñs & illuxit nobis. Bonū ē cōfiteri dño & psallere nomini tuo altissime. Tui sūt celi & tua ē terra &c. Tu es deꝰ nr̄ saluator nr̄ absqꝫ te non erat adiutor Et tu dñe deus virtutū deus israel ad nos visitādos intēdisti. Redemisti aīas tā duro carceri mācipatas. O inestimabilis dilectio karitatis: vt huū redimeres aīam tradidisti. Sedētes i tenebris & in vmbra mortis adeo benignissime visitasti. Cōtriuisti portas ereas et vectes ferreos ꝯfregisti. Nox.n. sicut dies illumiata ē splēdore vultꝰ tui. Suscepimꝰ deus mīsicordiā in medio tenebrarū. Exultate deo &c. Sumite psalmū &c. Hec dies quaꝫ fecit dñs &c. cātate dño psalmū dicite nomini eius: iter facite &c. Qui educit victos &c. Mirabilis deꝰ &c. Nos aūt adoramꝰ eū i secula qm̄ ipē fecit nos & redemit Et oēs ꝓcidētes adorauerūt eum. Tunc respōdit dñs & dixit eis. Attendite po

puli mei vocem meam ¶Pax vobis. Ego.n.sum dñs deus vester qui eduxi vos de terra egypti. Vacate 7 videte quoniã ego sum deus qui creaui redemi 7 saluaui vos vt vos eruã. Ecce adsum. In capite libri scriptũ ẽ de me vt facerẽ voluntatem patris mei: volui 7 ad vestram salutẽ descẽdi. ¶Pauper sum et in laboribus a iuuẽtute mea. Intẽdebam ad saluandas omnes gentes sed filij alieni mẽtiti sunt 7c. Amici mei 7 proximi mei ad uersum me appropinquauerunt 7 steterunt. Omnes videntes me deriserunt me 7c. Circũdederũt me canes multi 7c. Et fui flagellatus 7c. Supra dorsum meũ 7c. Foderunt manus meas 7c. Et dederunt in escaʒ meã fel 7c. Considerabã ad dexterã meam 7 videbam 7c. Ego dormiui 7 sepultus sum: et adhuc caro mea requiescet. Et dixit eis. Jesus multa alia. ¶Protexisti me a ꝯuentu malignantiũ 7c. Attende ergo dñe miserere mei 7 resuscita me 7 retribuam eis. Voluntarie sacrificabo tibi pater pro istis 7 alijs sperãtibus in te. Benedictum sit nomẽ maiestatis tue in eternũ 7 replebitur 7c. Iterũ autẽ illi de limbo respõderunt dicẽtes. Domine refugium factus es nobis 7c. Priusq̃ȝ montes fierẽt 7c. Nisi q: tu dñe adiuuisti nos semp in inferno fuisset anima nostra: sed memor fuisti nostri deus noster. Redemisti nos i sanguine tuo. Tu .n. rex noster ante secula operatus es salutẽ in medio terre. Ignosceris ergo redemptis nomẽ tuũ inuocãtibus. Non enim peccatorum vis morteȝ sed cõuersionẽ 7 salutẽ. Et in huiusmodi laudibꝰ 7 canticis 7 iubilationibꝰ steterũt in limbo vsq; prope aurorã diei dominice: in conspectu etiam angelorum ibi existentium 7 cum eis iubilãtium. Tunc accepit eos dominus et adducens eos foras ab inferis in exultatione 7 eos gloriose precedens posuit in paradiso deliciarum. Aliqua vero morula facta: cuȝ eis iocunde: 7 cũ helya 7

enoch cum recognoscentibus dixit eis: Tempus est vt resuscitem corpus meum. Vadam et reassumam illud. Qui omnes procidentes adorauerunt eum dicentes. Ite domine rex glorie et cito redite si placet quia corpus vestrum videre plurimum affectamus

Die dominica.

De resurrectione domini Jesu et quomodo apparuit domine matri sue.

Venit dominus. Jesus cum angelorum multitudine ad monimentum die dominico summo mane. Maria magdalene maria iacobi et salome licentia prius petita a domina pariter ceperunt ire ad monimentum cum vnguentis. Domina autem domi remansit et orabat dicens. Pater clementissime: pater pyissime sicut scitis mortuus est filius meus: et inter duos latrones crucifixus fuit: et ego sepeliui eum manibus meis Sed potens estis domine restituere eum mihi incolumem Rogo maiestatem vestram vt mihi reddatis. Ubi est ipse qui tantum tradat ad me venire et redire? Remitte obsecro eum michi quia non requiescet anima mea nisi videam ipsum O fili mi dulcissime: quid est de te? Quid agis? Quam moram trahis? Rogo te ne amplius differas venire ad me Tu enim dixisti: tertia die resurgam. Nonne fili mi est hodie tertia dies? Non heri sed post heri fuit illa dies magna et amara valde: dies calamitatis et meroris: tenebrarum et caliginis: separationis et mortis. Nunc ergo fili mi est hodie tertia dies. Exurge igitur gloria mea et omne bonum meum et redi. Super omnia desidero te videre. Consoletur me tuus reditus quam sic contristauit discessus. Letificet me tua presentia quam sic contristauit absentia. Reuerte igitur dilecte mi. Ueni domine Jesu veni spes vnica: veni ad me fili mi. Jlla igitur sic orante dulciterque lachrymante ecce

subito venit dominus Jesus vestibus albissimis vultu sereno spōsus gloriosus ⁊ gaudens: et dixit ei quasi ex late re. Salue sancta parens. Et illa statim vertēs se: es tu inquit filius meus Jesus et genuflexit adorans eū. Et ille similiter genuflexit dicens. Mater mea dulcissima Ego sum: Resurrexi et adhuc sū tecū. Illis autē surgentib⁹ ipsa cum lachrymis amplexatur eum: vultum vultui applicans. Postea sedentibus illis parit diligēter et curiose intuebatur eūdum in vultu et in cicatricibus manuū et per totum querens si omnis dolor ab eo discesserat: Et ille. Reuerēda mater omnis dolor a me abscessit. Et mortem ⁊ dolorem ⁊ omnes angustias superaui: ⁊ de cetero aliquid non sentiam Et illa. Benedictus sit pater tuus qui te mihi reddidit Exaltatum ⁊ laudatum sit nomen eius ⁊ magnificatum in secula. Stant ergo ⁊ collo quuntur adinuicem gaudentes ⁊ pascua ducunt delectabiliter ⁊ amanter. Et narrat ei dominus. Jesus qualiter populum suum liberauit de inferno: et omnia que fecit in illo triduo.

Quomō Maria iuerunt ad sepulchrum: ⁊ quomodo petrus ⁊ ioannes cucurrerunt ad sepulchrum.

Magdalena vero ⁊ alie due marie ibant vt diri ad monumentum cum vnguentis ⁊ reuocabant ad memoriam dum fuerunt extra portam ciuitatis afflictiōes ⁊ penas magistri sui ⁊ in omnibus locis in quibus notabiliter contra ipsum facta fuerunt aliquantulum subsistebant genuflectētes ⁊ osculātes terram: gemitus atq̄ suspiria dantes atq̄ dicentes. Hic obuiauimus magistro nostro cruce super collo portanti: quādo mater eius semimortua facta est: ⁊ hic se vertit ad mulieres. Hic crucem deposuit fatigatus: ⁊ super istis lapidib⁹ se appodiauit parumper. Hic fuit vbi fic eū crudeliter impellebāt

vt velocius ambularet: ꝛ q̄ſi
eum currere coegerunt. Hic
expoliauerunt eum nudum:
ꝛ crucis patibulo affixerunt.
Tunc cum magno clamore ꝛ
inundatione lachrymarum:
procidētes in facis ſuas ado
rauerunt ꝛ oſculate ſunt cru
cem adhuc precioſo ſangui-
ne domini aſperſam. Deide
ſurgentes ꝛ euntes verſus ſe
pulchrum dicebant Quis re
uoluet nobis lapidem ab ho
ſtio monumenti? Et aſpiciē-
tes viderunt reuolutum la-
pidem: ꝛ angelum domini ſe
dentē ſuper eum: qui dixit
eis. Nolite timere ꝛc. que in
euangelio continentur. Ille
vero frandate ſpe ſua: quia
putabant corpus domini in
uenire non attendentes ver-
bo angeli redierunt ad diſci
pulos dicentes corpus do-
mini eſſe ſublatuꝫ. Tunc pe
trus ꝛ ioannes cucurrerunt.
Currūt ipſi currit magdale-
na ꝛ alie ſocie poſt eos Om
nes currunt ad querendum
dominum ſuum Currūt mul
tum fideliter: multumqꝫ fer-
uenter. Cum autem perue-
nerunt ad monumentum re
ſpicientes ꝛ ipſi non inuene-
runt corpus chriſti. Viderūt
lintheamina ꝛ ſudariuꝫ ꝛ re
ceſſerunt. Querūt dominum
ſuum ꝛ non inuenerunt: ne-
ſciunt vbi amplius euꝫ que-
rere debeant. Igitur dolen-
tes ꝛ flentes receſſerūt. Ma
rie vero remanſerunt ibideꝫ:
ꝛ reſpicientes in monumen-
tum viderunt duos angelos
in albis qui dicunt eis. Quē
queritis? viuenteꝫ cum mor
tuis? Ille autem non atten-
derunt ad eorum verba: nec
aliquam conſolationem rece
perunt de viſione angelica:
quia nō querebant angelos:
ſꝫ dominuꝫ angelorū Immo
ille due marie conterrite et
quaſi abſorte elongauerunt
ſe inde aliquantulum: ꝛ ſede
bant dolentes. Magdalena
vero neſciens quid aliud fa-
cere debeat quia ſine magi-
ſtro ſuo viuere non poterat:
ꝛ ibi eum non inueniebat: ꝛ
vbi eum quereret ignorabat
ſtabat ad monumentum fo
ras plorans. Iterum ergo re
ſpiciens in monumentuꝫ: qꝛ

semper sperabat eūȝ reuide re vbi eum sepelierat: vidit ipsos angelos sedentes qui dicunt ei. Mulier quid plo/ras? Quē queris Et illa. Tu lerunt dominū meū ⁊ nescio vbi posuerunt eum Vide mi rabilem operationē amoris. Paulo āte audierat ab an gelo ꝙ surrexerat: ⁊ postea a duobus ꝙ viuebat ⁊ non re cordabatur ⁊ dicit nescio. A mor hoc faciebat Quia vt di cit. Origenes anima sua non erat vbi ipsa erat sed ibi erat vbi magister suus erat. Ne/sciebat cogitare loqui vel au dire nisi de ipso. Cum autem ista sic ploraret ⁊ de angelis nihil curaret: amor ⁊ magi ster suus non potuit ampli/us se tenere. Domin⁹ Jesus refert hoc matri sue: ⁊ dicit qđ vult ire ad consolandum magdalenam que hoc multū affectat. Et dicit mater. Fili mi benedicte. Vade in pace ⁊ consolare eam quia multū te diligit ⁊ de tua morte plu rimum doluit ⁊ memento re dire ad me.

Quomodo dominus appa/ruit. Marie magdalene.

Venite igitur ad monu/mentum in hortum vbi erat. Magdalena ⁊ dixit ei. Mulier quid ploras: Quem queris? Et illa eum non co/gnoscens adhuc vt ebria re/spondit dicens. Domine si/tu sustulisti eum dicito mihi vbi posuisti eum: ⁊ ego eum tollam. Semper enim spera bat audire aliqua noua đ di lecto suo. Tunc dominus ad eam dixit. Maria. Ipsa ve/ro quasi reuiuiscens ⁊ cogno scens eū ad vocem cū indici bili gaudio dixit. Rabbi .i. magister. Domine vos estis queȝ querebam. Quare vos tādiu celastis: Et currens ad pedes eius osculari volebat Dominus vero volens ani/mum suum eleuare ad cele/stia vt non querat amodo in terra dixit. Noli me tange/re. Nōduȝ.n. ascēdi ad pr̄m meuȝ. Et addidit. Nōne p̄di xeram tibi ꝙ tertia die resur gerē. Quo ergo in sepulchro me querebas? Et illa. Dico vobis magister qꝛ tantus do

lor de acerbitate passiõis ue stre cor meum repleuerat q̄ omniũ oblita d̄ nihilo recor dabar nisi d̄ corpore vestro mortuo 7 de loco vbi sepelie rã illud 7 ideo vnguẽta hoc mane ðtulerã benedicta sit magnificentia vestra que re surgere 7 uenirẽ ad nos digna ta est Stãt ergo simul dilecti cũ iocunditate 7 gaudio ma ximo Ipsa vero curiose aspi cit eũ 7 iterrogat de singulis rñsum alacriter recepit. post aliquantulam morulã rece dit dñs dicẽs q2 alios optet eũ visitare Tunc Magdale na q̄si alterata sicut nũq̄ vo lens ab eo discedere dixit ei Domine vt video vestra con uersatio nõ erit amodo nobis cũ sicut ↄsueuerat rogo vos vt nõ obliuiscamini mei. me mẽtote dñe tot bñficioꝝ que mihi ↄtulistis 7 familiarita tis 7 dilectiõis q̄ habuistis ad me 7 ricordamini mei do mine deꝰ salutis mee. Et do minus ad eã noli timere ↄfi de 7 ↄstans esto: q2 semp te cũ ero Tũc ipse benedictiõe eidẽ data discessit 7 uenit ad socias ille vero de resurrecti one domini gaudẽtes sed q̄ non uiderant eum dolentes redeunt cum ea.

Q̃uõ dominus Jesus appar uit mulieribus sociabꝰ mag dalene.

Cum ergo iste tres Ma rie mane simul perge rent antequã venirent ad ci uitatem apparuit ei dominꝰ dicens Saluete Ille vero vt tractẽ dici potest ex hilarita te procidentes tenuerunt pe des eius Hic igitur similiter querunt 7 aspiciunt respõsũ iocunditatis accipiunt 7 faci unt magnum pascha Dicit autẽ eis dominus Jesus Di cite fratribus meis q̄ vadãt in galileã Ibi me videbunt sicut predixi eis Uide q̄ ma gister humilitatis vocat di scipulos fratres. nũquã hãc virtutem dimisit.

Quomodo apparuit ioseph

Dscendens igitur dñs Jesꝰ ab eis appãuit Jo seph q̄ eũ sepelierat Captus

enis:erat propterea a iudeis ꝛ reclusus in quodam cubiculo diligenter Sigillato:et post sabbatum eum interficere volebant Apparuit ergo ei dominus Jesus ꝛ faciem eius absterſit ꝛ osculum dedit ei:Et inde solutis sigillis in propriam domum reduxit

Quomodo apparuit Jacobo minori.

Apparuit etiã dñs Jesus Jacobo minori qui venerat se non comesturam nisi videret dominuз resuscitatum Dixit ergo his qui cũ eo erant Ponite mẽsam De inde panem accipiens benedixit ꝛ dedit ei dicens. Comede dilecte frater quia filiꝰ hominis resurrexit a mortuis.

Quomõ apparuit petro euз cum dolore perquirenti.

Cum autem Magdalena ꝛ socie eius redeuntes domum narrassent discipulis resurrexisse dominum ꝛ petrus qui suum dominuз nõ viderat non quiescere valens propter amoris vehementiam discessit ab eis ꝛ solus bibat versus sepulchruз Nesciebat enim vbi alibi eũ quereret Dum ergo pergeret dominꝰ Jesus eidẽ apparuit dicens Pax tibi Syon Tunc petrus percutiens pectus suum ꝛ procidens in terra cum lacbrymis dixit Domine dico meum culpam q: dereliqui te ꝛ pluries negaui ꝛ deosculatus est pedes eius Dominus autez erigẽs ipз osculatus ẽ eum dicẽs Pax tibi noli timere:omnia peccata sunt tibi dimissa Ego bene sciebam ꝛ predixi tibi. Nunc vero vade ꝛ confirma fratres tuos ꝛ confide quia mortem ꝛ omnes aduersarios meos vici Stant ergo ad inuicem colloquẽtes:petrus diligẽter aspicit illũ ꝛ singula norat. Benedictione vero accepta rediens ad dominaз ꝛ discipulos anima narrat. Scire autem debes quod de apparitione domine nihil in euangelio continetur.

Quomodo dominus Jesus. iuit ad paradisum deliciarũ visitare sanctos patres.

D Ominus autem Jesus nondū visitauerat sanctos patres post resurrectionem sui corporis quos in paradiso dimiserat. Rediit ergo ad eos pcedens i stola cādida cū multitudinē āgelorū quē ipsi in tāta gloria ↄspicientes a lōge cū idicibili exultatione ⁊ gaudio cū canticis ⁊ laudibus susceperunt dicētes Ecce rex noster venit occuram⁹ saluatori nostro magnū principiū ⁊ regni ei⁹ nō erit finis Dies sanctificat⁹ illuxit nobis uenite Omnes ⁊ adorem⁹ dñm et pcidētes in terrā adorauerunt eū ⁊ surgētes ⁊ stantes corā eo reuerēter ⁊ ioconde ↄpleuerunt laudes suas dicentes Vicit leo de tribu Juda. Restoruit dñe caro tua: Adimples nos leticia cū vultu tuo ⁊c. Resurrexisti gloria nostra Exultabim⁹ et delectabimur i te regnū tuū regnū oium seculorū ⁊c. Et nos non discedimus a te Resuscitabis nos et nomen tuū exaltabimus: ⁊ precursorq; nobis igressus est pontifex factus in eternum Hec dies quā fecit dñs min⁹ ⁊c. Saluabit sibi dextera eius ⁊c. Cantate dño ⁊c. Nos autem populus eius ⁊ oues pascue eius uenite adoremus eū. Appropinquante vero hora vesptina dixit eis dñs Jesus Compatior fratribus meis q pp meā absentiā ↄtristati sunt valde d morte mea ⁊ conterriti: Disperguunt sicut oues errātes non habētes pastorē ⁊ multū desiderant me videre Vadaz ergo ⁊ ostēdaz me ipsis. Cōfortabo ⁊ consolabor eos ⁊ cito reuertar ad nos. At illi procidentes adorauerunt eū dicētes Sic fiat domie vt dixistis

Quomodo dominus iunxit se duobus ex discipulis suis in modum peregrini.

D Um ergo duo ex discipulis eius irent uersus castellū emau quasi desparati d dño suo ⁊ irēt tristes d hiis que acciderāt ↄferēdo: uenit dñs Jesus ⁊ iunxit se eis in specie pegrini ⁊ hibat cū illis interrogās eos sicut in euangelio continetur Tandem

coactus ab eis intrauit cũ il lis ⁊ manifestauit seipsis. O aia peccatrix hic diligẽter at tende ⁊ considera multiplicẽ bonitatem ⁊ benignitatẽ do mini tui. Primo qꝛ nõ potu it suus seruens amor permit tere suos sic errare ⁊ tristari Uere vt fidus amicus est fi delis comes ⁊ benign⁹ dñs Iũxit seipsis et q̃rit tristicie causã et exponit eis scriptu ras inflãmans corda eoꝝ ad omnem rubiginem extirpan dam. Sic quottidie nobiscũ facit spiritualiter. Si enim aliquãdo grauati pplexitate uel accidia deipso loquamur statim adest confortans et il luminans corda nostra: et ẽt inflãmans i amorem sui opti mum enim remedium est cõ tra tales loqui de eo ut docet propheta. Quam dulcia fau cibus meis etc̃. Et iterũ igni tũ eloquiũ tuum vehementer Similiter et cogitare de deo Unde idem Propheta dicit Concaluit cor meum intra me et in meditatione mea ex ardescet ignis etc̃. Secundo cõsidera bonitatẽ eius nõ so lum ex amore vt diri: sed etiã ex humilitate profunda. Cõ spice nãq̃ ipsum quomodo humiliter vadit cum eis Ua dit enim cum eis velut vnus ex eis domin⁹ omniũ. Nõne tibi uidetur primordia humi litatis reddidisse. Exemplũ enim est nobis simile facien di. sed ⁊ magis attende domi ni humilitatem qꝛ nõ ẽ dedi gnatos hos discipulos infe rioris grad⁹ Non enim erãt de apostolis sed de aliȷs mi noribus discipulis ⁊ tamen familiariter iunxit se illis ua dit ⁊ loquitur non sicut clati Item in alio relucet hic sum ma humilitas: Nam super bus verba sua spargere de dignatur Dñs autẽ non de dignatur etiam vni vt fecit cũ samaritana Tertio cõside ra domini bonitatem quãtũ ad presẽs negociũ. q̃ño istru xit discipulos suos ⁊ in angu stȷs reficit ⁊ consolatur. Con spice ergo anima christiana Dominum tuum quomodo fingit se longius ire vt eorũ augeat desiderium ⁊ teneaẽ aut initetur ab eis: ⁊ q̃ño p⁹

stea intrat cum eis benigne. ¶Panem accepit & benedicēs manibus suis sacratissimis frangit & porrigit & se eis re uelat Et hoc quottidie facit nobiscum inuisibiliter. ¶Nam teneri vult & uisitari per desi deria & oratiōes & sāctas me ditatiōes Et ideo orare sem per oportet & non deficere ut ipse docuit Qualiter aūt ista facit ad nostram eruditionez vt intendamus in opera pie tatis & hospitalitatis & quo mō nō suffici diuina eloquia legere vel laudare nisi opere compleantur ¶Non autem ō dit i stis magnam sui copiam sed statim porrecto eis pane euanuit ab oculis eorum naz etiam alios consolari uole bat cum quibus tamen etiaz istos est consolatus.

Quomodo dominus iesus in trauit ad discipulos iannuis clausis absente Thoma.

Redierunt autem pre dicti duo discipuli sta tim in hierusalem et inueniē tes alios discipulos congre gatos & absente. Thoma eis ista narrauerūt & pariter au dierunt qz surrerit dominus & apparuit Symoni. Tunc dominus Jesus intrans ad eos iannis clausis stetit i me dio eorum & dixit. ¶Par uo bis Discipuli uero prociden tes in terram & suam culpaz dicentes qō sic euz relique rant ipsum alacriter suscepe rūt Dominus autē: surgite i quit fratres mei quia omnia peccata dimissa sunt vobis: Stat igitur familiariter iter eos. Ostendit eis manus et latus apperuit sensum vt in telligant & cognoscant resur rectionem suā ¶Petit ab eis si habent aliquid ad mandu candum & dant ei partem pi scis assi & fauum mellis & mā ducat coram eis Insufflauit in eos et dat eis spiritū san ctum Uideas quomodo ista sunt plena omni iocunditate et leticiā gauisi sūt ergo disci puli viso Domino. Letant cum eo qui ¶Primo erant. stupefacti. O quam libenter Illa ¶Porrererunt vt come deret Quaz fideliter.n.mini

strabant ⁊ quã iocunde assi/stebant eidem. Conspice be/ne anima xpiana etiaʒ domi/nã ibidem esse quia discipuli congregabantur ad eã. Vide ergo cum indicibili gaudio ista respicere ⁊ iuxta filium suum familiariter sedere ⁊ si quid expedit seruire alacri/ter Dominus autem iesus li/benter suscipit omne seruitiũ de manibus eius ⁊ ipsam re/uerenter bonorat coram di/scipulis suis Nõ autẽ amit/tãs a tua conspectione Mag/dalena dilectam discipulam Conspice qualiter more so/lito sedet ad pedes magistri sui ⁊ diligenter audit verba sua. O qualis est domũcula ista ⁊ q̃ gloriosum habitare in ea. Nonne tibi videtur et bic nũc esse magnum pascba Sed parum stetit Dominus cum eis: q2 erat iam quasi se/ro. Erat autem indutus ve/stibus albissimis vestimẽtis gloriose resurrectionis et no/uitatis solis orientalis O q̃ suaue ⁊ dulce videre T ãdem Dominus reuerentia matri exbibita similiter et accepta ab ea benedicens omnes re/cessit ab eis ipsi vero proci/dentes de cita reuersione ro/gauerunt eundem. Manse/runt autem famelici ⁊ sitibũ/di de domino suo de quo tã/tam copiam babere consue/uerant eum semper suspirijs ⁊ desiderijs reuocantes Nã iste apparitiones in die Pa/scbe fuerunt Credo enim q̃ð si passiones pati scires ⁊ mẽ/tem baberes intentam ⁊ nõ/sparsam ad secularia vel su/perflua vel curiosa in quali/bet vice babens pascba ⁊ q̃/libet die dominica tibi con/tingere posset si mente inte/gra diebus veneris ⁊ sabbati te cũm passione domini pre/parares dicente apostolo Si fuerimus socij passionum eri/mus consolationum.

Quomodo dominus iesus re/dijt ad Sanctos patres

TUnc vero Dominus iesus redijt ad sanctos patres qui corã eo nõ ocio/se sed iocundantes laudibus insistebant quid dicerẽt ipsi

nouit. Tu autem immaginā do eos cum corporibus po/tes cogitare qd recolētes beneficia dei gratias agebant. per singulas generationes. primo offerētes se uelle laudare deum tanquam Deum omni laude. Secundo recognoscendo eum suum deum. Tertio numerando ipsa beneficia quarto hortando omnes ad laudandum. quinto ipsum Adorando: in quibus omnibus diligenter. cōspice 7 reuerenter attēde quia ualde deuota sunt 7 utilia: non solum ad presentes Meditationes: sed etiam ad laudem 7 cantica que sibi in Prima maxime exhibentur. incipiens igitur Adam pro se 7 sua generatione stans coram domino alacriter gratias agebat 7 sic omnes alij ꝑ ordinē.

Quomodo iterum apparuit discipulis presente Thoma.

Adueniente autem die octaua resurrectionis iterum apparuit Dominus iesus discipulis suis ianuis clausis 7 erat Thomas cum eis qui primo non fuerat. Et cum alij narrassent qd viderant dominum respondit. nisi videro in manibus eius figuram clauorem non credaz vt in euangelio continetur. Dixit ergo eis pastor bonus 7 de pusilo grege suo solicitus Pax vobis. Deide dicit Thome infer digitum tuum Huc 7 vide manus meas affer manum tuam 7 mitte in latus meum 7 noli esse incredulus sed fidelis Tunc Thomas procidens tetigit dominum et dixit Dominus meus et deus meus Hominem enim vidit 7 deum credidit 7 dixit etiam culpam suam de eo quod ipse dereliquerat eū sicut 7 alij dixerunt Domin⁹ autem eum. Erigens dixit. Noli timere: omnia peccata sunt tibi dimissa Hoc autem de dubitatiōe Thome dispēsatorie permissum est vt eui dētioribus argumētis resurrectio domini pbaretur ꝯspice autem eum hic diligēter 7 considera solitam benignita

tem humilitatem et amorem feruentem ipsius quomodo monstrat Thome et aliis di scipulis suis vulnera sua ut tolleret omnem obscuritatem de cordibus ipsorum ad no stram utilitatem Reserua uit quoque sibi dominus ci catrices vulnerum maxime propter tria scilicet vt fidem faceret apostolis de sua resur rectione et ut ipsas ostendat patri quando vult placare eum pro nobis: Est enim noster aduocatus. Et etiam vt eas monstret reprobis in die iu dicii. Stat igitur dominus iesus cum matre et discipu lis suis per aliquam moram lo quens de regno dei. Et ipsi cum eo cum magna leticia audientes verba illa excelsa et aspicientes faciem eius ple nam gaudio et decore. Atten de ergo bene eos circonstan tes sed domina familiariter iuxta eum sedet. Madalena uero semper ad pedes eius Considera et stat etiam re uerenter et uereconde Sed gaudenter. ha longe tamen si forte misericordia motus faciat te uocari. Tandem di cit quod vadant in galileam et ibi apparebit eis ipsi vero remanserunt vt primo famelici et sitibundi de ipso sed plu rimum confortati.

Quomodo iterum apparuit discipu lis in galilea et quod eis iposuit.

Post hec discipulis ad dictum locum pergen tibus iterum apparuit eis do minus iesus dicens. Data est michi omnis potestas in ce lo et in terra ite docentes eos gentes baptizantes eos in nomine patris et filii et spiri tus Sancti Amen Docentes eos seruare quecunque man daui uobis et confortamini. Ego uobiscum sum omnibus diebus vsque ad consumma tionem seculi Adorauerunt autem eum et Stant etiam. nunc cum magna iocunditate cum eo Considera bene eos: et ea que modo dicta sunt eis Nam magnifica sunt ualde Manifestat enim eis domi nus qualiter est deus omnium dat eis mandatum in predicando

dat formaz baptizandi ꝛ vigorem per maximū tempus dum dicit ꝙ semper erit cuꝫ eis. Uides quantum iocunditateꝫ dat eis: ꝛ ostendit in signia charitatis. His ergo dictis per dominum data est eis benedictio: ꝛ disparuit ab eis.

Quomodo dominus. iesus apparuit discipulis piscantibus ꝛ iterum. Redijt ad sanctos patres.

Discipuli vero adhuc remanserūt in galilea ierunt autē quadam vice piscatū ad mare tbiberiadis septē ex ipsis ꝛ per. totā noctē nihil ceperūt. Mane aūt facto iterū apparuit eis dominus iesus ꝛ stetit in littore maris. Attende autem que hic facta sunt qꝛ etiaꝫ iocundissima sunt. Querēs autem dñs si aliquid cepissent: eis si respondētibꝰ dixit. Mittite in dexteram nauigij rethe ꝛ inuenietis. Miserunt ergo: ꝛ multitudinē magnā ceperūt Dixit itaqꝫ ioannes petro. Dñs est. Tūc petrus nudus existens succinxit se tunica: ꝛ festinus venit ꝑ mare. Alij vero nauigio venerunt. Et cum descendissent viderūt pisces super prunas ꝛ panem paratuꝫ. Dominus eniꝫ hec eis parauerat. Fecit enim de piscibus eoruꝫ assari ꝛ simul cuꝫ eis comedens fecit conuiuiuꝫ ꝛ festū magnū in littore maris ꝛ cōsueto more humiliatis sue mistrauit eis Stāt igitur reuerenter multumqꝫ alacrit isti septē discipuli cū dño suo pariter cū eo comedētes. Aspiciūt eius faciem desiderabilē ꝛ iocūdā ꝛ exultāt in cordibus suis. Accipiunt de sacratissimis manibꝰ suis escas delectabiles ꝛ nō minus reficiuntur spiritualiter quā corporaliter. O quale conuiuium est istud. Conspice bene per singula ꝛ si potes piscare cum eis. Attende nihilominꝰ que subsequūtur que sunt pulcherrima ꝛ vtilia. Nam completo isto solemni conuiuio dixit dominus petro. Diligis me plus his? Et petrus. Domine tu scis quia amo te. Dicit ei do

minus ¶Pasce agnos meos Et tribus vicibus sic interro gans recommendauit ei gre gem suum Item benignita- tem et charitatem solicitam considera. Aperte enim vi- des quomodo diligenter et af fectuose imprimit reiterat et recommendat petro aias no stras. Iterum autē dñs predi xit mortē ipsius petri dicens Cū eras iunior cingebas te etc. Significans quod passio ne clarificaturus essent eū et cū d ioanne petrus quereret. hic autē quid dñs respondit Sic eum volo manere donec veniam quasi diceret nolo qp p uiam passionis me sequat sed in domo et in cōtemplatio ne requiescat: quāuis alii di scipuli iteligerēt qd nō more retur Sed non erat hoc ma- gnū domuz cum melius fit di solui. et esse cum christo Au- dis quā magna dicta sunt in ista apparitione ¶Post hec disparuit dominus ab eis et more solito redijt ad sanctos patres Discipuli vero cū ma gno gaudio remanserūt et po stea redierūt i ierusalē, digne nāque post tot annoruz cur- ricula post tot labores et affli ctiones post tā crudelē et acer bā mortē poterat triūphator ad suā gloriaz remeare et per suos angelos confirmare et confortare apostolos sed hoc nō patiebatur charitas per sonaliter voluit cōuersari cū eis per dies quadraginta in multis argumētis et loquēs de regno dei pro eis facit hoc et pro nobis Sed aduertim⁹ Dilexit et diligit sic uehemen ter et non diligitur cum ad talem ac tantum ignē non so lū calefieri sz ardere debem⁹.

De ascensione Domini

Circa dominicam ascen sionem te vigilem esset opz vt unquā toto mentis co natu te presentem exhibuisti verbis et factis eius nunc fa- cias multo magis Nam hec solennitas oēs alias superat vt clari⁹ tibi ostendam infra Quelibet aia fidelis duz spō sum suum in eius discessu di ligentissime et vigilanter ob seruare et ipsi se deuotius et

humilis recommēdare ꝛ to taliter ꝑ aliis adherere Qua dragesimo itaque die a resur rectione sciens dominus ie/ sus ꝙ uenit eius hora vt trā seat ex hoc mundo ad patres cum dilerisset suos nūc vero in fine dilerit eos Accipiēs igitur de paradiso terrestri sanctos patres ꝛ omnes il⸗ las animas sanctas ꝛ benedi cens helye ꝛ enoch ibi rema nentib⁹ adhuc viuentib⁹ ve/ nit ad discipulos suos Qui erant in cenaculo in Monte syon cū matre ipsius saluato ris ꝛ apparēs eis voluit āte ei⁹ discessum prādere cū eis in signū memorialis dilectō nis ꝛ gaudij. Omnibus igi/ tur comedentibus simul cum letitia magna in hoc vltimo conuiuio domini sui dirit eis iesus Tempus est vt reuer/ tar ad eū qui misit me. Uos autem manete hic i ciuitate quousque induamini virtute ex alto: quia. infra paucos di es replebimini spiritu sācto prout promisi vobis. postea ibitis per uniuersum mun dum predicantes euangeliū meum baptizando credētes ꝛ eritis veri testes vsq3 ad vl timum terre. Exprobrauit ēt incredulitatem eorū quia is qui viderant eum resurrexis se a mortuis ꝛ angelis suis nō crediderāt Hoc marime nūc facit quod ꝑdicādo dice bat quasi daret eis intellige/ re Multo magis debebatis angelis credere etiam ante/ quā me videretis quā gētes que credent vobis predican/ tibus ꝛ me non uidebunt fe/ cit hoc vt cognoscentes defe ctum suum remanerent hu/ miliores ostēdens eis in suo discessu' quantum ei placeat humilitas, quasi eā specialiē recōmendaret eisdem Stant igitur comedunt loquuntur ꝛ gaudent propter presentiā domini sui: sed nihilhomin⁹ turbati propter discessum tā ta amoris teneritudine dili/ gebant eum quod hec verba sui discessus nō poterāt equo animo sustinere. Quid autē Dicam de Matre iuxta eum Prandente que Eum super Omnes sic intense. Ama⸗ bat; An non credis quod

per hec verba discessus sui fi
lij maternali dilectiõe tacta
cõmota sint viscera eius. Et
credibile est q reclinauit ca
put suum super filium suum
cum inestimabili dulcedine
et q recubuit supra pect⁹ ei⁹.
Nam si hoc ioannes fecit in
cena multo magis meditari
potest de ipsa. Unde suspi
rans cum lachrymis rogat
eum dicens. fili mi si disce
dere vis ducas me tecū. Do
minus autem cõsolans eam
dixit. Rogo mater charissi
ma ne feras moleste discessū
meum quia vado ad patrē.
Te autē remanere hic expe
dit ad tempus pro confirmā
do credētes. Postea veniā
pro te et assumam te ad glo
riam meam. Ad quem ma
ter. fili mi dulcissime. fiat
voluntas tua. Nam ego nõ
solum remanere sed et mori
parata sū pro quib⁹ tu mor
tuus fuisti sed esto mēor mei
Dominus autem et discipu
los et Magdalenam et alias
consolabatur dicēs. Nõ tur
betur cor vestrum neqꝫ for
midet: non relinquā vos or
fanos. Uado et venio ad vos
et semper ero vobiscum Tan
dem dixit eis quod exeant in
montem oliueti quia ide vo
lebat ascendere: et tunc dispa
ruit ab eis. Mater igitur et
omnes alij sine mora iuerūt
ad dictum montem qui est p
pe hyerusalem: et ibidem ap
paruit eis dñs. Ecce quomo
do habent hodie duas appa
ritiones. Tunc amplexatus
est matrē: et mater eum tener
rime. Discipuli autē et mag
dalena et omnes alij procidē
tes et lachrymantes deoscu
lati sunt pedes eius. ipse ve
ro suos apostolos erigēs be
nigne consolatus est. Conspi
ce nunc eos bene: et omnia q̄
fiunt considera. Nihilomi
nus sanctos patres ibidem
existentes sed tamen inuisibi
liter quomodo libenter intu
entur dominam et venerēter
et affectuose benedicunt: per
quam tantum beneficium cõ
sequuti sunt. Quomodo eti
am intuentur illos excelsos
pugiles et duces diuini exer
citus quos inter omnes ele
git dominus ad pugnandū

⁊ vincendum vniuersuꝫ mū dum Tandem cunctis exple tis misterijs cepit dominus Jesus eleuari ab eis.⁊ ascē dere virtute sua. Tunc ma ter ⁊ omnes alij procidūt in terrā: ⁊ dicebat mater. fili. mi bñdicte memor esto mei. Et discipuli nō poterant se a lachrymis continere. Gau debat tamen mater multum quia filiuꝫ suū gloriosuꝫ.cer nebat. Similit ⁊ discipuli di cebant. Domie pro te dimis simus omnia: esto meor no stri. Ipse vero eleuatis ma nibus: facie serenus ⁊ gau dens: regno coronatus ⁊ or natus triūphabiliter fereba tur i celuꝫ: ⁊ benedixit eis di cens. Constantes estote: viri liter agite ⁊ semp vobiscum ero. Ascendebat autē secum ducēs illaꝫ multitudinē no bilem iter pandēs ante eos: vt dixerat Micheas prophe ta. Dominus itaqꝫ glorio sus. candidus ⁊ rubicundus: splendens ⁊ gloriosus prece debat eos: viā eis ostendens ⁊ ipsi cātantes ⁊ iubilātes le tissimi sequebantur eū dicē tes: Cantemus domino ⁊c. Benedictus es dñe de⁹ no ster qui saluos facis speran tes in te. Deducens populū tuuꝫ in exultatione ⁊ electos ⁊c. Exaltare super celos de us ⁊c. Ascēdis in altum: pro sperum iter faciēs nobis: p ducens nos in refrigerium. Et ducis victos tuos in for titudine: desideriū nostrum: tribuens nobis. Gloria la us ⁊ bonor ⁊c.

De leticia curie celestis de a scensione domini.

Interiꝫ aūt mihael pre positus paradisi pgēs ad patriā celicā nunciauit q dñs ascēdebat. Ecce omnes beatoꝝ spirituuꝫ ordines se riatim p acies suas occurre rūt eidē Unus ex eis non re māsit quin veniret obuiam dño suo Et inclinātes se cuꝫ omni reuerētia deducebant eū cuꝫ hymnis ⁊ cāticis spi ritalibus ieffabilibus Quis eniꝫ posset cantus ⁊ iubilos qui ab ipsis fiebant explica re: Aduenijt auteꝫ cōiuncti psallentib⁹: ⁊ dicētes. Alla.

alla.alla. Nomine qui i domini rex bndicte venis. Nunc tibi regnanti pangimus ecce melos. Alla.alla. alla. Benedictus es qui ambulas rc. Benedictus es domine qui sedes super cherubin r intueris abyssos. Alla.alla. Dignus es domine omni laude r honore quia sic victoriā fecisti alla. In huiusmodi cāticis et confessionibs deum honorabant vtiqz coram domino exultantes. Et eidez festum honorificum cum omni reuerentia facientes. Superni ergo spiritus reuerentia prius domino exhibita: canticis illis expletis cū magna iocunditate: dicebant. Principes populorum bene psallite illi qui ascēdit super celum celi alla. Et sancti patres responderūt. Principes populi domini alla.custodes et adiutores nri: gaudium vobis r pax alla. Et dicebāt mlta alla r multa alia Uides ergo q omnes iubilabāt r psallebāt Nā iuxta pphetā. Ascēdit deus i iubilatione. Ascendit ergo. Jesus paulatim pro consolatione: matris r discipulorum quo usqz videre poterāt. Et tunc autem nubes suscepit eum aboculis eorum: r in momēto cum. omnibus angelis et predictis patribus: fuit in patria. Stabant autem mat gloriosa r discipuli: Magdalena r alia fletis genibus et intuebantur in celum eun tem illum quousqz poterāt.

Quomodo domina cum. discipulis iussu angelorum redijt in hyerusalē r de ingressu domini in paradisum.

Dum ergo sic starēt vultis eleuatis ecce duo angeli steterunt: iuxta illos in vestibus albis dicentes. Uiri galilei quid statis rc. Redite ergo in ciuitatem et expectate sicut dixit vobis. Cōsidera quomodo de ipsis dominus fuit solicitus. Nam statim cum euanuit ab oculis eorum misit angelos suos: ne nimium illic fatigarētur: et vt confortarētur audientes angelicum testimoni/

num concordare secũ de ascen
sione dñi sui Auditis ergo is
verbis dña humiliter roga-
uit ipsos ãgelos vt ipsam re
commendarent filio suo Illi
vero se usque ad terrã iclinã
tes eiusdem libenter suscepe
runt mandatum .Similiter
apostoli ⁊ magdalena ⁊ oẽs
alij dixerunt eis Illis autem
dispartentibus ⁊ ipsi redie-
rũt ad ciuitatem ibiq̃z mora
bãtur expectantes vt domi-
nus iesus mãdauerat eis do
minus autem Jesus cuz uni
uersa predicta felici ⁊ magni
fica multitudine aperiẽs ia
nuas paradisi usq̃z tunc hu-
mano generi clausas intra-
uit triumphaliter ⁊ gauden
ter ac reuerẽter flexis genib⁹
ait patri pater: gratias tibi
ago q͛ mihi dedisti victoriaz
de omnibus inimicis meis.
Ecce amicos nostros qui ca
ptiui tenebantur eos tibi p̄-
sento.Sed ⁊ fratribus ⁊ di-
scipulis meis quos in mũdo
reliqui promisi mittere spiri
tum sanctum Rogo te pater
mi vt impleas promissiones
meam ⁊ eos tibi recõmendo
Tunc pater erigens eũ fecit
sedere a dextris eius ⁊ dixit.
Benedicte fili mi: omnem
potestatem ⁊ omne iudiciuz
tibi dedi de istis discipulis tu
is ⁊ de missione spiritussan-
cti pro tuo velle disponas.
Omnes autem sãcti patres
⁊ beatissimi spiritus q̃ ado-
rantes prociderant in facies
suas coram patre surgentes
reinceperunt cãtica sua ⁊ iu
bilabant coram eo laudas si
cuti moyses ⁊ filij israel post
trãsmigrationem maris ru-
bri cecinerunt carmen domi
no dicentes Cantem⁹ domi-
no glose ⁊c̃. Et maria p̄phe
tissa soror eius ⁊ relique mu
lieres eã sequentes i tympa
nis ⁊ coris dño canebãt q̃to
magis modo aduersitatibus
supatis Similiter cũ Dauit
deducebat archam domini i
hierusalem si totus populus
canebat ⁊ dauit cũ cãtorib⁹
citharas pcutiebat ⁊ oẽs lau
dantes corã dño in citharis
liris et timpanis et .Dauid
p̄salebat ⁊ saltabat totis viri
b⁹ coraz dño quanto magis
nunc faciũt q̃ vere sũt coram

domino in hoc gaudio cõsti/tuti Et de hoc habetur i apocalipsi Audiui voces in celo centum quadragintaquatuor miliũ citharedorum citharizã/tium in citaris suis et canta/bant quasi canticũ nouũ añ thronũ dei et agni quodcunqʒ gaudium illud significet ego multo magis cũ meditor hoc die contigisse. Oẽs ergo consti/tuti ibi psallunt omnes exul/tant omnes letantur omnes cantant omnes gaudent oẽs iubilant omnesqʒ manibus plaudunt vere i supna hierusalem auditur canticum leticie. et per omnes vicos eius ab vniuersis dicitur alla nũ/quam ab origine mundi tale festum tale solẽne pascha celebratum fuit. Nec unquaʒ erit nisi forte post diem iudicij cũ oẽs ibi pñtabuntur electi.

De missione spiritussancti.

Tunc his completis dixit dominus. Jesus patri Pater memento promis/sionis mee quã feci de spiritu sancto fratribus meis cui pf filii multum gratum habeo quod pmissũ in tps ẽ ut.impleatur pmissũ tuũ. Dicunt igitur ad spiritũ sanctum Rogamus te ut descendas ad discipulos nostros et eos reple as consoleris robores et instruas Et ait spiritussanctus Ecce ego paratus suʒ Et statiʒ descẽdit in linguis igneis sup/cẽtum viginti discipulos si/mul cõgregatos et repleuit eos gaudio. Cuius discipuli. vigore accẽsi et illuminati totũ mũdum cõcusserunt et pro maiori parte subiecerũt Nihilominus superni ciues et postea laudauerunt et semp laudant deũ et hñt dies letitie: et nũqȝ deest ibi leticia solẽni/tas et gratiarum actio et vox laudis festinemus itaqʒ nos ingredi in illã requiẽ vbi tantã superabundant indeficienter gaudia et ad patriam nostram totis conatibus suspiremus Odiamus compagẽ huius Miseri et putridi corporis nostri et eius curam nõ faciamus in desiderijs quod nos hic detinet peregrinos et incarceratos ha tanto bo/

no. Et iterum cupio dissolui ⁊ esse cum christo: et eam continue postulemus a domino: quia per nos eam cum salute consequi non valem⁹

Modus ⁊ ordo tenendus in suprascriptis meditandis.

Volo autem tibi tradere modum quem teneas in predicando vel meditando predicta ne si forte ipsum crederes ptinere ad omnia ⁊ extendere que hic scripta repereris quasi molem grauem negligas: maxime cum credam vni ebdomade conuenire. igitur scire debes quod meditari sufficit solum factum quod Dominus iesus fecit vel eum fieri contigit vel dici secundum hystoriam euangelij: ⁊ ibi te presentem exhibendo ac si in tua p̄sentia fierent prout simplici animo nuditer cogitanti occurrit. Moralitates autem ⁊ auctoritates: quas hic ad tuam instructionem in hoc opere: posui non expedit in meditationibus adduci: nisi siqua virtus amplectēda vel vicium detestandum: foret. Elligas ergo in his meditādis aliquam horam quietā. Postea infra diem poteris dicere moralitates ⁊ auctoritates ⁊ eas studiose memorie commendare. Quod omnino te facere conuenit: quia pulcherrime sūt: ⁊ que te q̄si in tota vita spirituali valeāt informare Meditationes vero sic diuide: vt die lune incipiens percurras vsq; in fugam domini in egyptum Et eo ibi dimisso die martis cū eo rediēs mediteris vsq; ad apertionem libri in synagoga. Die mercurij exinde vsq; ad ministerium marie et marthe. Die iouis ab inde vsq; ad passionem. Die veneris ⁊ die sabbati vsq; ad resurrectionem domini. Die vero dominica ipsam resurrectionem: et vsq; in finem. Et sic per singulas ebdomadas facias: vt ipsas meditatōes tibi reddas familiares. Quod quanto magis facies tibi facilius occurrent atq; iocundius. Libenter conuer

feris cum domino Jesu ⁊ vitam ipsius tanquã euangeli um ad imaginem beate cecilie in corde studeas inseparabiliter collocare Sit nomen domini nostri iesu christi pau peris crucifixi benedictum in eternum et vltra Amen.

Finis.

Expliciũt meditationes deuotissime totius vite domi ni nostri Jesu xp̄i sm̄ sanctuꝫ Bonauẽturã cardinalem or dinis minorum. Impresse in Venetis per me Manfre dum de Mõte ferato de Su streuo del 1497. Die. 14. de decembrio.

Versiculi arboris vite christi.

Primo.

Jesus ex parte genitus
Jesus spirator natus.
Jesus creator inclitus
Jesus gubernans status.
Jesus promissus patribus
Jesus faber virgeneus
Jesus annunciatus
Jesus emissus celitus
Jesus plene dotatus
Jesus ioannis intimus
Jesus maria natus
Jesus conformis Patribus
Jesus prenominatus.
Jesus in stella fulgidus
Jesus magis monstratus
Jesus redemptus paruulus
Jesus infans fugatus
Jesus puer proficiens.
Jesus matri absentatus
Jesus inuentus instruens
Jesus dulcor amatus
Jesus flos flori subiacens
Jesus flore immoratus
Jesus alumnis obsequens.
Jesus de pauperatus
Jesus preconem adiens
Jesus vir baptizatus
Jesus desertum incolens
Jesus hoste tentatus
Jesus paruulos colligens
Jesus matre rogatus.
Jesus pastor circuens
Jesus uigore lassatus
Jesus pro nobis indigens
Jesus inhonoratus.
Jesus miranda faciens
Jesus verbis sensatus
Jesus perfecta consulens
Jesus transfiguratus
Jesus per noctem uigilans.
Jesus die occupatus.
Jesus panes multiplicans
Jesus tranquillans flatus
Jesus lepram eyciens
Jesus medela datus
Jesus a amorte suscitans
Jesus lassans reatus.
Jesus unguento redolens
Jesus asello latus
Jesus rex orbis veniens
Jesus digne laudatus.
Jesus vrbi compatiens
Jesus lachrymatus
iesus templum ingrediens
Jesus zelo armatus
Jesus pactum perficiens
Jesus dolo seruatus
Jesus subiectis seruiens
Jesus panis sacratus
Jesus iudam corripiens,

Jesus dilecto stratus
Jesus sermonem faciens
Jesus euisceratus
Jesus futura preuidens.
Jesus orans prostratus
Jesus ad bellum eriens.
Jesus deus monstratus
Jesus impetum sustinens.
Jesus vinculis ligatus
Jesus tractus crudeliter.
Jesus ter denegatus
Jesus delusus nequiter.
Jesus vultu velatus
Jesus consputus turpiter.
Jesus colaphizatus
Jesus mutus humiliter.
Jesus circũrotatus
Jesus ligatus fortiter.
Jesus spinis coronatus
Jesus punctus crudeliter.
Jesus dire plagatus
Jesus productus viliter.
Jesus reus clamatus
Jesus spretus maligniter.
Jesus sententiatus
Jesus crucem circũferens
Jesus debilitatus
Jesus matrem conspiciens
Jesus angustiatus
Jesus deuotas alloquens.
Jesus virens affatus
Jesus ad crucem veniens.
Jesus veste nudatus
Jesus morti se offerens.
Jesus dire clauatus
Jesus verillum erigens.
Jesus tricoloratus
Jesus sceleстos diuidens.
Jesus tunc blassematus.
Jesus orbem concutiens.
Jesus excruciatus
Jesus latronem erigens.
Jesus dans principatus
Jesus matri compatiens.
Jesus fletu rigatus
Jesus cruorem affluens.
Jesus fons deficcatus
Jesus amorem sitiens.
Jesus felle potatus
Jesus clamando moriens.
Jesus vita priuatus
Jesus pallore decidens
Jesus translanceatus
Jesus matrem afficiens.
Jesus intumulatus
Jesus infernum adiens.
Jesus frangens conatus
Jesus triũphans mortuus.
Jesus surgens beatus
Jesus decor precipuus.
Jesus orbi prelatus
Jesus ductor exercitus.
Jesus celo leuatus
Jesus largitor spiritus.

Jesus clarificatus
Jesus spirans afflatibus.
Jesus cruce ditatus
Jesus electam eleuans
Jesus dux laureatus
Jesus matrem glorificans.
Jesus fons reseratus
Jesus prolem multiplicans
Jesus nilificatus.
Jesus franciscum generans
Jesus seraph allatus
Jesus normam constituens
Jesus tunc renouatus
Jesus despectus iterum
Jesus falsificatus.
Jesus doctor humilium
Jesus resuscitatus
Jesus de core fulgidus
Jesus pauper firmatus
Jesus testis veridicus
Jesus iudex iratus
Jesus victor magnificus.
Jesus sponsus ornatus
Jesus rex regum dominus
Jesus finis optatus.

LAUS DEO.·.

Deuotus Bernardus.
Jesus dulcis memoria
Dans uera cordis gaudia
Sed super mel ꝛ omnia.
Eius dulcis presentia.
Nil canitur suauius:
Auditur nil iocundius:
Nil cogitatur dulcius
Quã iesus dei filius
Jesus spes penitentibus:
Quã pius es petentibus
Quã bonus te querentibꝰ
Sed quid inuenientibus.
Jesus dulcedo cordium
fons verus lumẽ mentiũ
Excedit omne gaudium:
Et omne desiderium
Nec lingua potest dicere
Nec littera exprimere
Expertus potest credere
Quid sit iesum diligere
Jesum queram in lectulo
Clauso cordis cubiculo:
Priuatim ꝛ in publico
Queram amorem sedulo
Cum maria diluculo.
Jesum queram i tumulo
Cordis clamore querulo
Mente queram nõ oculo.
Tũbam perfundam fletibus
Locum replens gemitibꝰ
Jesu peruoluar pedibus

Strictisbersꝫ āplexibus
Jesu stringam vestigia
Et flendo figam labia
Ut detur mihi venia.
Atque perfecta gratia/
iesu rex ad mirabilis
Et totus desiderabilis.
Dulcedo ineffabilis
Et triumphator nobilis.
Mane nobiscum domine
Et tuo reple lumine.
Mentes pulsa caligine.
Tu pacis dulcedine
quando cor meum visitas
Tunc lucet ei veritas
Mundi vilescit vanitas:
Et intus ardet caritas
Amor iesus dulcissimus
Et vere suauissimus
Plus milies gratissim⁹:
quam dicere sufficimus
Hoc omnium creatio
Probat ⁊ gubernatio.
Et mira ordinatio
Cunctorumque subiectio.
Necnon eius passio
Et sanguinis effusior
Per quā nobis redēptio
Datur: ⁊ dei visio.
Sic amantem diligite.
Amoris vicem reddite
in hunc odorem currite:
Et votis vota reddite
ista semper reuoluite
Amorem pium poscite
iesum ardenter querite:
querendo inardescite.
iesu auctor clementie
Totius spes victorie
fons dulcoris ⁊ gratie
Uere cordis letitie.
iesu mi bone cupiam
De te dulcorem sentiam.
qui tanta dat suauia
Ut digne loqui nequeam
De te tamen non sileam:
Amore fac vt ardeam
Cum de te solo gaudeam.
Et te videre cupiam.
iesu mea dilectio
Grata mentis refectio
Replens sine fastidio
Dans famen desiderio.
qui te gustant esuriunt
qui bibunt adhuc sitiunt.
Desiderare nesciunt
Nisi iesum quem diligūt.
Cum sic amor inebriat
Nouit iesus quid faciat:
felex ille quem faciat
Nō est vltra quod cupiat
Iā prosequamur laudibus
iesum hymnis ⁊ precibus
Ut nos donet celestibus
Cum ipso frui sedibus.
Amen.·.